2024/2233

10.10.2024

EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING (EU) 2024/2233

af 11. april 2024

med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelserne om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022, Sektion III – Kommissionen og forvaltningsorganerne

EUROPA-PARLAMENTET,

— der henviser til sin afgørelse om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022, Sektion III – Kommissionen,

— der henviser til sine afgørelser om decharge for gennemførelsen af forvaltningsorganernes budgetter for regnskabsåret 2022,

— der henviser til forretningsordenens artikel 99 og bilag V,

— der henviser til udtalelser fra Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed, Transport- og Turismeudvalget, Regionaludviklingsudvalget, Kultur- og Uddannelsesudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling,

— der henviser til skrivelse fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter,

— der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0139/2024),

— der henviser til den interinstitutionelle aftale af 16. december 2020 om samarbejde på budgetområdet og forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan for indførelse af nye egne indtægter,

Politiske prioriteter

1. minder om sit stærke engagement i de grundlæggende principper og værdier, der er nedfældet i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), herunder forsvarlig økonomisk forvaltning som fastsat i artikel 317 i TEUF samt bekæmpelse af svig og beskyttelse af Unionens finansielle interesser som fastsat i artikel 325 i TEUF;

2. fremhæver EU-budgettets betydning for opfyldelsen af Unionens politiske prioriteter samt dets rolle med hensyn til at bistå medlemsstaterne i forbindelse med uforudsete omstændigheder såsom covid-19-pandemien og internationale konflikter eller kriser og konsekvenserne heraf; bemærker i den forbindelse den fortsatte relevans af investeringer og støtte fra Unionens budget for at mindske forskellene mellem medlemsstaterne og regionerne, fremme økonomisk vækst og beskæftigelse, bekæmpe fattigdom og social udstødelse og dermed forbedre EU-borgernes dagligdag samt den økonomiske virkning heraf i Unionen; opfordrer indtrængende Kommissionen til ikke at udvande det tempo og ambitionsniveau, der er nødvendigt for at nå de klimarelaterede mål, der er fastsat i den europæiske grønne pagt, og understreger, at der er behov for at øge de fornødne investeringer til dette formål; understreger, at Unionen i 2022 langt fra nåede op på det effektivitetsniveau, der er nødvendigt for at nå de klimarelaterede mål, der er fastsat for 2030, 2040 og 2050;

3. understreger, at en forsvarlig og rettidig gennemførelse af budgettet bidrager til at tackle behovene og udfordringerne på forskellige politikområder mere effektivt og virkningsfuldt; understreger, at den samtidige gennemførelse af mange instrumenter med forskellige regler under tidsmæssige begrænsninger i tillæg til presset i forbindelse med den endelige afslutning af FFR for 2014-2020 kan føre til forsinkelser i gennemførelsen og en stigning i antallet af fejl, uregelmæssigheder og svig; minder om Kommissionens rolle som traktaternes vogter med hensyn til at beskytte Unionens finansielle interesser;

4. fremhæver genopretnings- og resiliensfacilitetens bidrag til at støtte medlemsstaterne i at komme sig efter de økonomiske og sociale konsekvenser af covid-19-pandemien og skabe en modstandsdygtig Union, der kan klare fremtidens udfordringer; bemærker bidragene fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og fra RePowerEU til at tackle de energirelaterede udfordringer, der er forårsaget af Ruslands angrebskrig mod Ukraine; beklager, at milepælene ikke er blevet defineret bedre, og opfordrer Kommissionen til at overvåge medlemsstaternes gennemførelse af de tilknyttede foranstaltninger i overensstemmelse med de aftalte milepæle og mål;

5. fremhæver den helt afgørende rolle, som Unionens budget spillede i 2022 med hensyn til at håndtere konsekvenserne af Ruslands angrebskrig mod Ukraine, nemlig at sikre fødevareforsyningskæder, tackle energirelaterede udfordringer, støtte medlemsstaterne i at modtage ukrainske flygtninge og yde bistand til Ukraine, så det kunne tage sig af sine borgere; bemærker, at dette har sat budgettet under pres, og at alle disponible fleksibilitetsforanstaltninger er blevet brugt; bemærker i den forbindelse vedtagelsen af midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme (FFR'en), som omfordeler midler og skaffer nye midler; understreger vigtigheden af, at Kommissionen fremlægger en klar og realistisk køreplan for tilbagebetalingen af Unionens gæld;

6. minder om betydningen af en streng anvendelse af Unionens finansielle regler i alle programmer og på alle støttemodtagere for at undgå enhver form for svig, interessekonflikter, korruption, dobbeltfinansiering og hvidvask af penge; minder i den forbindelse om den centrale rolle, som hele Unionens struktur for bekæmpelse af svig spiller, og udtrykker en vis bekymring over, at nogle medlemsstater afviser at samarbejde med et af dens elementer, navnlig EPPO;

7. minder om betydningen af at foretage efterfølgende evalueringer og midtvejsevalueringer af finansielle programmer, der er oprettet for at reagere på kriser, for så vidt angår deres relevans, sammenhæng og europæiske merværdi, i tillæg til overholdelse og formel rigtighed, produktivitet, effektivitet, resultater og langsigtede økonomiske virkninger; bemærker, at beslutningerne vedrørende instrumenterne til imødegåelse af covid-19 blev truffet under et enormt tidspres, selv om disse instrumenter vil blive gennemført frem til 2026; understreger, at en hurtig reaktion ikke bør være på bekostning af ordentlig kontrol med udgifterne, og opfordrer derfor Kommissionen til at lære af erfaringerne med sådanne instrumenter;

8. minder om genopretnings- og resiliensfacilitetens betydning for imødegåelsen af den økonomiske afmatning efter covid-19-pandemien og minder om, at gennemførelsesmodellen for genopretnings- og resiliensfaciliteten stiller meget lempeligere krav til Kommissionen og mindsker Kommissionens kontrolbyrde over for medlemsstaterne; er bekymret over, at Revisionsretten i sin vurdering af genopretnings- og resiliensfaciliteten konstaterede mangler i Kommissionens foreløbige vurderinger og efterfølgende revisioner, og mener, at der fortsat er svagheder i medlemsstaternes rapporterings- og kontrolsystemer; er bekymret over, at sådanne svagheder har ført til indførelsen af »kontrolmilepæle«, hvilket viser, at de relevante medlemsstaters systemer ikke var fuldt funktionsdygtige, da gennemførelsen af planerne begyndte, hvilket udgør en risiko vedrørende den formelle rigtighed af udgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten og beskyttelsen af Unionens finansielle interesser;

9. fremhæver risikoen for interessekonflikter i tilfælde, hvor aktører, der er involveret i gennemførelsen af Unionens budget på et hvilket som helst niveau, kan blive kompromitteret af årsager, der rækker ud over økonomiske interesser bemærker den stærkt fragmenterede retlige ramme på tværs af medlemsstater og regioner, når det drejer sig om interessekonflikter, og opfordrer til, at Kommissionens retningslinjer sikrer retlig klarhed og fremmer en ensartet fortolkning og anvendelse; tilslutter sig Revisionsrettens nedenstående bemærkning i særberetning 06/2023 »datamining kan ved at sammenligne oplysninger fra forskellige kilder bidrage til at opdage mulige interessekonflikter«;

10. fremhæver den rolle, som Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO), Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust) og Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) spiller i bekæmpelsen af korruption; opfordrer til, at EPPO's og OLAF's kapacitet og samarbejdet mellem dem styrkes yderligere, og at deres kompetencer defineres bedre; påskønner EPPO's indsats i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af svig og andre strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser, og fremhæver betydningen af EPPO's fulde uafhængighed og upartiskhed for en effektiv udøvelse af dets funktioner; minder om vigtigheden af at give EPPO og OLAF tilstrækkelige finansielle og menneskelige ressourcer; opfordrer til fælles regler for bekæmpelse af korruption, der gælder for alle ansatte i EU-organer, og opfordrer til, at det interinstitutionelle åbenhedsregister gøres obligatorisk for alle EU-institutioner og -agenturer for at sikre, at den uafhængighed, der kræves af visse EU-institutioner, ikke påvirkes; gentager, at det er nødvendigt at intensivere indsatsen for at bekæmpe svig både på EU- og medlemsstatsplan i tæt samarbejde med EPPO og OLAF;

11. fremhæver nedbrydningen af retsstatsprincippet i nogle medlemsstater og understreger den store betydning af konditionalitetsmekanismen vedrørende retsstatsprincippet for beskyttelsen af Unionens budget; opfordrer Kommissionen til at gøre fuld brug af de tilgængelige værktøjer for at imødegå den klare risiko for en grov tilsidesættelse af Unionens værdier og til straks at påberåbe sig forordningen om konditionalitet, når krænkelser af retsstatsprincippet risikerer at påvirke Unionens finansielle interesser; bakker op om blokeringen af EU-midler, så længe betingelserne ikke er opfyldt fuldt ud, og opfordrer til, at man ikke giver efter for afpresning; opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre en ensartet, sammenhængende og integreret tilgang på tværs af forskellige fonde og lovgivningsmæssige instrumenter og til at undgå en teknokratisk og modstridende tilgang på tværs af forskellige finansieringsinstrumenter;

12. understreger i forbindelse med retsstatsprincippet behovet for at sikre klare standarder og en effektiv tredeling af magten; fremhæver, at alle Unionens institutioner og organer fuldt ud bør respektere retsstatsprincippet og retsvæsenets uafhængighed og bør afholde sig fra at fungere som et disciplinærkammer uden for det uafhængige retssystem; fremhæver, at i tilfælde af overtrædelser af lovgivningen bør de relevante EU-institutioner eller -organer eller de nationale myndigheder være ansvarlige; understreger behovet for at undgå urimelige procedurer for anmeldelse eller whistleblowing, og at sådanne procedurer bør være baseret på klare retsstatsstandarder;

13. noterer sig de foranstaltninger, som Kommissionen traf i 2022 i henhold til forordningen om konditionalitet, men mener, at de blev indført med betydelige forsinkelser og efter langvarige politiske overvejelser; anmoder Kommissionen om at foretage grundige vurderinger og sørge for passende kontrolmekanismer for at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning og beskyttelsen af Unionens budget i forbindelse med aktuelle og fremtidige tilfælde af manglende respekt for Unionens værdier og retsstatsprincippet, som påvirker eller truer med at påvirke Unionens finansielle interesser;

14. ser med tilfredshed på den aftale, der blev indgået under forhandlingerne om de reviderede finansielle regler for Unionen i december 2023; glæder sig navnlig over forbedringerne i forbindelse med sporing af EU-midler ved hjælp af digitale værktøjer og interoperabilitet, som vil styrke beskyttelsen af Unionens finansielle interesser, den målrettede udvidelse af systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse (EDES) til posterne med delt forvaltning i FFR 2027, henvisningen til konditionalitetsmekanismen vedrørende retsstatsprincippet og Unionens værdier som fastsat i artikel 2 i TEU samt muligheden for at strømline støtte til små og mellemstore virksomheder og individuelle ansøgere gennem indførelsen af tilskud med meget lav værdi;

15. minder Kommissionen om, at alle lovgivningsforslag, der har en betydelig økonomisk, social og miljømæssig indvirkning, skal være ledsaget af solide og grundige konsekvensanalyser, herunder af deres indvirkning på EU-borgernes leveomkostninger, graden af bureaukratisering for støttemodtagere og administration samt kønsrelaterede spørgsmål for at sikre en retfærdig fordeling af Unionens budget; understreger, at dette er en del af Kommissionens dagsorden for bedre regulering; understreger, at Kommissionen bør gennemføre konsekvensanalyser på en fuldstændigt neutral og upartisk måde; forventer endvidere, at Kommissionen forbedrer cost-benefit-analysen af de pågældende muligheder ved at øge deltagelsesraten for forskellige interessenter med forskellige synspunkter i åbne offentlige høringer;

16. fremhæver, at ligestilling mellem kønnene er en af Unionens grundlæggende værdier og er nedfældet i EU's charter om grundlæggende rettigheder; minder om Unionens mangeårige engagement i integration af kønsaspektet i sin politikudformning med henblik på at identificere og afhjælpe uligheder samt en nødvendig betingelse for at nå Unionens mål om vækst, beskæftigelse og social samhørighed; understreger betydningen af at fortsætte den indsats, der navnlig gøres inden for kønsbudgettering, såsom pilotmetoden til sporing af ligestillingsudgifter i den flerårige finansielle ramme, for at sikre, at integration af kønsaspektet i Unionens budget er en succes;

17. minder om, at udgiftsområder, der er underlagt mere komplekse regler og støtteberettigelseskriterier, har en højere risiko for fejl og skaber en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde for støttemodtagerne, navnlig nytilkomne; gentager, at der er behov for i videst muligt omfang at gennemføre forenklinger i Unionens udgiftsprogrammer og finde en balance med solide kontroller; understreger, at digitaliseringen af forvaltningen, rapporteringen og revisionen af EU-midler er helt afgørende for at forbedre potentielle støttemodtageres adgang på en retfærdig måde og for at gøre forvaltningen af midler mere effektiv og gennemsigtig for alle borgere;

18. er bekymret over, at den sene vedtagelse af en række sektorforordninger om forskellige EU-politikker såsom samhørighedspolitikken har medført en betydelig forsinkelse i gennemførelsen af programmeringsperioden 2021-2027; opfordrer endnu en gang indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe alle de nødvendige foranstaltninger for fortsat at fremskynde den praktiske gennemførelse af politikkerne med en bedre geografisk balance og samtidig fastholde et kraftigt fokus på overholdelse af reglerne, projekternes kvalitet, opnåelse af resultater og beskyttelse af Unionens finansielle interesser; fremhæver i den forbindelse risikoen for, at uindfriede forpligtelser får indflydelse på Unionens budget og muligvis vil skabe betydelige frigørelser, hvilket igen vil mindske budgettets virkning; opfordrer Kommissionen til over for dechargemyndigheden at tilkendegive, hvilke foranstaltninger den agter at træffe for at gøre noget ved denne situation;

19. opfordrer Kommissionen til at tage initiativer såsom teknisk bistand for at øge absorptionsraten i medlemsstaterne permanent; opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge fremskridtene med gennemførelsen i medlemsstaterne, navnlig i tilfælde af underudnyttelse og lave absorptionsrater, og til at aflevere en landeanalyse til dechargemyndigheden, hvori der peges på de tilbagevendende problemer og de foranstaltninger, der er truffet for at optimere situationen;

20. understreger betydningen af Unionens samhørighedspolitik for den økonomiske og territoriale konvergens og udviklingen i Unionens regioner samt for at støtte gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder; fremhæver samhørighedsfondenes synergier i samordning med andre EU-programmer, navnlig genopretnings- og resiliensfaciliteten, med henblik på at maksimere virkningen og effektiviteten af de offentlige udgifter;

KAPITEL I

Den flerårige finansielle ramme (FFR)

Revisionsrettens revisionserklæring samt budgetmæssig og økonomisk forvaltning

Regnskabernes rigtighed

21. glæder sig over, at Revisionsretten i sin årsberetning om budgetgennemførelsen for regnskabsåret 2022 ([1]) konstaterer, at Den Europæiske Unions konsoliderede regnskab for regnskabsåret 2022 er rigtigt; bemærker med tilfredshed, at Revisionsretten hvert år siden 2007 har afgivet en blank erklæring om regnskabernes rigtighed;

22. bemærker, at de samlede passiver pr. 31. december 2022 beløb sig til 577,2 mia. EUR sammenlignet med 445,9 mia. EUR i samlede aktiver; bemærker, at differencen på 131,3 mia. EUR repræsenterer de (negative) nettoaktiver, herunder reserver, og den andel af udgifterne, som Unionen allerede havde afholdt pr. 31. december 2022, og som skal finansieres over fremtidige budgetter;

23. bemærker, at den anslåede værdi af afholdte, men endnu ikke anmeldte, støtteberettigede udgifter til støttemodtagere, registreret som periodiserede udgifter, var på 148,7 mia. EUR ved udgangen af 2022 (2021: 129,9 mia. EUR), hvoraf 22,6 mia. EUR vedrører påløbne udgifter under genopretnings- og resiliensfaciliteten;

24. bemærker, at Kommissionen efter udløbet af overgangsperioden efter Det Forenede Kongeriges udtræden anslog, at Unionens regnskaber på balancedagen viste et nettotilgodehavende hos Det Forenede Kongerige på 23,9 mia. EUR (41,8 mia. EUR i 2021), hvoraf den anslog, at 9,1 mia. EUR ville blive betalt inden for 12 måneder efter regnskabsaflæggelsen; mener, at ethvert beløb, som overstiger de anslåede 9,1 mia. EUR, der modtages fra Det Forenede Kongerige, bør anvendes til at reducere den gæld, der er opstået som følge af Kommissionens låntagnings- og långivningsaktiviteter;

25. bemærker, at Revisionsretten har vurderet indvirkningen af Ruslands uprovokerede og uberettigede angrebskrig mod Ukraine på Unionens regnskaber; glæder sig over Revisionsrettens konklusion om, at denne indvirkning er blevet behørigt bogført og oplyst i det konsoliderede årsregnskab;

([1]) EUT C, C/2023/103, 4.10.2023.

26. glæder sig over, at Revisionsretten fastslår, at det konsoliderede årsregnskab giver et retvisende billede af aktiver, passiver, indtægter og udgifter, herunder dem, der vedrører det europæiske genopretningsinstrument »NextGenerationEU« (»NGEU«);

Lovligheden og den formelle rigtighed af Unionens indtægter og udgifter

27. beklager den negative udtalelse om lovligheden og den formelle rigtighed af Unionens budgetudgifter, som Revisionsretten har afgivet for fjerde år i træk; understreger vigtigheden af at styrke Kommissionens og medlemsstaternes kontrolmekanismer, som Revisionsretten anser for at være upålidelige, og som derfor svækker pålideligheden af den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport; noterer sig Revisionsrettens konklusion om, at indtægterne er uden væsentlig fejlforekomst, og at de forvaltningssystemer, som Revisionsretten undersøgte, generelt var effektive;

28. er bekymret over, at Revisionsretten anslår fejlforekomsten i 2022-udgifterne til 4,2 %, hvilket er mere end det dobbelte af væsentlighedstærsklen; bemærker, at dette er en yderligere forringelse i forhold til de to foregående år (3,0 % i 2021 og 2,7 % i 2020); bemærker med bekymring, at Revisionsretten fandt betydelige problemer i de godtgørelsesbaserede udgifter, som udgør 66 % af Revisionsrettens revisionspopulation, og hvor den anslåede fejlforekomst er 6 %; noterer sig, at virkningerne af de fejl, som Revisionsretten konstaterede, anslås til at være både væsentlige og gennemgribende i regnskabsårets godkendte udgifter;

29. bemærker, at Kommissionens eget skøn over risikoen ved betaling er på 1,9 % for 2022 (svarende til 2020 og 2021), hvilket er under væsentlighedstærsklen; bemærker, at Kommissionens skøn over risikoen ved afslutningen, efter at der er foretaget efterfølgende kontroller og korrektioner, er på 0,9 %; noterer sig forskellen mellem Revisionsrettens samlede fejlforekomst og Kommissionens risiko ved betaling, som er konstateret for Unionens samlede budgetudgifter i 2022, omend ikke på alle udgiftsområder; bemærker, at denne forskel ligesom tidligere er særligt tydelig under udgiftsområde 1 og 2, og bemærker, at Kommissionens skøn over risikoen ved betaling konsekvent ligger i den lavere ende af eller under Revisionsrettens statistiske skøn; bifalder Revisionsrettens skøn over fejlforekomsten som en vigtig indikator for de eksisterende risici; opfordrer til, at der findes frem til en fælles forståelse for at undgå en sådan forskel mellem Revisionsrettens samlede fejlprocent og Kommissionens risiko ved betaling;

30. gør på ny opmærksom på sin bekymring over, at Revisionsretten konstaterer, at Kommissionens risikovurdering sandsynligvis sætter risikoniveauet for lavt på flere områder; er også bekymret over de tilbagevendende svagheder, som Revisionsretten har påpeget i medlemsstaternes efterfølgende kontrol under udgiftsområde 2, og som begrænser tilliden til deres arbejde;

31. understreger, at det generelle skøn over fejlforekomsten i Unionens budget, som det fremgår af Revisionsrettens revisionserklæring, er et skøn over de penge, der ikke burde have været udbetalt, fordi de ikke blev anvendt i overensstemmelse med de gældende regler og forordninger, og ikke er en indikator for svig eller korruption; beklager, at det generelle skøn over fejlforekomsten i Unionens budget hvert år kan give borgerne et negativt indtryk;

32. minder om, at Revisionsrettens revisionstilgang og -metode er baseret på internationale revisionsstandarder, der kræver test af en tilfældigt udvalgt, repræsentativ stikprøve af transaktioner, som resulterer i et skøn over fejlforekomsten; minder om, at Revisionsretten skelner mellem udgifter med lav risiko, dvs. rettighedsbaserede betalinger i henhold til forenklede regler, og højrisikoudgifter, dvs. godtgørelsesbaserede betalinger, der er underlagt komplekse regler; bemærker, at Revisionsretten for 2022-udgifterne har udvalgt 66 % af sin revisionspopulation fra udgifterne med høj risiko (63,2 % i 2021), som beløb sig til 110,1 mia. EUR, og 34 % fra udgifterne med lav risiko, som beløb sig til 56,7 mia. EUR; bemærker, at den underliggende drivkraft for Revisionsrettens anslåede fejlforekomst for 2022 (4,2 %) hovedsagelig er »Samhørighed, resiliens og værdier« (2,5 % af den samlede fejlforekomst), »Naturressourcer og miljø« (0,8 %), »Naboområder og verden« (0,4 %) og »Det indre marked, innovation og det digitale område« (0,3 %), som Revisionsretten for størstedelens vedkommende betragtede som udgiftsområder med høj risiko; bemærker, at Kommissionen i sin årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport kategoriserer udgifterne i segmenter med højere, middel og lavere risiko; bemærker, at Revisionsretten i stor udstrækning anvender risikokategorierne til at fastlægge størrelsen af den stikprøve, der i sidste ende skal understøtte dens udtalelse om udgifternes lovlighed og formelle rigtighed, mens Kommissionens anvendelse af risikokategorier tjener til at indkredse områder, hvor der er behov for yderligere forvaltningsmæssig opmærksomhed for at korrigere fejl; understreger, at Revisionsrettens og Kommissionens brug af forskellige risikokategorier forhindrer dechargemyndigheden i at foretage en sammenlignende analyse mellem regne- og indtastningsfejl og væsentlige administrative fejl;

33. minder om, at Revisionsrettens revision fokuserer på det år, der revideres; mener ikke desto mindre, at Revisionsretten tager resultaterne fra flere år i betragtning i sin årsberetning og sætter skærpet fokus på bestemte emner i sine særberetninger; bemærker, at Kommissionen i modsætning til denne metode tager hensyn til hele livscyklussen for EU-programmer og -fonde, der dækker flere år, samt korrektioner og inddrivelser efter udgangen af det år, der revideres; er imidlertid af den opfattelse, at disse forskellige tilgange ikke til fulde forklarer den store forskel i skønnet over fejlprocenten;

34. minder om, at Unionens udgiftsprogrammer er udformet som flerårige programmer, og at de tilhørende kontrolsystemer og forvaltningscyklusser derfor også dækker flere år; minder om, at Kommissionens skøn over risikoen ved afslutningen har et flerårigt perspektiv, der tager højde for korrektioner og inddrivelser over flere år; bemærker, at Kommissionens tilgang er baseret på tests som defineret i kontrolstrategier, der tager sigte på at kontrollere overholdelsen af Unionens regler for i sidste ende at fastslå, om der er behov for at inddrive midler fra støttemodtagerne; bemærker, at omfanget af risikoen ved betaling, der er fastsat som led i denne tilgang, ligner størstedelen af Revisionsrettens anslåede fejlforekomster, og af Kommissionen anses for at være det bedste skøn til at udtrykke den eksponering, som Unionens budget er udsat for;

35. mener, at begge tilgange tjener forskellige formål og har deres fordele, ulemper, styrker og svagheder, og at de bør anvendes til at supplere hinanden og samtidig forstå forskellene og deres særegenheder, såsom de forskellige fejlbegreber og den risikoklassificering, som hver af institutionerne anvender; mener, at Revisionsrettens fejlforekomst er en vigtig indikator for overholdelse af lovligheden og den formelle rigtighed af gennemførelsen af Unionens budget; er bekymret over den store forskel i de procentsatser, som Revisionsretten og Kommissionen har fremlagt i forbindelse med de svagheder, der er konstateret på Kommissionens side; glæder sig i den forbindelse over Revisionsrettens konklusioner, bemærkninger og anbefalinger som et meget nyttigt bidrag til yderligere forbedring af budgetforvaltningen og -gennemførelsen under forskellige forvaltningsmetoder og fra alle relevante interessenters side; beklager, at analysen af risikoen alene ikke tager hensyn til de gennemførte projekters reelle performance, kvalitet, bæredygtighed og europæiske merværdi; gentager sin støtte til Revisionsrettens revisionstilgang og -metode, som bør kvalificere virkningen af korrigerende foranstaltninger på den samlede fejlforekomst, og anmoder Kommissionen om at samarbejde med Revisionsretten med henblik på at øge harmoniseringen og skabe mulighed for mere sammenlignelige tal;

36. bemærker, at Revisionsrettens og Kommissionens konklusioner på flere punkter ligger på linje, navnlig hvad angår de vigtigste kilder til uregelmæssigheder inden for »Samhørighed« og de højere risici for så vidt angår markedsforanstaltninger og udvikling af landdistrikter inden for »Naturressourcer og miljø«; bemærker, at Kommissionen ikke nødvendigvis er enig i, at visse tilfælde af støtteberettigelsesfejl, som Revisionsretten har konstateret og kvantificeret, navnlig i forbindelse med »Samhørighed«, ikke var støtteberettigede; bemærker, at Kommissionen ikke kan se, at der er noget retsgrundlag for at kvalificere fejlen som en uregelmæssighed, der skal korrigeres i overensstemmelse med definitionen i artikel 2, stk. 36, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 ([2]) (forordningen om fælles bestemmelser), og at Kommissionen derfor ikke kan gennemføre procedurerne for finansiel korrektion, og at sådanne fejl ikke vil indgå i Kommissionens skøn over risikoen ved betaling;

37. glæder sig over, at Kommissionen forbedrede sin rapportering om forebyggende og korrigerende foranstaltninger til at beskytte Unionens budget mod ulovlige og regelstridige udgifter; bemærker, at Kommissionen præciserede, at det samlede beløb, der blev rapporteret i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport som finansielle korrektioner og inddrivelser (4,95 mia. EUR), omfatter forebyggende og korrigerende foranstaltninger truffet af Kommissionen og medlemsstaterne; bemærker, at Kommissionen rapporterede om 734 mio. EUR i nettokorrektioner og 195 mio. EUR i inddrivelser af uretmæssigt udbetalte beløb fra de endelige støttemodtagere;

38. bemærker, at Revisionsretten i forbindelse med udøvelsen af sit mandat ikke undersøger svig, men tager højde for risikoen for svig; bemærker, at Revisionsretten tilsender EPPO mistanker om strafbare handlinger, der henhører under dets beføjelser, og tilsender OLAF mistanker om svig, korruption eller andre ulovlige aktiviteter, der skader Unionens finansielle interesser, som konstateres, når den foretager sine revisioner; bemærker, at Revisionsretten i 2022 indberettede 14 tilfælde af mistanke om svig til OLAF og samtidig indberettede seks af disse sager til EPPO, hvilket indtil videre har resulteret i seks OLAF-undersøgelser og tre EPPO-undersøgelser;

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159).

Budgetmæssig og økonomisk forvaltning

39. fremhæver, at 98,5 % af de disponible forpligtelsesbevillinger blev anvendt i 2022 (179,4 mia. EUR ud af 182,2 mia. EUR); bemærker, at de disponible bevillinger var højere end FFR-loftet på 179,9 mia. EUR som følge af anvendelsen af særlige instrumenter, hvilket var begrundet i uforudsete hændelser, som opbrugte al den fleksibilitet, der var til rådighed under FFR; bemærker, at 98,1 % af betalingsbevillingerne blev anvendt (167,3 mia. EUR ud af de 170,6 mia. EUR, der var til rådighed); roser Kommissionen og budgetmyndigheden for dens beslutsomme og fleksible budgetmæssige reaktion på de udfordringer, man stod over for i 2022;

40. bemærker med bekymring, at de samlede uindfriede forpligtelser, som repræsenterer fremtidig gæld, hvis ikke de frigøres, nåede et rekordhøjt niveau på 450 mia. EUR i 2022 som følge af både øgede forpligtelser i forbindelse med NGEU (idet alle nationale genopretnings- og resiliensplaner var vedtaget i 2022) og den langsomme start på gennemførelsen af programmeringsperioden 2021-2027; bemærker, at Kommissionen forventer, at dette beløb vil stige yderligere i 2023 til op mod 460 mia. EUR, og forventer et fald fra 2024 til 2027, hvor de forpligtede beløb for både NGEU og programmeringsperioden 2021-2027 burde være udbetalt; bemærker, at ca. 90 mia. EUR i lån ikke vil blive anvendt, og minder om, at Kommissionen og medlemsstaterne i øjeblikket er bagud i forhold til den tilbagebetalingsplan, der er fastsat i gennemførelsesafgørelsen om godkendelse af deres nationale genopretnings- og resiliensplaner; bemærker, at forpligtelserne under FFR'en stadig er stigende og fortsat vil stige i de kommende år på grund af den langsomme start på programmeringsperioden, og at betalingerne følger endnu senere;

41. fremhæver, at den tid, der er til rådighed til gennemførelsen af fonde med delt forvaltning under FFR'en for 2021-2027, er kortere end under tidligere FFR'er på grund af n+2-reglen i periodens sidste år; er opmærksom på udfordringerne i forbindelse med forvaltning og kontrol af de kombinerede FFR- og NGEU-midler på grund af deres omfang og de forskellige forvaltnings-, programmerings-, gennemførelses- og kontrolmekanismer; bemærker med bekymring de betydelige forskelle i udnyttelsesgraden pr. medlemsstat; beklager de utilstrækkelige initiativer, som Kommissionen har taget sammen med medlemsstaterne for at øge programmernes absorptionskapacitet og dermed tilvejebringe en kraftig og varig reduktion af de uindfriede forpligtelser; kræver, at Kommissionen træffer alle nødvendige foranstaltninger og yder den administrative støtte til medlemsstaterne, som de har behov for, navnlig for at forbedre deres absorptionskapacitet;

42. understreger, at Kommissionens prognoser for reduktionen af de uindfriede forpligtelser er baseret på antagelserne om, at medlemsstaterne reelt gør en større indsats for at fremskynde absorptionen af midlerne under delt forvaltning for 2021-2027, og at automatiske tekniske justeringer af betalingsloftet er tilstrækkelige til at dække betalingsbehovene; er bekymret for, at disse to antagelser muligvis ikke indfris, og at der følgelig skabes en meget farlig situation for Unionens budget;

43. noterer sig Revisionsrettens advarsel om, at risikoen for frigørelse for så vidt angår fondene med delt forvaltning for perioden 2021-2027 under forordningen om fælles bestemmelser er steget betydeligt som følge af en række faktorer, nemlig den langsomme start på grund af den sene vedtagelse af sektorspecifikke forordninger, prioriteringen af de resterende midler fra de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) og NGEU-finansieringen, det forhold, at disse midler har en betalingsfrist, som er et år kortere i forhold til den foregående FFR-periode, og overlapningen med NGEU-betalingerne frem til 2026; understreger derfor Revisionsrettens anbefaling til Kommissionen fra 2021 om at sikre, at der ydes ekstra rådgivningsbistand til de nationale myndigheder, således at alle organer med ansvar for forvaltning og kontrol af disse midler kan sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning;

44. glæder sig over den afgørende rolle, som NGO'er spiller med hensyn til at repræsentere civilsamfundet og fremme og forsvare de værdier, der er nedfældet i traktaterne og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«), samtidig med at de gennemfører programmer og projekter, der finansieres over Unionens budget, under fuld overholdelse af Unionens finansielle regler og beskyttelsen af Unionens finansielle interesser; opfordrer til, at det sikres, at alle modtagere af EU-finansiering, herunder NGO'er, der har misbrugt eller begået underslæb med EU-midler eller deltaget i aktiviteter, der er i strid med Unionens værdier, herunder tilskyndelse til terrorisme, hadefuld tale, støtte til eller forherligelse af vold, politisk og religiøs ekstremisme, opføres på en liste i systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse (EDES) og afskæres fra adgang til Unionens institutioner og finansieringsprogrammer; mener, at svig, interessekonflikter, dobbeltfinansiering, korruption og hvidvask eller underslæb skal forebygges og bekæmpes i alle situationer og for alle støttemodtagere uanset deres art og retlige status (som bemærket i Parlamentets beslutning af 17. januar 2024 om gennemsigtighed og ansvarlighed for ikkestatslige organisationer, der finansieres over Unionens budget); opfordrer Kommissionen til at gennemføre henstillingerne i den beslutning;

45. bemærker med bekymring, at Unionens gæld voksede fra 236,7 mia. EUR i 2021 til 344,3 mia. EUR i 2022; bemærker, at det ud af den samlede gæld kun er andelen af ikketilbagebetalingspligtig støtte under NGEU (185,6 mia. EUR eller 53,9 %), der skaber en renterisiko for Unionens budget; bemærker, at omkostningerne til ny NGEU-finansiering som følge af stigende markedsrenter steg fra 0,14 % i andet halvår af 2021 til 1,24 % i første halvår af 2022 og yderligere til 2,60 % i andet halvår af 2022, hvilket resulterede i rentebetalinger for NGEU på 0,5 mia. EUR i 2022, og at der forventedes en betydelig stigning i 2023; er bekymret over den kraftige stigning i rentesatserne siden 2020, som har medført en større finansiel byrde for det årlige budget; minder om, at tilbagebetalingerne af NGEU-lån desuden bør begynde i 2028 og skal være afsluttet senest i 2058, hvilket vil kræve tilstrækkelige finansielle midler; bemærker, at den maksimale udnyttelse af Unionens budget i 2022 under anvendelse af al den tilgængelige fleksibilitet ikke giver mulighed for tilbagebetaling af gæld, medmindre der foretages nedskæringer på andre områder af Unionens udgifter; opfordrer medlemsstaterne til at udvikle og nå til enighed om en tilbagebetalingsplan med nye egne indtægter, uden at der gøres skade på den nye FFR;

46. bemærker, at Kommissionen siden december 2022 har indført en ny gældsforvaltningsstrategi, nemlig en »diversificeret finansieringsstrategi«, som består af de teknikker og finansieringsinstrumenter, der benyttes af statsemittenter; minder om Revisionsrettens særberetning 16/2023 om gældsforvaltning inden for rammerne af NGEU, hvori den konkluderede, at Kommissionen hurtigt etablerede sit gældsforvaltningssystem, som gjorde det muligt at påbegynde låntagningstransaktioner rettidigt, og som opfyldte alle lovgivningsmæssige krav vedrørende gældsportefølje og risikostyring;

47. støtter Revisionsrettens anbefaling om, at Kommissionen bør handle mere proaktivt for at sikre, at de værktøjer, der er til rådighed til at afbøde eksponeringsrisiciene, har tilstrækkelig kapacitet;

48. bemærker, at EU-budgettets samlede finansielle eksponering på grund af garantier og eventualforpligtelser for lån steg til 248,3 mia. EUR, hvoraf 57,8 mia. EUR til en yderligere beskyttelsesforanstaltning er blevet skabt gennem den fælles hensættelsesfond; bemærker, at højere rentesatser også kræver en højere tilførselssats i fremtiden;

49. bemærker, at Kommissionen i 2022 ændrede offentliggørelsen af eventualforpligtelser i sit konsoliderede regnskab, hvilket gjorde sammenligningen år for år ekstremt kompleks og lang; anmoder Kommissionen om at rapportere mere klart om sit årsregnskab for at gøre det lettere at drage konklusioner og foretage analyser, også med henblik på dechargeproceduren;

50. bemærker, at EU-budgettets eksponering mod Ukraine i 2022 steg til 15,6 mia. EUR med tilhørende hensættelser; bemærker med bekymring, at der i forbindelse med MFA+-støtten til Ukraine til en værdi af 18,0 mia. EUR, som blev vedtaget ved udgangen af 2022 og udbetalt i løbet af 2023, ikke var krav om hensættelser i den fælles hensættelsesfond til dækning af risikoen for misligholdelse, hvilket udgør en alvorlig risiko for Unionens budget, som det blev udtrykt i udtalelse 07/2022; henleder opmærksomheden på, at eventuelle tab i forbindelse med MFA+ vil skulle dækkes af de fremtidige EU-budgetter eller af det budgetmæssige »råderum« mellem FFR-loftet og loftet over egne indtægter; anmoder Kommissionen om at træffe yderligere foranstaltninger til at beskytte Unionens budget mod fremtidige tab i forbindelse med MFA+;

51. bemærker, at forbrugerprisinflationen steg betydeligt i løbet af 2022, hvilket påvirkede Unionens budget på flere måder ved at reducere EU-budgettets relative størrelse og mindske virkningsgraden af Unionens midler til at nå målene i samme omfang som oprindeligt planlagt; mener, at høj inflation påvirker andelen af indtægter fra forskellige kilder med en nettoreduktion af andelen af de BNI-baserede egne indtægter; støtter kraftigt Revisionsrettens anbefaling til Kommissionen om at foretage en vurdering af den stigende inflations indvirkning på Unionens budget med henblik på proaktivt at anvende afbødende foranstaltninger;

52. glæder sig over de onlinebaserede gennemsigtighedsplatforme, som Kommissionen har udviklet og vedligeholder, og som leverer data om gennemførelsen af Unionens udgiftsprogrammer og gør det muligt at søge på modtagere af EU-finansiering og på EU-projekter, eksempelvis systemet for finansiel gennemsigtighed, der giver oplysninger om EU-finansiering under direkte og indirekte forvaltning, resultattavlen for genopretnings- og resiliensfaciliteten, den åbne dataplatform for samhørighed og Kohesio-platformen;

53. noterer sig Kommissionens metode til sporing af kønsaspektet i udgifterne fra 2023 og frem; minder om, at kun 2 % af Unionens budget blev vurderet til at have et primært mål om at forbedre ligestillingen mellem kønnene; opfordrer Kommissionen til at forbedre denne score ved at integrere kønsaspektet allerede fra begyndelsen af programudformningen; gentager, at der er behov for yderligere præciseringer, så »potentialet til at bidrage til ligestilling mellem kønnene« for så vidt angår størstedelen af udgifterne (73 %), der i øjeblikket vurderes som 0*, kan forstås fuldt ud; bemærker med bekymring, at særberetning 10/2021, som Revisionsretten har offentliggjort, bekræftede, at Unionens budgetcyklus endnu ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn til ligestilling mellem kønnene, eftersom centrale elementer såsom kønsanalyse, kønsrelaterede mål, indikatorer og ansvarlighed gennem rapportering i vid udstrækning mangler;

54. gentager i lyset af den krise med kønsbaseret vold, som Unionen står over for, sin opfordring til, at der oprettes en særlig budgetpost for ligestilling mellem kønnene, navnlig inden for rammerne af Daphne-programmet; understreger vigtigheden af at styrke det specifikt målrettede Daphne-initiativ ved at øge dets ressourcer, navnlig til foranstaltninger, der har til formål at bekæmpe alle former for kønsbaseret vold mod kvinder og piger og vold i hjemmet på alle niveauer i overensstemmelse med artikel 7, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/692 ([3]) og at yde ofrene behørig støtte; understreger endvidere vigtigheden af at anvende de europæiske struktur- og investeringsfonde såsom Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) til at fremme ligestilling mellem kønnene, kvinders beskæftigelse, kvinders indflydelse, iværksætteri, lederskab og ledelsesroller samt langtidsplejefaciliteter; bemærker, at et studie, der blev bestilt af FEMM-udvalget ([4]), viser, at mænd ofte favoriseres frem for kvinder og marginaliserede grupper, når det drejer sig om udformningen af tilskud og støtte under Fit for 55-pakken samt i forbindelse med andre politikker, programmer og finansiering til den grønne omstilling;

Henstillinger

55. bakker kraftigt op om Revisionsrettens anbefalinger i dens årsberetning om budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2022 (Årsberetning for regnskabsåret 2022) ([5]) og i de dertil relaterede særberetninger; opfordrer Kommissionen til at gennemføre dem hurtigst muligt og holde dechargemyndigheden underrettet om de fremskridt, der gøres med gennemførelsen;

56. opfordrer Revisionsretten til:

i) at differentiere typerne af fejl og gøre det mere gennemsigtigt, hvilken del af fejlforekomsten der skyldes groft misbrug, svig eller andre kriminelle aktiviteter, og hvilken del af fejlforekomsten der skyldes administrative forsømmelser eller ukorrekt anvendelse af reglerne

ii) også at foretage en mere indgående vurdering af de gennemførte projekters kvalitet, europæiske merværdi, bæredygtighed, performance og praktiske anvendelighed;

57. opfordrer navnlig Kommissionen til:

i) at samarbejde med Revisionsretten med henblik på at øge forståelsen, konvergensen og sammenligneligheden af de to tilgange til imødegåelse af uregelmæssigheder

ii) at få foretaget en efterfølgende evaluering af pålideligheden af sit eget skøn over risikoen ved afslutningen for det regnskabsår, for hvilket programmerne blev afsluttet, og forelægge resultaterne af en sådan evaluering for dechargemyndigheden

iii) at fortsætte med at forenkle regler og procedurer, uden at det går ud over kvaliteten af kontrollerne, og fortsætte med at digitalisere revisionsprocedurerne

iv) at optrappe indsatsen for at forbedre gennemsigtigheden i anvendelsen af midler, herunder hvad angår oplysninger om de endelige støttemodtagere

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/692 af 28. april 2021 om oprettelse af programmet for borgere, ligestilling, rettigheder og værdier og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1381/2013 og Rådets forordning (EU) nr. 390/2014 (EUT L 156 af 5.5.2021, s. 1).

([4]) https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2022/736899/IPOL_STU(2022)736899_EN.pdf.

([5]) EUT C, C/2023/103, 4.10.2023.

v) fortsat at støtte medlemsstaternes myndigheders forvaltningskapacitet og finde frem til metoder til at hjælpe medlemsstaterne med at fremskynde anvendelsen af EU-midler og reducere niveauet af uindfriede forpligtelser, navnlig i fonde med delt forvaltning, i henhold til forordningen om fælles bestemmelser

vi) som led i sine oplysninger om eventualforpligtelser at rapportere om EU-budgettets årlige eksponering hidrørende fra budgetgarantier og finansiel bistand til tredjelande og offentliggøre sit skøn over den samlede årlige eksponering

vii) at sørge for tilstrækkelige foranstaltninger til at beskytte Unionens budget mod de forskellige identificerede risici, navnlig de uindfriede forpligtelser, den stigende gæld, den øgede budgeteksponering, herunder mod Ukraine, den stigende inflation osv.

viii) at fortsætte med at overvåge den mulige risiko for korruption og svig på tværs af alle midler ved hjælp af feedback fra EPPO's og OLAF's undersøgelser og tilskynde til systematisk brug af databasesystemerne Archane og EDES

ix) at tilvejebringe og finansiere IT-infrastruktur til EPPO, så længe det er nødvendigt, for at EPPO kan indføre et uafhængigt og passende IT-system med henblik på at sikre en gnidningsløs overgang og undgå tab af data

x) at sikre beskyttelsen af Unionens budget ved at gøre generel og systematisk brug af digitale og automatiserede systemer til rapportering, overvågning og revision og hurtigst muligt at indføre et obligatorisk integreret og interoperabelt system, der bygger på, men ikke er begrænset til, eksisterende værktøjer og databaser inden for rammerne af den afsluttede omarbejdning af finansforordningen

xi) at tilpasse og forbedre resultattavlen for genopretning og resiliens og det pågældende kommissionswebsted for genopretnings- og resiliensfaciliteten for at sikre, at gennemførelsen, resultaterne og opfyldelsen af indikatorer ajourføres regelmæssigt, er nøjagtige, klart strukturerede og gennemsigtige

xii) at sikre, at revisionsresultaterne er gennemsigtige

xiii) at sikre, at alle medlemsstater anvender systemerne og de centrale registre til at rapportere om de reelle ejere og endelige støttemodtagere

xiv) at vurdere den indvirkning, som fortsat høj inflation gennem flere år har på Unionens budget, og pege på værktøjer, der kan afbøde de deraf følgende centrale risici;

EU-budgettets performance

58. noterer sig, at Revisionsrettens arbejde med EU-budgettets performance igen er indarbejdet i dens årsberetning; beklager at konstatere, at indholdet af det pågældende kapitel er betydeligt mindre dybtgående end det foregående års årsberetning om performance; beklager især, at forbindelsen til verdensmålene for bæredygtig udvikling er blevet langt mindre tydelig i den nuværende opstilling; bemærker, at Revisionsrettens arbejde med performance, som indgår i dens årsberetning for 2022, primært består i at opsummere konklusionerne fra særberetningerne;

59. bemærker, at Revisionsretten har fulgt op på gennemførelsen af 213 af dens anbefalinger fra 2019, hvoraf 179 var rettet til Kommissionen; bemærker, at fire af de 179 anbefalinger endnu ikke skulle have være gennemført på det tidspunkt, hvor opfølgningsgennemgangen blev foretaget, og at Kommissionen ud af de resterende 175 anbefalinger har gennemført 101 (58 %) fuldt ud, 26 i de fleste henseender (15 %), 24 i nogle henseender (13 %) og overhovedet ikke har gennemført 17 (10 %) af dem, mens Revisionsretten i syv tilfælde (4 %) ikke kunne konkludere, om den reviderede enhed ikke havde accepteret dem, eller det var for tidligt at vurdere gennemførelsen;

60. mener, at oversigten over særberetninger, som dækker størstedelen af kapitel 3 i Revisionsrettens årsberetning, giver et godt overblik over de beretninger, Revisionsretten har fremlagt, som vedrører de strategiske områder for 2022; mener, at en dybtgående analyse af EU-budgettets performance kunne være en merværdi i tillæg til opfølgningen på revisorernes anbefalinger; bemærker problemet med tidsplanen for offentliggørelsen af den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport;

61. bemærker, at Kommissionen offentliggør »programerklæringerne«, som er en oversigt over performanceoplysningerne om programmerne i Unionens budget for 2021-2027, og de »horisontale prioriteter«, et afsnit om, hvordan Kommissionen sporer og rapporterer om, hvad der bruges på grøn budgettering, integration af kønsaspektet, digital sporing og verdensmålene for bæredygtig udvikling;

62. noterer sig Revisionsrettens gennemgang 06/2023 af Kommissionens årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2022 vedrørende Unionens budget og dens konklusion om, at bind I af den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2022 fulgte den strategiske vejledning fra Kommissionens bestyrelse, da den fremlagde fakta og resultater vedrørende budgetforvaltningen for 2022, og noterer sig, at der var mulighed for at forbedre kvaliteten af performancedataene; noterer sig Kommissionens svar på de skriftlige spørgsmål om en IAS-revision af Kommissionens kontrolsystem i relation til pålideligheden af performanceoplysninger og forsikringen om, at det påpegede problem bliver håndteret;

63. glæder sig over, at Kommissionen i sin årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport har medtaget oplysninger om grøn budgettering, digital sporing og kønsligestillingsdimensionen i Unionens budget; bemærker, at antallet af programmer, for hvilke bidraget til ligestilling mellem kønnene er ukendt, faldt til 72 %; støtter Kommissionens holdning om, at dette tal skal reduceres yderligere;

64. minder om Revisionsrettens konklusioner i dens særberetning 09/2022 »Klimaudgifter i EU-budgettet for 2014-2020«; bemærker endvidere Revisionsrettens særberetning 26/2023 om genopretnings- og resiliensfacilitetens præstationsovervågningsramme; konkluderer, at Revisionsretten i begge særberetninger konstaterede problemer med den metode, som Kommissionen bruger til at fremlægge præstationsoplysninger, både i FFR'en og genopretnings- og resiliensfaciliteten; bemærker navnlig, at offentliggørelsen af oplysninger om mangler i resultatovervågningsmetoderne viser svagheder, navnlig på grund af sammenblanding af skøn med det faktiske antal opnåede resultater og gennemførte projekter eller sammenblanding af budgetterede beløb med faktisk udbetalte beløb; mener, at de resultatdata, som Kommissionen fremlægger, ikke bør omfatte skøn, men kun tal for gennemførte foranstaltninger; er fortsat bekymret over, at Revisionsretten konstaterede, at der kun forventes begrænsede forbedringer i klimarapporteringen for 2021-2027; beklager, at Kommissionen endnu ikke har adresseret svaghederne i de tal, som er indberettet efter dens nye metode;

Indtægter

65. bemærker, at indtægterne i Unionens budget omfatter egne indtægter, eksterne formålsbestemte indtægter og andre indtægter; bemærker, at de BNI-baserede egne indtægter i 2022 tegnede sig for 103,9 mia. EUR (42,3 %), eksterne formålsbestemte indtægter tegnede sig for 62,2 mia. EUR (25,4 %), traditionelle egne indtægter tegnede sig for 25,9 mia. EUR (10,6 %), bidrag og tilbagebetalinger i forbindelse med Unionens aftaler og programmer tegnede sig for 20,9 mia. EUR (8,5 %), momsbaserede egne indtægter tegnede sig for 19,7 mia. EUR (8,0 %), egne indtægter baseret på ikkegenanvendt plastemballageaffald tegnede sig for 6,3 mia. EUR (2,6 %) og andre indtægter tegnede sig for 6,4 mia. EUR (2,6 %);

66. bemærker Revisionsrettens særberetning 25/2022 om kontrol af bruttonationalindkomsten til finansiering af EU-budgettet; minder om, at de BNI-data, som medlemsstaterne indberetter, er grundlaget for beregningen af medlemsstaternes bidrag, og mener derfor, at det er afgørende, at Kommissionen forbedrer effektiviteten i kontrolcyklussen efter Revisionsrettens anbefalinger; glæder sig over Revisionsrettens konklusioner om, at den kontrol af BNI-dataene, der blev foretaget af Den Europæiske Unions Statistiske Kontor (Eurostat), var effektiv; glæder sig over, at Eurostat har udarbejdet en handlingsplan for at imødekomme anbefalingerne med henblik på at gennemføre dem efter 2020-2024-cyklussen;

67. bemærker, at Unionens budget skal reagere på mange udfordringer med supplerende finansielle programmer såsom NGEU-genopretningsinstrumentet; bemærker, at indtægterne fra traditionelle egne indtægter i 2022 forblev forholdsvis stabile, mens budgetgarantier for lånoptagelses- og långivningstransaktioner udgjorde en betydelig del af indtægterne; minder i den forbindelse om Parlamentets beslutning af 10. maj 2023 om egne indtægter: en ny start for EU's finanser, en ny start for Europa;

68. glæder sig over Revisionsrettens konklusion i årsberetningen for 2022 om, at fejlforekomsten i indtægtstransaktionerne ikke var væsentlig, og at systemerne til forvaltning af indtægterne generelt er effektive; er bekymret over de svagheder, som Revisionsretten har konstateret i visse medlemsstaters TEI-regnskabsføring og -forvaltning og over de EU-foranstaltninger, der er truffet for at mindske toldgabet og sikre, at de traditionelle egne indtægter er fuldstændige; glæder sig over de foranstaltninger, som Kommissionen og medlemsstaterne har truffet i denne henseende;

69. bemærker på baggrund af årsrapporten om beskyttelse af Unionens finansielle interesser (BFI-rapporten ([6])), at antallet af svigagtige uregelmæssigheder i forbindelse med traditionelle egne indtægter (454) i 2022 faldt med 6,8 %, og at ikke-svigagtige uregelmæssigheder (4 207) steg med 9,4 % i forhold til gennemsnittet for 5-årsperioden 2018-2022; bemærker, at de fleste tilfælde af svig, der blev indberettet i 2022, vedrører forkert værdiangivelse og forkert klassificering eller forkert angivelse af varer, mens smugling fortsat er en af de primære fremgangsmåder; bemærker, at de fleste tilfælde af svig opdages ved inspektioner foretaget af nationale tjenester til bekæmpelse af svig sammen med toldkontrol, når varerne frigives; bemærker, at inddrivelsesraten i øjeblikket er på 48 %, selv om det kan forventes, at den vil stige i fremtiden på grund af processens varighed;

70. bemærker oversigten over afkald på inddrivelse og fastlagte fordringer i bilag 9 til den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2022; noterer sig, at den samlede generelle værdi af inddrivelser, man har givet afkald på, var 40,4 mio. EUR, hvilket er en stigning på 28 % i forhold til 2021 (31,4 mio. EUR), og betragter dette som et indtægtstab for Unionens budget;

71. opfordrer Kommissionen til at foretage en dybdegående analyse af alle beløb, der er inddrevet på grundlag af EPPO-underretninger, og til at underrette dechargemyndigheden om resultaterne; minder om, at medlemsstaterne spiller den primære rolle med hensyn til at følge op på skade mod EU-budgettet under delt forvaltning, herunder inddrivelser af tabte beløb efter EPPO-underretninger, og at Kommissionen kan pålægge finansielle korrektioner; beklager, at EPPO til dato ikke har kendskab til de mekanismer, som Kommissionen har oprettet med henblik herpå; bemærker, at spørgsmålet om EPPO-underretninger er blevet rejst under den interinstitutionelle drøftelse om Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2223 ([7]); glæder sig over EPPO's samarbejdsaftale med Kommissionen og nedsættelsen af en arbejdsgruppe, der skal sikre, at EPPO-underretninger vil gøre det muligt for Kommissionen at maksimere inddrivelserne til EU-budgettet;

72. glæder sig over den udvikling, der har ført til ophævelse af både det kvantificerede og det ukvantificerede forbehold vedrørende tekstilvarer og sko importeret fra Kina; bemærker med tilfredshed, at Det Forenede Kongerige nu har betalt det samlede skyldige beløb (endelig betaling på 1,57 mia. EUR i januar 2023) inklusive renter (1,4 mia. EUR i februar 2023); bemærker, at 27 medlemsstater ved udgangen af 2023 havde foretaget betydelige foreløbige betalinger i forbindelse med deres forventede skyldige beløb til Unionens budget, og at Kommissionen i overensstemmelse med EU-Domstolens dom i sag C-213/19 vil anvende den samme kvantificeringsmetode for disse medlemsstater som for Det Forenede Kongerige, hvilket vil resultere i genberegnede beløb, som vil gøre det muligt for Kommissionen at afslutte proceduren fuldstændigt;

Henstillinger

73. opfordrer Kommissionen til:

i) at overtage Europa-Parlamentets forslag i dets beslutninger om egne indtægter for at sikre, at der er tilstrækkelige midler til at tilbagebetale de investeringer, der foretages inden for rammerne af NGEU

ii) at gøre brug af alle tilgængelige midler for at stimulere samarbejdet mellem tjenester til bekæmpelse af svig og toldmyndigheder med henblik på at opdage, forebygge og korrigere svig, der påvirker Unionens indtægter

iii) at informere dechargemyndigheden om resultaterne af gennemgangen af de opkrævede egne indtægter

iv) omhyggeligt at undersøge forskellene i medlemsstaternes inddrivelsesrater med henblik på at indkredse eventuelle særlige svagheder

v) at give dechargemyndigheden detaljerede forklaringer på årsagerne til, at Kommissionen kun delvist har gennemført 13 % af Revisionsrettens anbefalinger fra 2019 og slet ikke har gennemført yderligere 10 % af dens anbefalinger;

([6]) COM(2023)0464.

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2223 af 23. december 2020 om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013, for så vidt angår samarbejdet med Den Europæiske Anklagemyndighed og effektiviteten af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svigs undersøgelser (EUT L 437 af 28.12.2020, s. 49).

Det indre marked, innovation og det digitale område

74. bemærker, at budgettet for programmerne under FFR-udgiftsområde 1 »Det indre marked, innovation og det digitale område« var på 25,2 mia. EUR (12,9 % af Unionens budget) fordelt som følger: 15,8 mia. EUR (62,8 %) til forskning, 3,5 mia. EUR (14,0 %) til transport, energi og det digitale område, 2,7 mia. EUR (10,6 %) til InvestEU-programmet, 2 mia. EUR (8,0 %) til rumprogrammet og 1,2 mia. EUR (4,6 %) til andre områder; bemærker, at de endeligt vedtagne forpligtelsesbevillinger på budgettet pr. 31. december 2022 var på 21 845,08 mio. EUR, og at 99,99 % af dem blev gennemført (21 842,58 mio. EUR); bemærker endvidere, at de endeligt vedtagne betalingsbevillinger på budgettet beløb sig til 20 605,64 mio. EUR, og at 99,35 % af dem blev gennemført (20 471,31 mio. EUR);

Innovation og forskning

75. fremhæver betydningen af Unionens FoI-finansieringsprogrammer for Unionens videnskabelige, samfundsmæssige og teknologiske/økonomiske udvikling, for at mindske uligheder, for genopretningen, for den grønne og den digitale omstilling og behovet for at mindske Unionens energiafhængighed af Rusland; minder om, at Horisont Europa er det vigtigste forsknings- og innovationsprogram i Europa med et samlet budget på 95,5 mia. EUR, herunder 5,4 mia. EUR fra NGEU-instrumentet; bemærker, at genopretnings- og resiliensfaciliteten har afsat ca. 48 mia. EUR i investeringer til FoI;

76. bemærker den sene vedtagelse af retsgrundlagene for Horisont Europa i 2021 og glæder sig over, at det lykkedes Kommissionen at nå op på næsten 100 % budgetgennemførelse i 2021 og 2022; bemærker, at der ved udgangen af 2022 var undertegnet 5 509 tilskudsaftaler; bemærker, at selv om den gennemsnitlige succesrate for forslag er steget fra 11,9 % i Horisont 2020 til 15,9 % i Horisont Europa, kan syv ud af ti forslag af høj kvalitet stadig ikke finansieres, og at der ville have været behov for yderligere 34,3 mia. EUR for at finansiere disse forslag;

77. bemærker, at Revisionsretten har undersøgt 127 transaktioner, der dækker hele spektret af udgifter under dette FFR-udgiftsområde, navnlig Horisont 2020-programmet, Connecting Europe-faciliteten (CEF), finansielle instrumenter og rumprogrammet, herunder oplysningerne om formel rigtighed i de årlige aktivitetsrapporter fra Generaldirektoratet for Forskning og Innovation (GD RTD) og Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet (GD DEFIS);

78. bemærker, at Revisionsretten anslår, at fejlforekomsten i udgifterne til »Det indre marked, innovation og det digitale område« i 2022 var på 2,7 % og dermed væsentlig; bemærker med tilfredshed, at dette er et betydeligt fald i forhold til 4,4 % i 2021; noterer sig Revisionsrettens konstatering af, at udgifterne til forskning og innovation er mest fejlbehæftede, navnlig på området for personaleomkostninger; er bekymret over, at Kommissionen beregnede en fejlforekomst på 1,5 % for dette udgiftsområde, hvilket ligger i den nedre halvdel af Revisionsrettens skøn; er bekymret over, at Revisionsrettens bemærkning om Kommissionens undervurdering af fejlforekomsten har været fastholdt i en årrække, og at der er konstateret en særlig svaghed i Kommissionens efterfølgende revisioner;

79. bemærker, at kvantificerbare fejl vedrørende ikkestøtteberettigede omkostninger udgør 98 % af Revisionsrettens anslåede fejlforekomst på 2,7 % i 2022; bemærker navnlig med bekymring, at reglerne for anmeldelse af personaleomkostninger under Horisont 2020 fortsat er komplekse, og at beregningen heraf stadig er en væsentlig kilde til fejl (67 % af den anslåede fejlforekomst i 2022); bemærker, at Kommissionen har udviklet og fremmer brugen af »Vejledning om personaleomkostninger« for at hjælpe støttemodtagerne med at anmelde deres personaleomkostninger korrekt;

80. bemærker, at Horisont 2020 fortsat udgør langt størstedelen af projekterne i Revisionsrettens stikprøve med kun ét Horisont Europa-projekt i stikprøven for 2022; understreger, at visse forenklinger i Horisont 2020, navnlig indførelsen af en fast sats for indirekte omkostninger, ifølge Revisionsretten har mindsket den administrative byrde for støttemodtagerne og har potentiale til at mindske risikoen for fejl;

81. noterer sig bemærkningerne fra generaldirektøren for GD for Forskning og Innovation i forbindelse med hans dechargehøring om, at Kommissionen har til hensigt at øge udbetalingen af midler fra Horisont Europa gennem faste beløb fra 2 % i 2022 til 50 % i 2027; bemærker i den forbindelse Revisionsrettens særlige gennemgang af Kommissionens procedurer og retningslinjer for engangstilskud på forskningsområdet; noterer sig Kommissionens erklæring om, at kontrolniveauet med hensyn til sparsommelighed, produktivitet og effektivitet er højere i forbindelse med evalueringen af forslag med engangstilskud; understreger, at det er nødvendigt at kontrollere den faktiske gennemførelse af projekter med engangstilskud;

82. understreger den private sektors afgørende rolle med hensyn til at afhjælpe innovationskløften i Unionen og forbedre Unionens konkurrenceevne og vækst; mener navnlig, at det er bydende nødvendigt fortsat at fremme og i videst muligt omfang lette små og mellemstore virksomheders (SMV'ers) deltagelse i Unionens FoI-finansieringsprogrammer; noterer sig Revisionsrettens konklusion om, at SMV'er og nytilkomne er mere tilbøjelige til at begå fejl end andre støttemodtagere, idet de mangler erfaringen og ressourcerne til at administrere midlerne, og glæder sig over Kommissionens bestræbelser på specifikt at støtte dem, f.eks. gennem oplysningskampagner, kontakter med systemet af nationale kontaktpunkter og Spørgetjenestens særlige helpdesk; mener, at forenklingen af regler og procedurer er den vigtigste drivkraft for øget deltagelse af SMV'er;

83. understreger vigtigheden af, at der anvendes gennemsigtige og klare regler for udvælgelsesproceduren og procedurerne for offentlige udbud i alle forvaltningsorganer; beklager stigningen i antallet af klager fra forskere over manglende gennemsigtighed, navnlig for så vidt angår Forvaltningsorganet for Forskning; minder om, at Forvaltningsorganet for Forskning forvalter flere EU-programmer og støttetjenester under Unionens langsigtede budget for 2021-2027; opfordrer Kommissionen til at foretage en vurdering af alle procedurer og en efterfølgende evaluering af merværdien af alle sine forvaltningsorganer i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 ([8]);

84. bemærker, at vurderingen af risikoen for svig på FoI-området blev ajourført i 2022 som et arbejde, der gik forud for ajourføringen i 2023 af den fælles strategi til bekæmpelse af svig; noterer sig udarbejdelsen og vedtagelsen i 2022 af »Vejledning om forudgående kontrol af svig under Horisont Europa«, som er en del af Horisont Europas strategi for forudgående kontrol; bemærker, at det vigtigste forum for FoI-familien om bekæmpelse af svig er udvalget om svig og uregelmæssigheder inden for forskning (FAIR-udvalget), der mødtes to gange i 2022; bemærker, at GD RTD også ajourførte sin strategi for bekæmpelse af svig i 2022; mener, at der også på forskningsområdet er behov for en nultolerancepolitik over for svig; mener, at det i lyset af de igangværende forenklingsbestræbelser er vigtigt at sikre, at alle EU-tilskud og al EU-støtte er til gavn for de planlagte mål, og at udvikle effektive redskaber til at opdage svig og mønstre for svig i forbindelse med engangsydelser; bemærker, at et vigtigt element i at undgå svigagtig misbrug af midler er overdragelsen af de respektive sager til panelet med ansvar for systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse;

85. minder om, at fremme, tiltrækning og fastholdelse af talent er et af de fem flagskibsinitiativer, der udgør den nye europæiske innovationsdagsorden (NEIA), som blev vedtaget den 5. juli 2022; noterer sig kommissær Ivanovas udtalelser under hendes dechargehøring om Kommissionens bestræbelser på at øge inklusiviteten i Horisont 2020 og Horisont Europa; noterer sig kommissærens anerkendelse af, at der er behov for en yderligere indsats for at øge kvinders og unges deltagelse i Unionens FoI-programmer; bemærker i den forbindelse Kommissionens bestræbelser på at gennemføre bestemmelserne om ligestillingsplaner i Horisont Europa samt GD for Forskning og Innovations og GD for Uddannelse, Unge, Idræt og Kulturs fælles indsats for at tiltrække kvindelige talenter til STEM-området; glæder sig over, at Kommissionen ud over andre EU-initiativer, der har til formål at støtte og styrke kvinders stilling og indflydelse inden for teknologi og innovation, i 2022 iværksatte anden udgave af Women TechEU-indkaldelsen med et øget budget på 10 mio. EUR, som tiltrak et rekordstort antal ansøgninger med 467 ansøgninger fra 35 medlemsstater og associerede lande under Horisont Europa;

86. glæder sig over Det Europæiske Forskningsråds (EFR's) rolle med hensyn til at støtte topforskere i Europa, som understreges af talrige priser, herunder 14 Nobelpriser, 6 Fields-medaljer og 11 Wolf-priser; glæder sig over de 2 300 patentansøgninger og 400 spinoffvirksomheder, der er skabt takket være EFR-projekter;

87. understreger EFR's uafhængighed og autonomi, når det udfylder sin rolle med hensyn til at støtte forskning af topkvalitet i Unionen; minder om, at EFR har behov for en unik struktur for at kunne huse personalet fra Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd (ERCEA), EFR's Videnskabelige Råd og de eksperter, der er ansvarlige for panelets evalueringer, og at denne opbygning er absolut nødvendig for dets arbejde; er forbløffet over Kommissionens plan om at flytte en række forvaltningsorganer og ERCEA til nye bygninger uden en behørig høring og uden deres samtykke, selv om der ses bort fra deres faktiske kontorbehov, og forretningskontinuiteten dermed bringes i fare; fremhæver, at selv nogle af Kommissionens tjenestegrene ikke var informeret tilstrækkeligt om disse planer; understreger, at ERCEA har ret til at underskrive lejekontrakter på egen hånd og uden Kommissionens godkendelse for at bevare sin usædvanlige forretningsmodel; understreger, at Kommissionen skal planlægge og samarbejde med ERCEA i god tid for at finde passende kontorlokaler, der opfylder dets krav og ikke bringer dets aktiviteter i fare;

([8]) Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19. december 2002 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer (EFT L 11 af 16.1.2003, s. 1)

88. bemærker forskellene i FoI-udviklingen inden for Unionen og glæder sig over de forskellige foranstaltninger, som Kommissionen har truffet for at fremme medlemsstaternes FoI-investeringer, navnlig lande, der klarer sig mindre godt på FoI-området, herunder ca. 48 mia. EUR fra genopretnings- og resiliensfaciliteten kombineret med 43 mia. EUR fra samhørighedspolitikken og 3 mia. EUR fra Horisont Europa-komponenten »Udvidelse af deltagelse og udbredelse af topkvalitet«; bemærker, at flere lande med efterslæb endnu ikke viser fremskridt trods Kommissionens bestræbelser på at øge de midler, der er afsat til forskere i lande, som er omfattet af initiativet om udvidelse af deltagerkredsen;

89. bemærker, at Kommissionen efter Ruslands angrebskrig mod Ukraine stoppede russiske offentlige enheders deltagelse i igangværende Horisont 2020-projekter og fremtidige Horisont Europa-projekter; bemærker, at den seneste ændring af det »primære« Horisont Europa-arbejdsprogram for 2021-2022, som blev vedtaget den 10. maj 2022, omfattede foranstaltninger til støtte for forskere, der tidligere havde aktiviteter i Ukraine; bemærker, at Kommissionen ydede finansiel støtte i form af et tilskud på 1,5 mio. EUR til Ukraines nationale forskningsfond til oprettelse af et Horisont Europa-kontor i Ukraine (Kyiv), som vil fremme finansieringsmuligheder og tilbyde støtte til udarbejdelse af forslag og til at finde partnere i Europa;

90. anerkender, at CEF i 2022 nåede ind i sin fulde gennemførelsesfase, og anser dette for at være en succes; beklager faldet i finansieringen af indkaldelser af forslag under finansieringsinstrumentet CEF Transport 2022 i forhold til 2021 for projekter, der er rettet mod ny, opgraderet og forbedret europæisk transportinfrastruktur; noterer sig, at indkaldelserne af forslag under CEF Transport 2022, der blev iværksat i løbet af tredje kvartal af 2022, åbnede yderligere finansieringsmuligheder med yderligere 6 mia. EUR i medfinansiering fra Unionen; insisterer på, at et tilstrækkeligt stort beløb på budgetposten for CEF Transport er afgørende for at sikre gennemførelsen af det transeuropæiske transportnet (TEN-T), herunder udvidelsen i den østlige region for at skabe forbindelse til de østlige partnere såsom Ukraine, skabe grønnere europæisk transport og øget militær mobilitet og modvirke de hidtil usete høje inflationsrater;

91. roser initiativet »Den Europæiske Frivillige Solidaritetsfond for Lufttrafikstyring for Ukraine og Moldova«, som Eurocontrol er ansvarligt for, og som har til formål at støtte omkostninger til personale og uddannelse samt eventuelle andre omkostninger med henblik på at sikre operationelt beredskab, når lufttrafikken genoprettes; glæder sig også over en anden solidaritetsmekanisme inden for rammerne af Eurocontrol, som har til formål at yde bistand til de frontlinjestater, der kæmper med konsekvenserne af et kraftigt fald i lufttrafikken; påpeger, at Eurocontrols medlemsstater har besluttet at oprette to særlige fonde: én i form af en donation til Ukraine og Moldova på 46,5 mio. EUR og én i form af et lån på 46,1 mio. EUR til Estland, Letland, Litauen og Polen;

Energi

92. bemærker kompleksiteten af den energipolitiske ramme i Unionen og understreger, at sikring af bedre sammenkobling er centralt for Unionens energimarked; glæder sig over vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/869 om transeuropæisk energiinfrastruktur ([9]) (»TEN-E-forordningen«); mener, at Unionen gennem TEN-E, CEF og genopretnings- og resiliensfaciliteten/REPowerEU-planen har stillet en solid retlig ramme til rådighed for investeringer i energiinfrastruktur for at imødegå udfordringerne i forbindelse med dekarbonisering og nedbringelse af afhængigheden af import af fossile brændsler; bemærker den indsats, der er gjort for at koordinere opførelsen af højt prioriteret elektricitetsinfrastruktur på tværs af medlemsstaterne, digitalisere Unionens energisystem og stimulere investeringer i net med de rette lovgivningsmæssige rammer, navnlig gennem CEF Energi;

93. bemærker, at CEF Energi 1 og 2 (2014-2022) i alt ydede 6,24 mia. EUR i støtte til energiprojekter (5,74 mia. EUR til anlægsarbejder, 0,5 mia. EUR til undersøgelser) til 118 projekter af fælles interesse, og at 123 foranstaltninger, der modtog støtte fra CEF-1 Energi, var afsluttet ved udgangen af 2022;

94. bemærker, at Ruslands angrebskrig mod Ukraine og anvendelse af energi som våben satte energimarkederne på den anden ende i 2022, hvilket udløste prisudsving og manglende energisikring i hele Unionens energisystem; fremhæver Kommissionens reaktion på krisen ved at udvikle REPowerEU-planen, der tager sigte på at mindske afhængigheden af russiske fossile brændsler og udfase importen af russisk energi inden 2030; bemærker, at REPowerEU-planen mobiliserer næsten 300 mia. EUR, ca. 72 mia. EUR i tilskud og 225 mia. EUR i lån; bemærker,

([9]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/869 af 30. maj 2022 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur, om ændring af forordning (EF) nr. 715/2009, (EU) 2019/942 og (EU) 2019/943 og af direktiv 2009/73/EF og (EU) 2019/944 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 347/2013 (EUT L 152 af 3.6.2022, s. 45).

at REPowerEU-planen desuden har givet både medlemsstaterne og Kommissionen et retsgrundlag for at ændre de nationale genopretnings- og resiliensplaner og kontrollere, om milepæle og mål er veldefinerede, med henblik på at præcisere dem, hvor det er nødvendigt;

Henstillinger

95. opfordrer Kommissionen til:

i) at medtage de ekstra midler, der er nødvendige til Horisont 2020 og Horisont Europa, i budgetforslaget for 2025 for at forbedre den nuværende situation, hvor syv ud af ti forslag af høj kvalitet stadig ikke kan finansieres

ii) at fortsætte med at anvende forenklede regler og procedurer, digitaliseringsforanstaltninger og forenklede omkostningsmuligheder, samtidig med at der navnlig tages højde for risikoen for uregelmæssigheder og svig og omkostningerne ved kontrol

iii) at fortsætte med at forenkle regler og procedurer i overensstemmelse med den nye finansforordning for at støtte uddannelseskurser og praktiske oplysninger til ansøgere i medlemsstaterne, navnlig for SMV'er, spinoffvirksomheder, startupvirksomheder, regionale NGO'er eller lokale aktionsgrupper

iv) fortsat at fremme anvendelsen af »Vejledning om personaleomkostninger« over for støttemodtagerne, navnlig nytilkomne og SMV'er, for at mindske fejlforekomsten i forbindelse med personaleomkostninger

v) at fortsætte sine bestræbelser på at opnå et mere inkluderende EU-forskningsprogram ved at yde støtte, opstille klare mål og tilrettelægge særlige forskningsprogrammer for underrepræsenterede målgrupper såsom kvinder og unge, og samtidig tilstræbe en afbalanceret geografisk fordeling i hele Unionen

vi) at tilskynde og støtte medlemsstaterne, navnlig lande med efterslæb, til i fuldt omfang at udnytte synergierne mellem de tilgængelige EU-midler, herunder fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og Samhørighedsfonden, med henblik på at øge antallet af forsknings- og innovationsaktiviteter i disse lande og

vii) at fortsætte finansieringen med henblik på at skabe en integreret, innovativ og modstandsdygtig energiunion, der fremmer sikker, bæredygtig, konkurrencedygtig og økonomisk overkommelig energi for alle, navnlig SMV'er og sårbare og energifattige forbrugere, samtidig med at Europas omstilling til ren og retfærdig energi fremskyndes, så det kan blive det første klimaneutrale kontinent senest i 2050

viii) at øge kendskabet til, sammenhængen i og bæredygtigheden af støtten til internationalisering af SMV'er

ix) at kontrollere den faktiske gennemførelse af projekter med engangstilskud

x) at aflægge rapport til dechargemyndigheden om:

a) hvor mange tilfælde af mistanke om svig, der blevet overdraget til EDES-panelet af de kompetente tjenestegrene i Kommissionen, af hvilke udelukkelsesgrunde, og hvor mange af disse sager der har resulteret i 1) en afgørelse om tidlig opdagelse, 2) en afgørelse om udelukkelse fra panelets side

b) hvor længe enheder er blevet udelukket fra at modtage EU-midler

c) hvorvidt nogle af de udelukkede enheder har modtaget EU-midler efter udelukkelsesafgørelsens udløb;

Samhørighed, resiliens og værdier

96. bemærker, at budgettet for programmerne under FFR-udgiftsområde 2 »Samhørighed, resiliens og værdier« var på 79,1 mia. EUR (40,4 % af Unionens budget) fordelt som følger: 53,6 % til Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og andre regionale operationer, 23,6 % til Den Europæiske Socialfond (ESF), 12,6 % til Samhørighedsfonden, 4,4 % til Erasmus+, 2,3 % til CEF Transport, 0,6 % til ESI og 2,9 % til andre områder; bemærker, at de endeligt vedtagne forpligtelsesbevillinger på budgettet pr. 31. december 2022 var på 67 805,19 mio. EUR, og at 98,29 % af dem blev gennemført (66 644,24 mio. EUR); bemærker endvidere, at de endeligt vedtagne betalingsbevillinger på budgettet beløb sig til 63 104,31 mio. EUR, og at 99,86 % af dem blev gennemført (63 054,76 mio. EUR);

97. bemærker, at gennemførelsen af samhørighedspolitikken for programmeringsperioden 2014-2020 fortsatte i 2022, og at Kommissionen for perioden 2021-2027 afsluttede forhandlingerne om alle programmer og kun foretog forskudsbetalinger, som beløb sig til 6,5 mia. EUR;

98. minder om, at udgifterne under underudgiftsområdet »Økonomisk, social og territorial samhørighed« (underudgiftsområde 2a) har fokus på at mindske udviklingsforskellene mellem de forskellige medlemsstater og regioner i Unionen; understreger vigtigheden af Unionens samhørighedspolitik med hensyn til at støtte gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder, nå de overordnede mål heri og bistå medlemsstaterne og regionerne med at udnytte nye muligheder og tackle udfordringer såsom globalisering, arbejdsløshed, fattigdom og social udstødelse, industrielle forandringer, digitalisering samt støtte opkvalificering, omskoling og livslang læring;

99. minder om Revisionsrettens særberetning 27/2021 »EU's støtte til turisme – Behov for nye strategiske retningslinjer og en bedre finansieringstilgang«; minder om Revisionsrettens anbefaling til Kommissionen om at udarbejde en konsolideret ny strategi for Unionens turismeøkosystem i samarbejde med medlemsstaterne med henblik på at udvikle en effektiv turismedagsorden for 2030 og anvende udvælgelsesprocedurer for EFRU-finansierede turismeinvesteringer for at støtte denne nye strategiske orientering; understreger Kommissionens ansvar for at hjælpe medlemsstaterne med at fremme turismerelaterede investeringer i overensstemmelse med den strategiske dagsorden;

100. bemærker, at udnyttelsesgraden for midlerne til samhørighedspolitikken for programmeringsperioden 2014-2020 nåede op på 79,2 % ved udgangen af 2022 (86 % ved udgangen af 2023, inklusive nyligt tilføjet genopretningsbistand til samhørighed og Europas territorier (REACT-EU) i 2021-2022), og således ligger på et tilsvarende niveau som på samme tidspunkt i perioden 2007-2013; er bekymret over, at denne udnyttelsesgrad kun blev opnået gennem en midlertidig EU-medfinansieringssats på 100 %, hvorved der blev givet afkald på ethvert krav om national medfinansiering af projekter, som har været et veletableret princip for Unionens finanser; bemærker, at programmerne for 2014-2020 tegner sig for over 1 mio. projekter, og at de indtil videre har støttet 2,4 mio. virksomheder, skabt 370 000 nye arbejdspladser, forøget mere end 540 000 husstandes energimæssige ydeevne, skabt nye vedvarende energikilder, som kan producere 6 000 megawatt, og at 6,3 mio. husstande nød godt af at få bredbånd; bemærker, at udnyttelsesgraden i 2022 blev forbedret i vid udstrækning på grund af CRII, CRII+, CARE og FAST-CARE med henblik på kriserespons, hvilket reducerede projekter til støtte for de strukturelle samhørighedsmål om at skabe konvergens og samhørighed i Unionen;

101. glæder sig over den finansielle fleksibilitet, der er til rådighed i forbindelse med anvendelsen af samhørighedsmidler, og understreger, at samhørighedspolitikken takket være denne fleksibilitet spillede en frontlinjerolle i håndteringen af covid-19-krisen, de krigsrelaterede nødsituationer samt energikrisen; minder imidlertid om, at formålet med denne politik er at sikre en langsigtet planlægning af foranstaltninger, der kan styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed mellem de europæiske regioner; mener, at samhørighedspolitikken efter 2027 skal give den nødvendige fleksibilitet i anvendelsen af midlerne for at sætte medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder i stand til at styre ressourcerne på en hensigtsmæssig og pålidelig måde, altid i overensstemmelse med samhørighedspolitikkens langsigtede mål;

102. bemærker endvidere, at samhørighedsaktionen for flygtninge i Europa (CARE) og den fleksible bistand til områder (FAST-CARE) i 2022 mobiliserede over 1,3 mia. EUR til at hjælpe medlemsstater og regioner med at støtte millioner af ukrainske flygtninge, der søgte tilflugt på Unionens område, herunder almene sociale integrationsprogrammer, sundhedspleje, fødevarer eller væsentlig bistand og orientering mod arbejdsmarkedet; glæder sig over, at de foreslåede foranstaltninger er underlagt de samme forpligtelser med hensyn til passende forvaltnings- og kontrolsystemer og forsvarlig økonomisk forvaltning, som gælder for fondene under samhørighedspolitikken;

103. bemærker, at Revisionsretten har undersøgt en stikprøve på 260 transaktioner, som dækker hele spektret af udgifter under FFR-udgiftsområde 2; bemærker med bekymring, at Revisionsrettens anslåede samlede fejlforekomst i »Samhørighed, resiliens og værdier« i 2022 steg til 6,4 %, hvilket ligger betydeligt over væsentlighedstærsklen, efter at der allerede var taget hensyn til korrektioner med en samlet værdi på 618 mio. EUR, som medlemsstaterne anvendte i 2022; henleder opmærksomheden på den markante stigning i den samlede fejlforekomst, som Revisionsretten anslog for 2022 i forhold til tidligere år (3,6 % i 2021, 3,5 % i 2020), mens Kommissionens skøn over betalingsrisikoen for 2022 ligger på mellem 1,9 % og 2,7 % svarende til de tidligere år (1,9 %-2,5 % i 2021, 2,1 %-2,6 % i 2020); henleder opmærksomheden på Revisionsrettens beretning om, at en betydelig del af fejlene (3 % ud af 6,4 %) blev begået i udgifter, der hidrørte fra CRII og CRII+;

104. er bekymret over Revisionsrettens bemærkning om, at absorptionspresset øgedes, da man nærmede sig udgangen af støtteberettigelsesperioden for programmerne for 2014-2020 (31. december 2023), og at effektiviteten af forvaltnings- og revisionsmyndighedernes kontroller og verificeringer kan være blevet reduceret i covid-19-perioden, hvilket potentielt kan have øget risikoen for uopdagede fejl og uregelmæssigheder; bemærker, at Kommissionen anerkender, at den særlige situation og fleksibilitet, der blev givet under covid-19, kan have spillet en rolle i risikoen for uregelmæssigheder, da man var nødt til at finde alternative metoder til at kontrollere udgifterne (på afstand); understreger imidlertid, at de konstaterede risici og uregelmæssigheder ifølge Kommissionen snarere er knyttet til den type foranstaltninger, der blev gennemført i covid-19-perioden, eller til gennemførelsen eller forståelsen af den fleksibilitet, der blev indført i reglerne for offentlige udbud;

105. noterer sig Revisionsrettens forklaringer om, at dens fejlprocent henviser til andelen af anmeldte udgifter, for hvilken den mener, at betingelserne for betaling, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([10]) (»finansforordningen«), i forordningen om fælles bestemmelser og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 ([11]) om beskyttelse af Unionens finansielle interesser (BFI-direktivet), ikke er opfyldt fuldt ud, hvilket har ført til en direkte og målbar finansiel indvirkning på det betalingsbeløb, som på det tidspunkt blev godkendt fra Unionens budget; noterer sig Revisionsrettens præcisering af, at fejlprocenten ikke bør fortolkes som svarende til det potentielle beløb i finansielle korrektioner, som Kommissionen kan pålægge i henhold til de gældende regler; mener, at den høje fejlprocent tyder på spild af ressourcer, navnlig i samhørighedspolitikken, hvor mange forvaltningsmyndigheder er oppe mod den sideløbende gennemførelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten;

106. bemærker, at Kommissionen i de årlige aktivitetsrapporter rapporterer risikoen ved betaling for hvert program og for midlerne samlet set, som henviser til uregelmæssigheder, der fører til finansielle korrektioner; bemærker, at Kommissionen for at pålægge finansielle korrektioner er nødt til at konkludere, at der er forekommet en uregelmæssighed som omhandlet i artikel 2, stk. 36, i forordningen om fælles bestemmelser, men at ikke alle formelle overtrædelser og fejl, som Revisionsretten har medtaget som kvantificerbare fejl i sin anslåede fejlforekomst, fører til ikkestøtteberettigede udgifter, fordi de ikke kan betragtes som en uregelmæssighed som defineret i artikel 2, stk. 36, i forordningen om fælles bestemmelser; bemærker, at det er nyttigt for dechargemyndigheden at have et ledelsesmæssigt perspektiv på konstaterede fejl;

107. bemærker, at Kommissionen accepterer alle Revisionsrettens anbefalinger under FFR-udgiftsområde 2 »Samhørighed, resiliens og værdier«, selv om der fortsat er forskelle i klassificeringen af de fejl, som de to institutioner har identificeret; opfordrer Kommissionen til at arbejde tæt sammen med Revisionsretten og alle relevante interessenter til yderligere at præcisere de gældende regler og mindske forskellene, samtidig med at det sikres, at revisioner ikke fører til en uforholdsmæssig stor administrativ byrde for støttemodtagerne;

108. bemærker med bekymring, at Revisionsretten konstaterede en stigning i bestemte fejltyper, som f.eks. ikkestøtteberettigede omkostninger og projekter og manglende overholdelse af reglerne for det indre marked, herunder reglerne om offentlige udbud og statsstøtte, og understreger, at disse typer fejl kan være forbundet med dårlig forvaltning; bemærker, at 3 % af Revisionsrettens anslåede fejlforekomst på 6,4 % inden for udgiftsområde 2 vedrører 100 % medfinansierede prioriteter under investeringsinitiativet som reaktion på coronavirusset (CRII+), som gav mulighed for mere fleksible udgifter; gentager, at større fleksibilitet aldrig bør føre til, at kvaliteten og kontrollerne kompromitteres; anmoder Kommissionen om en gennemgang af den nuværende situation for at undgå lignende situationer i fremtiden; bemærker, at Kommissionen ikke har fundet revisionsbevis for en betydelig samlet indvirkning af de nye typer foranstaltninger og den fleksibilitet, der blev indført, på fejlprocenterne i programmerne, og bemærker, at Kommissionen traf foranstaltninger til at forebygge en sådan risiko;

109. bemærker, at Revisionsretten konstaterede tilfælde af projekter, for hvilke der blev godkendt ikkestøtteberettigede udgifter, samt deres bidrag til den samlede anslåede fejlforekomst; understreger betydningen af at afhjælpe de grundlæggende systemiske årsager og behovet for, at revisionsmyndighederne effektivt vurderer kriterierne for støtteberettigelse;

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

([11]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

110. bemærker, at Kommissionen mener, at egenerklæringer er et nyttigt redskab til at give sikkerhed, når det vil være vanskeligt eller administrativt for dyrt for støttemodtagerne at finde alternativ dokumentation; støtter Revisionsrettens anbefaling om at forbedre revisionsmyndighedernes kontrol af egenerklæringer udstedt af modtagerne af midlerne for at sikre deres gyldighed og pålidelighed;

111. bemærker, at Kommissionen for så vidt angår EFRU og Samhørighedsfonden gennemførte finansielle korrektioner og tilbagetrækninger, som i alt beløb sig til 11 mia. EUR i programmeringsperioden, herunder 2,4 mia. EUR for regnskabsåret 2021-2022; bemærker, at disse finansielle korrektioner indtil videre ikke har medført tab af finansiering for medlemsstaterne, da Kommissionen endnu ikke har gennemført nogen finansiel nettokorrektion i perioden 2014-2020; bemærker endvidere, at Kommissionen fortsætter gennemførelsen af sin målrettede »handlingsplan for offentlige indkøb og statsstøtte« i samarbejde med medlemsstaterne; anerkender, at de nationale myndigheder primært er ansvarlige for at foretage de finansielle korrektioner, som Kommissionen har besluttet, men mener, at der skal gennemføres yderligere kontrol for at bekræfte, at alle korrektioner er blevet gennemført korrekt;

112. noterer sig Revisionsrettens bemærkning om, at overlapningen af programmeringsperioder kombineret med tilgængeligheden af yderligere finansieringsinstrumenter under NGEU (REACT-EU og genopretnings- og resiliensfaciliteten) med en mere begrænset levetid kan have lagt pres på medlemsstaternes forvaltningskapacitet i programmeringsperioden og i begyndelsen af gennemførelsen af deres samhørighedsprogrammer for 2021-2027; bemærker, at de nationale og regionale myndigheder i 2022 måtte flytte deres fokus til omprogrammering af programmerne under samhørighedspolitikken for 2014-2020, herunder indførelsen af foranstaltninger finansieret under CRII(+), REACT-EU, fleksibel bistand til områder (FAST-CARE) og støtte til energi til overkommelige priser (SAFE), samt gennemførelsen af de nationale planer under genopretnings- og resiliensfaciliteten med henblik på at håndtere forskellige krise-, genopretnings- og redningsforanstaltninger; bemærker, at Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik (GD REGIO) yder støtte til de nationale og regionale myndigheder for at sikre fuld gennemførelse af programmerne for 2014-2020;

113. udtrykker stærk bekymring over det nylige tilfælde af påstået misbrug af EU-midler i kontrakter, der involverer indkøb af mundbind, den såkaldte »Koldo-sag«; er bekymret over, at dette misbrug af EU-midler og EU-skatteydernes penge omfattede 14,6 mio. EUR fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og 3,1 mio. EUR fra EU's Solidaritetsfond; beklager, at EPPO modtog de relevante oplysninger fra en privatperson og ikke fra den relevante nationale myndighed; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til straks at indberette enhver mistanke om misbrug af EU-midler til EPPO i overensstemmelse med artikel 24 i EPPO-forordningen; opfordrer Kommissionen til at gøre brug af eksterne eksperter til revisionsformål, hvis der konstateres en alvorlig mangel på kapacitet i en medlemsstat; bemærker, at det påståede misbrug af midler i sagen ikke blev opdaget af Kommissionen, selv om den havde foretaget revisioner; tilskynder til anvendelse af princippet om fire øjne og en kontrol i flere trin i forbindelse med tildelingen af kontrakter i krisesituationer, når udbudsprocedurer ikke er mulige på grund af krisen, med henblik på at undgå eventuelt misbrug af EU-midler; understreger, at Kommissionen bør foretage dybtgående efterfølgende revisioner af kontrakter, der tildeles uden udbudsprocedurer under kriser i alle medlemsstater; bemærker endvidere, at lignende situationer er forekommet i andre medlemsstater, herunder i et nyligt afsløret tilfælde af påstået svig i Portugal, der involverer EFRU-midler, og flere sager i Den Tjekkiske Republik om påstået misbrug af REACT-EU-midler i forbindelse med indkøb af medicinsk udstyr;

114. bemærker, at komplementaritet karakteriserer forholdet mellem fondene under samhørighedspolitikken og Unionens øvrige finansieringsinstrumenter; minder om, at selv om fondene under samhørighedspolitikken og genopretnings- og resiliensfaciliteten er forskellige med hensyn til overordnede mål, tidsplan, forvaltningsmetode og finansiering, viser de nuværende erfaringer, at flere genopretnings- og resiliensplaner omfatter investeringer, som ville have været berettiget til finansiering under samhørighedspolitikken; fremhæver, at komplementaritet mellem fondene under samhørighedspolitikken og genopretnings- og resiliensfaciliteten er mulig og forventes, forudsat at genopretnings- og resiliensfaciliteten tilfører reel merværdi, og at de samme omkostninger ikke dækkes to gange; understreger, at risikoen for overlapninger vil stige hen imod slutningen af genopretnings- og resiliensfacilitetens levetid, og påpeger, at Kommissionen gør sit yderste for at afbøde disse risici;

115. opfordrer indtrængende Kommissionen til at overvåge situationen, navnlig når de nationale koordinerende myndigheder under genopretnings- og resiliensfaciliteten er de samme som for fondene under samhørighedspolitikken, og insisterer på at få tilstrækkelig ekstra forvaltningskapacitet og menneskelige ressourcer til de forskellige dele af EU-finansieringen; påpeger ikke desto mindre de potentielle risici for, at denne parallelitet kan føre til uidentificerede tilfælde af dobbeltfinansiering; opfordrer Kommissionen til at uddrage erfaringer fra to forskellige finansieringsmodeller;

116. glæder sig over, at hverken Revisionsretten eller Kommissionen på nuværende tidspunkt har udpeget tilfælde, hvor den obligatoriske nationale medfinansiering af et samhørighedsprojekt er blevet betalt med midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten i forbindelse med udbetalingerne fra genopretnings- og resiliensfaciliteten i 2022; opfordrer indtrængende Kommissionen til fortsat at overvåge situationen og forhindre, at en sådan finansiering finder sted;

117. er bekymret over Revisionsrettens vedvarende bemærkninger om de mangler, der er konstateret i den måde, hvorpå revisions- og forvaltningsmyndighederne arbejder, navnlig svagheder i revisionsmyndighedernes efterfølgende kontrol og i forvaltningsmyndighedernes kontrol, som ikke altid effektivt forebygger eller opdager uregelmæssigheder i de udgifter, som støttemodtagerne har anmeldt, og Kommissionens overdrevne afhængighed af kvaliteten af programmyndighedernes arbejde i forbindelse med iboende begrænsninger i Kommissionens skrivebordsgennemgange;

118. noterer sig Kommissionens svar om, at dens vurdering, som er baseret på en kombination af skrivebordsrevision og revisionsarbejde på stedet, og som dækker de forskellige individuelle programmer og sikkerhedspakker, giver den mulighed for at fastsætte et rimeligt og retvisende skøn over fejlfrekvenserne for hvert program hvert år og kumulativt for de samhørighedspolitiske fonde; er enigt med Revisionsretten i, at Kommissionens skrivebordsgennemgange har iboende begrænsninger med hensyn til at bekræfte validiteten af de samlede restfejlfrekvenser, som indberettes af revisionsmyndighederne; bemærker, at disse svagheder også kan påvirke Kommissionens anslåede risiko ved afslutningen, da Kommissionen ikke nødvendigvis i alle tilfælde foretager de nødvendige korrektioner for at bringe restfejlfrekvensen ned under væsentlighedstærsklen;

119. understreger med bekymring, at Revisionsrettens konstatering af, at andelen af sikkerhedspakker med restfejlfrekvenser på over 2 % nåede et højdepunkt på 61 % af udgifterne i Revisionsrettens stikprøve i 2022 sammenlignet med 39 % i det foregående år og afspejler de vedvarende mangler i revisionsmyndighedernes arbejde; understreger, at Revisionsrettens revisionsresultater i de seneste seks år viser, at de nuværende kontroller endnu ikke i tilstrækkelig grad opvejer den høje iboende risiko for fejl på samhørighedsområdet, og at forvaltningsmyndigheder ikke altid er effektive med hensyn til at forebygge eller opdage uregelmæssigheder i de udgifter, som støttemodtagerne anmelder; bemærker med bekymring, at de fejl, som Revisionsretten har konstateret, udgør væsentlige svagheder i revisionsmyndighedernes arbejde med at kontrollere støtteberettigelsen af udgifter og projekter og overholdelsen af reglerne for det indre marked; bemærker, at en del af de restfejlfrekvenser, som Revisionsretten genberegnede til at ligge over 2 % i de reviderede sikkerhedspakker, kan tilskrives ovennævnte forskelle;

120. er bekymret over de vedvarende mangler, som Revisionsretten har konstateret i de nationale revisioner, og som kan skyldes utilstrækkeligt omfang, uklar dokumentering af revisioner og filtrering af stikprøver udført af nationale revisionsmyndigheder samt ressourcemæssige problemer, såsom utilstrækkelig finansiering og mangel på kvalificerede eksperter; understreger sin bekymring over, at Revisionsretten konstaterede svagheder i en lang række revisioner, f.eks. tilfælde af utilstrækkelig kontrol af oplysninger fra støttemodtagerne om projekternes støtteberettigelse, om overholdelsen af reglerne for det indre marked og om risikoen for svig og interessekonflikter; bemærker, at Kommissionen på den anden side mener, at det arbejde, der udføres af størstedelen af revisionsmyndighederne, er pålideligt, og at der hos kun 10 ud af 116 revisionsmyndigheder er behov for seriøse forbedringer; minder om sine henstillinger i Parlamentets beslutning af 21. november 2023 om mulighederne for at øge pålideligheden af de nationale myndigheders revisioner og kontrol i forbindelse med delt forvaltning;

121. noterer sig Kommissionens tilsagn om at fortsætte sit tætte samarbejde med revisionsmyndighederne med henblik på at styrke deres kapacitet til at forebygge og korrigere fejl og til at dokumentere deres revisionsarbejde bedre og dermed bidrage til processen for opnåelse af sikkerhed;

122. noterer sig Revisionsrettens konstatering af, at modtagere af midler fra samhørighedspolitikken for at forenkle udgifterne gjorde brug af forenklede omkostningsmuligheder i forbindelse med 77 transaktioner eller 30 % af dens stikprøve, idet de anvendte enten faste satser, standardsatser for enhedsomkostninger eller en kombination af begge; understreger, at forenklede omkostningsmuligheder er en af de vigtigste foranstaltninger til at reducere de administrative omkostninger og byrder for støttemodtagerne og dermed give små støttemodtagere lettere adgang til finansiering og mulighed for at fokusere mere på at nå målene, samtidig med at fejlforekomsten reduceres; fremhæver, at Revisionsretten mener, at forenklede omkostningsmuligheder ikke altid gennemføres i tilstrækkelig grad, og er enig i Revisionsrettens revisionskonklusion om, at forenklede omkostningsmuligheder ikke bør føre til en uforholdsmæssig stor økonomisk fordel for en medlemsstat; på den anden side bør de forenklede omkostningsmuligheder i praksis føre til en reel reduktion af den bureaukratiske byrde og ikke til en udtømmende forudgående og efterfølgende kontrol; bemærker, at mindre prisudsving i skønnene over de forenklede omkostningsmuligheder i forhold til de priser, der blev konstateret i forbindelse med efterfølgende kontroller, bør være acceptable;

123. bemærker, at Kommissionen i forbindelse med 2021-2027-programmerne har tilskyndet programmyndighederne til at anvende de forenklingsforanstaltninger, der er fastsat i forordningen om fælles bestemmelser, navnlig anvendelsen af forenklede omkostningsmuligheder og ordninger med finansiering, som ikke er knyttet til omkostninger, for at tackle støtteberettigelsesproblemer, lette forvaltningsverificeringen og begrænse byrden på støttemodtagerne; bemærker, at der som følge af denne indsats for f.eks. EFRU og Samhørighedsfonden indtil videre er blevet vedtaget 120 ordninger med forenklede omkostningsmuligheder på programniveau i 11 medlemsstater og for Interregprogrammer (5,7 mia. EUR i samlet bidrag) samt fire ordninger med finansiering, som ikke er knyttet til omkostninger, i fire medlemsstater (1,2 mia. EUR i samlet bidrag); understreger, at der hurtigst muligt er behov for yderligere forenkling og fleksibilitet; opfordrer Kommissionen til at finde den rette balance mellem den nødvendige fleksibilitet i forbindelse med mindre prisudsving og uhensigtsmæssige forsætlige omkostnings- og prisovervurderinger;

124. er bekymret over Revisionsrettens konstatering vedrørende et EFRU-program i Slovakiet, der har til formål at renovere en offentlig bygnings indvendige rum, selv om kun energieffektivitetsforanstaltninger under dette program var støtteberettigede; noterer sig Revisionsrettens bemærkning om, at dette projekt ikke burde være sluppet igennem bedømmelsesfasen, da tærsklen for, at mindst 25 % af udgifterne til projektet skulle være knyttet til energieffektivitet, ikke var opfyldt i ansøgningen; bemærker lignende tilfælde, som Revisionsretten har konstateret, og som mangler et svar fra Kommissionen;

125. minder om, at medlemsstaterne i perioden 2021-2027 skal overholde visse horisontale eller tematiske grundforudsætninger i forordningen om fælles bestemmelser, som er forudsætninger, der skal være til stede, for at fondenes specifikke målsætninger kan gennemføres virkningsfuldt og effektivt; minder om, at når grundforudsætningerne ikke er opfyldt på tidspunktet for indgivelsen af en betalingsanmodning til Kommissionen for den pågældende specifikke målsætning, vil de dermed forbundne udgifter ikke blive godtgjort fra Unionens budget, før Kommissionen finder det godtgjort, at grundforudsætningen er opfyldt;

126. minder om, at Rådet den 15. december 2022 på grundlag af et forslag fra Kommissionen vedtog gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/2506 ([12]) om foranstaltninger til beskyttelse af Unionens budget mod tilsidesættelser af retsstatsprincippet i Ungarn; understreger, at afgørelsen var baseret på Kommissionens bekymringer vedrørende alvorlige problemer i forbindelse med systemet for offentlige udbud i Ungarn; glæder sig over den midlertidige suspension af 55 % af forpligtelserne til visse programmer under samhørighedspolitikken for perioden 2021-2027; bemærker, at Kommissionen har overvåget gennemførelsen af de afhjælpende foranstaltninger, som Ungarn har foreslået inden for rammerne af »forordningen om konditionalitet«; bemærker, at Kommissionen i december 2023 på eget initiativ revurderede situationen i Ungarn og konkluderede, at Unionens budget fortsat er på samme risikoniveau, da der stadig var forpligtelser, der hverken var blevet opfyldt korrekt eller rettidigt;

127. bemærker, at Kommissionen i december 2022 konkluderede, at Ungarn ikke opfyldte de horisontale grundforudsætninger i forordningen om fælles bestemmelser vedrørende chartret med hensyn til domstolenes uafhængighed og bestemmelserne i en række love, der udgør en alvorlig risiko for LGBTIQ+-rettigheder, den akademiske frihed og retten til asyl; beklager dybt Kommissionens afgørelse af 13. december 2023 ([13]) i betragtning af, at Ungarn har opfyldt den horisontale grundforudsætning vedrørende retsvæsenets uafhængighed og dermed gjort det muligt for de ungarske myndigheder at indgive refusionskrav på op til 10,2 mia. EUR uden passende kontrolmekanismer eller offentlige udbudsprocedurer til at sikre forsvarlig økonomisk forvaltning og beskyttelse af Unionens budget; mener, at denne afgørelse er i politisk modstrid med forlængelsen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til forordningen om konditionalitet, og udtrykker sin skuffelse over, at Parlamentet ikke i tilstrækkelig grad blev orienteret under processen; gentager sin bekymring over retsvæsenets uafhængighed, selv efter de seneste reformer, som udtrykt i Parlamentets beslutning af 18. januar 2024 om situationen i Ungarn og indefrosne EU-midler;

128. gentager, at det er nødvendigt at behandle alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at frigive EU-finansiering i henhold til forordningen om konditionalitet, forordningen om fælles bestemmelser og forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten, som én sammenhængende pakke; understreger betydningen af også at beskytte Unionens finansielle interesser i forbindelse med udbetaling af forfinansiering;

([12]) Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/2506 af 15. december 2022 om foranstaltninger til beskyttelse af Unionens budget mod tilsidesættelser af retsstatsprincippet i Ungarn (EUT L 325 af 20.12.2022, s. 94).

([13]) Kommissionens afgørelse af 13. december 2023 om revurdering på Kommissionens initiativ af opfyldelsen af betingelserne i artikel 4 i forordning (EU, Euratom) 2020/2092 efter Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/2506 af 15. december 2022 vedrørende Ungarn (C(2023)8999).

129. bemærker på baggrund af BFI-rapporten for 2022, at antallet af svigagtige uregelmæssigheder i forbindelse med samhørighedspolitikken faldt med 11,6 % fra 2021 til 2022 (233 indberettet i 2021 sammenlignet med 206 indberettet i 2022), mens ikkesvigagtige uregelmæssigheder steg med 9,3 %; bemærker, at Kommissionen anmodede revisionsmyndighederne om at være særligt opmærksomme på nye risici i forbindelse med mangedoblingen af fonde og den ekstra finansiering under NGEU, navnlig »dobbeltfinansiering«, interessekonflikter, svig eller korruption; bemærker Kommissionens indsats for at fremme anvendelsen af risikovurderingsværktøjet Arachne over for de modstræbende medlemsstater og for at indføre forbedringer i værktøjet; bemærker, at revisionsmyndighederne udtrykkeligt afhjalp risikoen for svig i 65 % af de reviderede operationer i perioden 2014-2020, hvilket er en forbedring i forhold til de 38 %, som Revisionsretten konstaterede i 2021;

130. understreger, at Revisionsretten, OLAF og EPPO bør have adgang til et fælles integreret IT-system til datamining og risikovurdering, der stilles til rådighed af Kommissionen, på en forholdsmæssig måde inden for rammerne af udøvelsen af deres respektive beføjelser, således som det er fastsat i omarbejdningen af finansforordningen;

131. fremhæver betydningen af samhørighedsudgifternes lovlighed og formelle rigtighed samt den afgørende rolle, som forvaltnings- og revisionsmyndighederne spiller i denne henseende; minder om behovet for at forenkle og rationalisere revisionerne med fokus på, hvad der er nødvendigt for at bekæmpe svig; minder endvidere om, at medlemsstaternes myndigheder i henhold til forordningen om fælles bestemmelser 2021-2027 bør indberette alle tilfælde af mistanke om eller konstateret svig i forbindelse med EU-finansierede projekter, som de identificerer, og at de bør indberette disse tilfælde, også selv om de opdager dem, inden de anmelder udgifter til Kommissionen;

132. fremhæver den vigtige rolle, som Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig og Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) spiller med hensyn til at beskytte EU-budgettet; opfordrer alle medlemsstater til at tilslutte sig EPPO; minder om, at den europæiske offentlige anklager på mødet i Regionaludviklingsudvalget den 25. maj 2023 bemærkede, at det nuværende forvaltnings- og kontrolsystem for Unionens udgifter ikke er udformet med henblik på at afsløre svig, og at revisioner eller administrative undersøgelser sjældent afslører økonomisk kriminalitet, der ofte har en grænseoverskridende dimension; understreger nødvendigheden af udstyre EPPO med de midler, som er nødvendige for, at anklagemyndigheden kan udføre sine opgaver; er af den opfattelse, at en styrket europæisk anklagemyndighed vil gøre det muligt for den lovgivende myndighed at forenkle de lovgivningsmæssige rammer for samhørighed yderligere med henblik på at sikre en bedre gennemførelse af midlerne;

133. anmoder OLAF om at foretage en grundig undersøgelse af det eventuelle misbrug af EU-midler, som netværk af sammenslutninger gør sig skyldige i ved at fremlægge falske projekter gennem Erasmus+ og Det Europæiske Solidaritetskorps, med det formål at verificere de seneste indberetninger fra en række nationale agenturer om dette forhold, måle omfanget og betydningen af sådanne tilfælde af svig og analysere de kompetente myndigheders behandling heraf i medlemsstaterne;

Henstillinger

134. opfordrer Kommissionen til:

i) proaktivt at indgå i en konstruktiv dialog med Revisionsretten for at overvinde det stigende antal situationer, hvor Kommissionens officielle svar på Revisionsrettens konklusioner er at acceptere uenighed, og fortsætte sit samarbejde med Revisionsretten med henblik på at tilpasse resultaterne af deres anslåede fejlforekomster og fortolkningen af retsakter

ii) at matche Revisionsrettens konklusioner vedrørende medlemsstaternes erklæringer med oplysningerne fra Kommissionens gennemgang af forvaltningsmyndighedernes risiko ved betaling og risiko ved afslutningen med henblik på at udpege hotspots for fejl, der skal håndteres hurtigst muligt

iii) at fortsætte sit tætte samarbejde med revisionsmyndighederne med henblik på at styrke deres kapacitet til at forebygge og korrigere tilbagevendende fejl og til at dokumentere deres revisionsarbejde bedre og dermed bidrage til processen for opnåelse af sikkerhed

iv) at forbedre og styrke medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystem for at sikre, at medlemsstaterne kun anmelder støtteberettigede udgifter til Kommissionen

v) at sikre, at revisionsmyndighederne har indført passende metoder til at kontrollere egenerklæringer ved at identificere god praksis og udstede retningslinjer til medlemsstaterne

vi) at foretage specifikke målrettede kontroller som led i afslutningsrevisionerne for at sikre, at medlemsstaterne har foretaget de nødvendige finansielle korrektioner for konstaterede fejl

vii) i sine revisioner at være særligt opmærksom på de risici, som er forbundet med den fleksibilitet, der er indført med CRII/CRII+-ændringerne, og iværksætte en øjeblikkelig gennemgang af udgifterne under disse programmer for at identificere og korrigere systemiske problemer, der har ført til en pludselig stigning i fejlforekomsten

viii) at fortsætte sin støtte til medlemsstaterne og samtidig udarbejde en handlingsplan for, hvordan man bedst undgår for store administrative byrder hen imod slutningen af FFR'en, der kommer oven i den planlagte støtteberettigelsesperiode for genopretnings- og resiliensfaciliteten, i betragtning af afslutningen af programmeringsperioden 2014-2020 og gennemførelsen af den nuværende programmeringsperiode, navnlig ved at støtte administrativ kapacitetsopbygning

ix) at fortsætte gennemførelsen af sin fjerde revision af »handlingsplanen for offentlige indkøb« i samarbejde med medlemsstaterne for at hjælpe programmyndigheder og ordregivende myndigheder med at forbedre deres praksis inden for offentlige indkøb, herunder hvordan de undgår de mest almindelige fejl inden for offentlige indkøb i forbindelse med forvaltningen af ESI-fondene, samt målrettede uddannelseskurser for medlemsstaternes embedsmænd

x) at opfylde sit løfte om at forelægge både dechargemyndigheden og offentligheden listen over de største endelige støttemodtagere af EU-midler, hvor en sådan liste anser den endelige støttemodtager for at være den fysiske person eller enhed, der modtager EU-midler som den sidste i kæden af modtagere

xi) yderligere at fremme forenklingen af gennemførelsen af samhørighedsprogrammerne; opfordrer endvidere Kommissionen til at indføre værktøjer til digitalisering af offentlige udbud baseret på modellen e-procurement og til at hjælpe medlemsstaterne i denne omstilling

xii) med henblik på at opnå en vellykket anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder at arbejde sammen med alle interessenter om metodologisk og sikkerhedsmæssig harmonisering, således at der er tilstrækkelig forudsigelighed for støttemodtagerne med hensyn til, hvordan disse muligheder forventes gennemført, sikre, at revisioner ikke medfører yderligere bureaukrati i forbindelse med gennemførelsen og en unødvendig revisionsbyrde for støttemodtagerne, og sikre, at forenklede omkostningsmuligheder ikke gennemføres på en sådan måde, at medlemsstaterne opnår uforholdsmæssigt store økonomiske fordele, samtidig med at der sikres en passende fleksibilitet i omkostnings- og prisskønnene

xiii) at samarbejde med medlemsstaternes revisionsmyndigheder om at sikre, at den specifikke risiko for dobbeltfinansiering, navnlig med finansiering fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, reduceres ved hjælp af passende nationale kontroller og revisioner; insisterer på, at Kommissionen foretager tematiske revisioner, der er skræddersyet til områder og medlemsstater med høj risiko

xiv) at etablere en omfattende mekanisme for anvendelse af midler fra Samhørighedsfonden i tilfælde af ekstraordinære eller uforudsete omstændigheder ved hjælp af vejledende bestemmelser om dens anvendelsesområde, disponible midler, forvaltning, revision og kontrol samt anvendelse; understreger, at en sådan anvendelse under ekstraordinære omstændigheder bør begrænses til specifikke og veldefinerede situationer, begrænset i tid og omfang og med en øget grad af kontrol for at afbøde risici

xv) at revurdere sin beslutning om at »frigøre« 10,2 mia. EUR af samhørighedsmidlerne til Ungarn og til at undlade at udbetale midler, indtil den relevante lovgivning er blevet gennemført, og de vedtagne foranstaltninger har vist sig at være effektive i praksis

xvi) at gøre brugen af IT-værktøjer såsom EDES og Arachne obligatorisk og systematisk for alle EU-midler, også under delt forvaltning, og sikre bedre anvendelse af ny teknologi med henblik på at øge kontrollen og beskytte Unionens budget mod svig og misbrug af midler inden for rammerne af den afsluttede revision af finansforordningen

xvii) at give Revisionsretten, OLAF og EPPO adgang til et fælles integreret IT-system til datamining og risikovurdering, der stilles til rådighed af Kommissionen, på de vilkår, der er aftalt i omarbejdningen af finansforordningen

xviii) at rapportere om de tidlige forebyggende systemrevisioner, der er foretaget i begyndelsen af programmeringsperioden, med henblik på at bekræfte effektiviteten af kontrolsystemerne i medlemsstaterne, herunder det system, der er indført for at forebygge uregelmæssigheder

xix) at aflægge rapport til dechargemyndigheden om, hvordan anvendelsen af fleksibilitetsforanstaltninger i samhørighedspolitikken, der har forbedret absorptionen, har påvirket de strukturelle samhørighedsmål om konvergens og samhørighed;

Kultur og uddannelse

135. glæder sig over Kommissionens og Det Europæiske Forvaltningsorgan for Uddannelse og Kulturs (EACEA's) bestræbelser på at tilpasse Erasmus+, Det Europæiske Solidaritetskorps og Et Kreativt Europa til en foranderlig virkelighed, f.eks. ved at opjustere de individuelle støttesatser for tilskud for at sikre deres inkluderende karakter, ved at forlænge ansøgningsfrister og projektvarighed samt ved frivilligt at omlægge aktiviteterne i forbindelse med Ukraine, og forventer yderligere bestræbelser på i højere grad at styrke inklusionsforanstaltninger og -støtte med henblik på at lette sårbare gruppers deltagelse;

136. glæder sig over, at det lykkedes Kommissionen og EACEA at opnå næsten fuld budgetgennemførelse for Erasmus+ og fuld budgetgennemførelse for Det Europæiske Solidaritetskorps i 2022, hvilket til og med gør det nødvendigt at omfordele bevillinger fra andre programmer for at dække betalingsbehovene; bemærker udfordringerne i forbindelse med gennemførelsen af betalinger til Et Kreativt Europa i 2022, hvor ca. 50 mio. EUR er blevet udskudt til 2023 som følge af operationelle problemer og forsinkelser i tildelingsprocesserne; anerkender GD for Uddannelse, Unge, Idræt og Kultur (GD EAC) og EACEA's bestræbelser på at begrænse virkningen af disse forsinkelser og vende tilbage til et normaliseret tempo i 2023;

137. bekræfter endnu engang nødvendigheden af yderligere at forhøje budgetbevillingerne til Unionens ungdoms-, kultur- og uddannelsesprogrammer, navnlig for at øge det opsøgende arbejde over for og inddragelsen af unge, kunstnere og fagfolk med færre muligheder og for at støtte undervisning i medborgerkundskab; anmoder i den forbindelse Kommissionen om fortsat at arbejde tæt sammen med medlemsstaterne;

138. glæder sig over, at en række foranstaltninger under det europæiske ungdomsår 2022, såsom solidaritetsprojekter, frivilligt arbejde og netværksaktiviteter, kunne styrkes takket være en forstærkning på 3 mio. EUR til det europæiske ungdomsår, som Parlamentet insisterede på; understreger, at de vellykkede resultater af det europæiske ungdomsår nu bør gennemføres på en bæredygtig måde for at sikre dets varige resultater;

139. bemærker den fortsatte fremrykning af budgettet for Et Kreativt Europa i 2022 for at afbøde covid-19-pandemiens vedvarende indvirkning på de kulturelle og kreative sektorer; bemærker, at der takket være denne fremrykning kunne udvælges et større antal europæiske kultursamarbejdsprojekter i 2022 end nogensinde før; er imidlertid bekymret for, at fremrykningen i 2021 og 2022 kan føre til mangel på finansiering fra 2023, og beklager, at programmet som helhed fortsat er underfinansieret i forhold til de mål, der skal nås, navnlig i betragtning af dets høje tegningsgrad;

140. bemærker med bekymring de vedvarende udfordringer i 2022 med e-Grant-værktøjerne for modtagere af indkaldelser, der forvaltes af EACEA; opfordrer indtrængende Kommissionen og EACEA til at løse disse IT-problemer én gang for alle for at undgå konsekvenser for opfyldelsen af målet, reducere risikoen for fejl og forenkle procedurerne; mener, at en mere effektiv og tilgængelig IT-infrastruktur også vil lette små støttemodtageres adgang til programmidler;

141. bemærker den positive udvikling i EACEA's personalesituation med en betydelig personaleforøgelse ved udgangen af 2022;

Naturressourcer

142. bemærker, at budgettet for programmerne under FFR-udgiftsområde 3 »Naturressourcer« var på 58,3 mia. EUR (29,7 % af Unionens budget) fordelt som følger: 65,9 % til direkte betalinger fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), 26,2 % til Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), 4,7 % til markedsrelaterede udgifter under EGFL, 1,8 % til hav og fiskeri, 0,9 % til miljø og klima (LIFE-programmet) og 0,5 % til andre områder; bemærker, at de endeligt vedtagne forpligtelsesbevillinger på budgettet under FFR-udgiftsområde 3 »Naturressourcer« pr. 31. december 2022 var på 56 681,11 mio. EUR, og at 98,92 % af dem blev gennemført (56 069,86 mio. EUR); bemærker endvidere, at de endeligt vedtagne betalingsbevillinger på budgettet beløb sig til 55 826,77 mio. EUR, og at 98,89 % af dem blev gennemført (55 205,48 mio. EUR);

143. bemærker, at 2022 var det andet og sidste år i overgangsperioden, hvor medlemsstaterne kunne indgå forpligtelser for midler fra budgetbevillingen til den fælles landbrugspolitik for 2021-2027 og yderligere 8 mia. EUR i eksterne formålsbestemte indtægter fra NGEU-midlerne til Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) i afventning af ikrafttrædelsen af den nye fælles landbrugspolitik pr. 1. januar 2023, og at medlemsstaternes relaterede betalinger til landbrugere og andre modtagere af støtte under den fælles landbrugspolitik kan foretages indtil den 31. december 2025;

144. bemærker, at der i regnskabsåret 2022 var mere end 5,9 mio. modtagere af direkte støtte, ca. 3,5 mio. modtagere af støtte til foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne og ca. 0,11 mio. modtagere af støtte til markedsforanstaltninger; understreger, at EU-landbrugernes og -fødevaresystemets modstandsdygtighed fortsat tilsikrer fødevaresikringen i og uden for Unionen på trods af de udfordringer, de stod over for i 2022;

145. bemærker, at Ruslands uprovokerede angrebskrig mod Ukraine blandt andre tiltag udløste aktiveringen af krisereserven i form af en støttepakke, der beløb sig til 500 mio. EUR, hvoraf 350 mio. EUR blev stillet til rådighed for berørte producenter fra reserven og yderligere 150 mio. EUR fra EGFL; glæder sig over den høje gennemførelsesgrad (over 492 mio. EUR) og den hurtige gennemførelse; bemærker, at medlemsstaterne fik fleksibilitet til at beslutte, hvilke sektorer de mente var hårdest ramt af markedsforstyrrelserne, og typerne af støtteordninger, som afgjorde, hvilket kontrolsystem der blev anvendt;

146. bemærker, at Revisionsretten har undersøgt en stikprøve på 218 transaktioner, som dækker hele spektret af udgifter under dette FFR-udgiftsområde; bemærker, at Revisionsretten også har undersøgt oplysningerne om formel rigtighed i de årlige aktivitetsrapporter fra Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (GD AGRI) og Generaldirektoratet for Klima (GD CLIMA) samt udvalgte ordninger i 17 medlemsstater og Det Forenede Kongerige; bemærker, at Revisionsretten anslår fejlforekomsten for »Naturressourcer« til 2,2 % (1,8 % i 2021), og at størstedelen af de konstaterede fejl berørte transaktioner vedrørende udvikling af landdistrikterne; bemærker, at GD AGRI anslår en risiko ved betaling på 1,76 %;

147. bemærker, at Revisionsretten fandt 21 kvantificerbare fejl inden for udvikling af landdistrikter, syv i direkte betalinger, to i udgifter vedrørende markedsforanstaltninger og to i udgifter, som ikke vedrørte den fælles landbrugspolitik; er beroliget af, at Kommissionen har anført, at otte af de kvantificerbare fejl har en finansiel virkning på under 100 EUR (overanmeldelser af arealer), og at det fejlagtigt anvendte beløb for de fleste af dem er under 1 000 EUR;

148. bemærker, at størstedelen af de fejl, som Revisionsretten konstaterede, vedrørte afgivelse af unøjagtige oplysninger om arealer eller dyr (42 %) samt udgifter til ikkestøtteberettigede støttemodtagere, aktiviteter og projekter; bemærker med bekymring, ligesom i 2021, at Revisionsretten i flere tilfælde konstaterede, at medlemsstaternes myndigheder og Kommissionen havde tilstrækkelige oplysninger til at forhindre eller opdage og korrigere fejlen, før de godkendte udgifterne, og at den anslåede fejlforekomst for dette kapitel ville have været 1,3 procentpoint lavere, hvis medlemsstaternes myndigheder og Kommissionen havde anvendt alle de oplysninger, de havde til rådighed, korrekt;

149. minder om, at både Kommissionen og medlemsstaterne er ansvarlige for at bekæmpe svig i forbindelse med udgifterne til den fælles landbrugspolitik; påpeger, at foranstaltninger til bekæmpelse af svig fortsat bør være en høj prioritet for Unionen og medlemsstaterne, da svig forhindrer Unionen i at nå de politiske mål, som midlerne skal bruges til;

150. noterer sig Kommissionens erklæring om, at gennemførelsesmodellen for den fælles landbrugspolitik for 2023-2027 har til formål at forenkle reglerne og fremhæve anvendelsen af nye teknologier, såsom arealovervågningssystemet, der vil bidrage til at reducere fejl; bemærker, at markidentifikationssystemet (LPIS) sammen med fejl begået af landbrugerne danner grundlaget for den geospatiale støtteansøgning, og minder om de betydelige potentielle fordele ved teknologier til overvågning af arealstøtte for landbrugerne, forvaltningerne og miljøet;

151. bemærker eksemplet med en ukorrekt anmeldelse af landbrugsaktivitet, som Revisionsretten fremlagde i sin årsberetning, og som i flere medieforetagender blev betegnet som »citrontræssagen«, hvor en landbruger angav at dyrke en permanent afgrøde, mens marken i virkeligheden ikke var blevet dyrket i flere år; bemærker, at den finansielle virkning af denne fejl var 8 349,06 EUR som meddelt af Kommissionen samt de korrigerende foranstaltninger, som de ansvarlige nationale myndigheder har truffet, herunder inddrivelsen af det anmeldte beløb; roser Revisionsrettens og Kommissionens grundige revisionsarbejde og den hurtige opfølgning fra det pågældende betalingsorgans side; understreger dog, at denne sag ikke bør forstås som et sjældent og individuelt sammenfald, men snarere som en risiko for en systematisk metode, der giver mulighed for på en svigagtig måde at modtage EU-midler og derfor ikke bør undervurderes;

152. bemærker, at forenklede omkostningsmuligheder anvendes i hele den fælles landbrugspolitik, herunder i forbindelse med udvikling af landdistrikter, hvor støtteberettigelsesbetingelserne er mere komplekse, og risikoen for fejl er højere, og at der stadig er mulighed for at forenkle foranstaltninger, som ikke er baseret på anmeldelser af arealer eller dyr, hvor medlemsstaterne kan beslutte, om de vil godtgøre de faktiske omkostninger eller betale i henhold til foruddefinerede output; bemærker, at Kommissionen angiver, at næsten 92 % af programmerne for udvikling af landdistrikterne gør brug af forenklede omkostningsmuligheder; opfordrer Kommissionen til at offentliggøre det beløb, der er udbetalt gennem forenklede omkostningsmuligheder;

153. minder om, at sikkerhedsmodellen for den fælles landbrugspolitik omfatter betalingsorganernes kontroller på første niveau, det revisionsarbejde, som udføres af uafhængige certificeringsorganer, der afgiver årlige udtalelser om lovligheden og den formelle rigtighed af betalingsorganernes udgifter, og Kommissionens arbejde frem til regnskabsafslutningen; glæder sig over, at Revisionsretten på trods af visse uoverensstemmelser som følge af de forskellige ajourføringer af kontrol- og betalingsdatasættene konstaterede, at de udvalgte betalingsorganers systemer beregnede støttebetalingerne på en pålidelig måde, hvilket er et vidnesbyrd om den overordnede kvalitet og sammenhæng i medlemsstaternes kontrolstatistikker og betalingsdata, der bliver indberettet til Kommissionen;

154. glæder sig over medlemsstaternes øgede interesse for og anvendelse af det integrerede IT-værktøj til datamining, Arachne, idet 13 medlemsstater anvendte værktøjet i det mindste til nogle foranstaltninger, og fem medlemsstater deltog i en generel introduktionsworkshop om Arachne; beklager, at medlemsstaternes anvendelse af det integrerede IT-værktøj til datamining, Arachne, ikke er obligatorisk; noterer sig de hindringer, som medlemsstaterne har rapporteret om, og Kommissionens fortsatte bestræbelser på at forbedre Arachne; beklager medlemsstaternes selektive indførelse af Arachne;

155. bemærker, at Kommissionen i 2022 rapporterede en gennemførelsesgrad på 99,69 % for forpligtelser under Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond (EHFAF), hvilket er en markant forbedring i forhold til gennemførelsesgraden på 15,98 % for EHFAF i 2021; bemærker imidlertid, at 94,76 % af de 1 135,74 mio. EUR i forpligtede bevillinger i 2022 og 97,06 % af de 148,12 mio. EUR i 2021 stadig var ubetalte ved udgangen af det pågældende år; bemærker endvidere, at gennemførelsesgraden for de godkendte betalingsbevillinger for EHFAF i 2022 var på 99,99 % og for EHFF i 2021 var på 86,55 %;

156. noterer sig Revisionsrettens særberetning 09/2023 om sikring af forsyningskæderne for landbrugsprodukter under covid-19 og dens konklusion om, at Kommissionens reaktion på den trussel, som covid-19-pandemien udgjorde for forsyningskæderne for landbrugsprodukter, i de fleste henseender var hensigtsmæssig, men ikke tilstrækkeligt målrettet; minder om, at direkte støtte med et budget på 712 mio. EUR blev gennemført hurtigt gennem omfordeling af uudnyttede midler fra ELFUL, hvilket resulterede i, at denne foranstaltning hovedsagelig blev anvendt af medlemsstaterne, så en betydelig del af ELFUL-budgettet var uudnyttet ved udgangen af 2019; minder endvidere om, at fem af de 14 medlemsstater stillede EU-finansieringen til rådighed for alle de landbrugere, der havde lidt tab, mens de andre ni medlemsstater rettede deres støtte mod udvalgte sektorer og støttede modtagerne, uanset om de havde lidt tab eller ej;

157. bemærker, at de foreløbige overslag (baseret på forpligtelsesbevillinger) over de vigtigste programmers klimabidrag viser, at 34,8 % af EU-budgettet i 2022 var afsat til klimaindsatsen i overensstemmelse med planerne i den interinstitutionelle aftale om, at mindst 30 % af FFR for 2021-2027 skal anvendes til dette formål;

158. noterer sig de ændringer, der blev foretaget i Kommissionens klimasporingsmetode i 2022 som reaktion på de betænkeligheder, der blev givet udtryk for i forbindelse med Revisionsrettens konklusion i særberetning 09/2022 ([14]), hvoraf det fremgår, at de rapporterede udgifter ikke altid var relevante for klimaindsatsen, og at det beløb, der var blevet brugt til dette formål, var blevet overvurderet med mindst 72 mia. EUR, hvilket betyder, at kun ca. 13 % af budgettet for 2014-2020 blev brugt til klimarelaterede formål; mener, at dette faktum tjener som en advarsel; opfordrer indtrængende Kommissionen til at skelne mellem modvirkning af og tilpasning til klimaændringer i sporingsmetoden ved at opdele overvågnings- og rapporteringskategorien i klimatilpasning og modvirkning af klimaændringer;

159. understreger vigtigheden af en ordentlig kontrol af udgifterne til klima og biodiversitet i EU-budgettet og holder Kommissionen ansvarlig for gennemførelsen af en solid og pålidelig metode i overensstemmelse med de forpligtelser, der er indgået i FFR-aftalen og punkt 16d i den interinstitutionelle aftale af 16. december 2020; opfordrer Kommissionen til at undgå vildledende tilnærmelse i forbindelse med udgifternes bidrag til at nå klima- og biodiversitetsmålene, mangel på eksplicitte mål samt kun delvis afdækning af potentielle negative eller uklare klima- og biodiversitetsvirkninger; anerkender, at der er interventioner med fælles fordele, men understreger behovet for at undgå dobbelttælling;

160. opfordrer Kommissionen til at forelægge Parlamentet en årsrapport om, hvordan hver enkelt budgetpost bidrager til målet om klimamainstreaming og til biodiversitetsmålene, for at lette overvågningen heraf; opfordrer endvidere Kommissionen til at rapportere, hvis en budgetpost ikke overholder kriteriet om »ikke at gøre væsentlig skade« som omhandlet i klassificeringsforordningen;

161. bemærker, at Myndigheden for Kriseberedskab og -indsats på Sundhedsområdet (HERA) efter sin oprettelse som intern tjenestegren i Kommissionen den 1. oktober 2021 øgede sine aktiviteter i løbet af 2022, og at den har til opgave at støtte Kommissionens prioriteter vedrørende folkesundhed, beredskab og krisestyring inden for sundheds-, forskning og innovations- samt industrisektoren; bemærker med bekymring overlapningen af ansvarsområder og dobbeltarbejdet for så vidt angår GD HERA's, GD SANTE's og ECDC's mandater; opfordrer Kommissionen til at sikre merværdien af HERA som en integreret del af Kommissionen og til at forhindre dobbeltarbejde og overlapning af ressourcer;

162. beklager, at Kommissionens beslutning om finansiering af HERA i høj grad var afhængig af EU4Health-programmet og reducerede dets budget med mere end halvdelen med et EU4Health-bidrag på 2,795 mia. EUR til HERA mellem 2021 og 2027; bemærker med bekymring, at en sådan reduktion påvirkede EU4Health's evne til ambitiøs finansiering af andre aktiviteter som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/522 ([15]) og derved bragte foranstaltninger under den europæiske kræfthandlingsplan og den nødvendige støtte til oprettelsen af det europæiske sundhedsdataområde i fare; beklager dybt, at Kommissionen ved at tildele så betydelige beløb til HERA overskred de aftalte finansieringslofter for minimums- og maksimumsudgifter, der er fastsat i EU4Health-forordningen;

Henstillinger

163. opfordrer Kommissionen til:

i) i den efterfølgende evaluering af den fælles landbrugspolitik for 2014-2020 at sætte særligt fokus på overgangsperioden 2021-2022 og de yderligere krav, der blev medtaget i overgangsbestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/2220 ([16])

([14]) Klimaudgifter i EU-budgettet for 2014-2020 – Ikke så store som rapporteret, 30. maj 2022.

([15]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/522 af 24. marts 2021 om oprettelse af et EU-handlingsprogram for sundhed (»EU4Health-programmet«) for perioden 2021-2027 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 282/2014 (EUT L 107 af 26.3.2021, s. 1).

([16]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/2220 af 23. december 2020 om visse overgangsbestemmelser vedrørende støtte ydet fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) i 2021 og 2022 og om ændring af forordning (EU) nr. 1305/2013, (EU) nr. 1306/2013 og (EU) nr. 1307/2013, for så vidt angår midler og anvendelse i 2021 og 2022, og forordning (EU) nr. 1308/2013, for så vidt angår midler og deres fordeling i 2021 og 2022 (EUT L 437 af 28.12.2020, s. 1).

ii) at holde dechargemyndigheden underrettet om anvendelsen af forenklede omkostningsmuligheder i den nuværende og den nye fælles landbrugspolitik og evaluere anvendelsen heraf sammen med medlemsstaternes myndigheder og (potentielle) støttemodtagere med henblik på at forstå den relativt langsomme udnyttelse af disse muligheder

iii) at fortsætte med at fremme brugen af Arachne for at øge både antallet af medlemsstater, der anvender systemet, og øge omfanget af anvendelsen for at medtage alle programmer inden for rammerne af den afsluttede revision af finansforordningen

iv) nøje at overveje risikoindikatorerne i Arachne med henblik på at nedbringe antallet af falske indikatorer og gøre de resterende indikatorer mere effektive med hensyn til at opdage situationer med en høj risiko for beskyttelsen af Unionens finansielle interesser

v) at fremme, skabe incitamenter for og støtte medlemsstaternes betalingsorganer i forbindelse med anvendelsen af IT-værktøjer såsom satellitbilleder fra Copernicus og andre billedteknologier inden for overvågning af landbruget

vi) at gøre bedre brug af og tilskynde til brug af kunstig intelligens og data fra nye teknologier, såsom de EU-ejede Copernicus Sentinel-satellitter, til at overvåge og kontrollere den korrekte anvendelse af midler fra den fælles landbrugspolitik;

Migration og grænseforvaltning samt Sikkerhed og forsvar

164. bemærker, at budgettet for programmerne under FFR-udgiftsområde 4 »Migration og grænseforvaltning« var på 3,4 mia. EUR (1,7 % af Unionens budget) fordelt som følger: 43,9 % til Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (AMIF), 23,1 % til Fonden for Integreret Grænseforvaltning og 33 % til tre decentrale agenturer: Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex), Den Europæiske Unions Asylagentur (EUAA) og Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA); bemærker, at de endeligt vedtagne forpligtelsesbevillinger på budgettet pr. 31. december 2022 var på 3 410,39 mio. EUR, og at 99,54 % af dem var blevet gennemført (3 394,69 mio. EUR); bemærker endvidere, at de endeligt vedtagne betalingsbevillinger på budgettet beløb sig til 3 372,54 mio. EUR, og at 97,61 % af dem er blevet gennemført (3 292,03 mio. EUR);

165. bemærker, at budgettet for programmerne under FFR-udgiftsområde 5 »Sikkerhed og forsvar« var på 1,2 mia. EUR fordelt som følger: 45,6 % til Den Europæiske Forsvarsfond, 17 % til Fonden for Intern Sikkerhed, 19,2 % til de decentrale agenturer Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EMCDDA), Europol og Den Europæiske Unions Agentur for Uddannelse inden for Retshåndhævelse (Cepol), 6,8 % til nuklear sikkerhed og dekommissionering og 11,4 % til andre områder; bemærker, at de endeligt vedtagne forpligtelsesbevillinger på budgettet pr. 31. december 2022 var på 1 813,03 mio. EUR, og at 99,8 % af dem var blevet gennemført (1 809,43 mio. EUR); bemærker endvidere, at de endeligt vedtagne betalingsbevillinger på budgettet beløb sig til 1 158,67 mio. EUR, og at 97,54 % af dem er blevet gennemført (1 130,20 mio. EUR);

166. bemærker, at en betydelig del af udgifterne under FFR-udgiftsområde 4 og 5 i 2022 vedrørte afslutningen af de resterende projekter fra FFR'en for 2014-2020; bemærker, at betydelige beløb under de nationale programmer for AMIF og Fonden for Intern Sikkerhed ikke var blevet udbetalt (26 % under AMIF og 33 % under Fonden for Intern Sikkerhed ved udgangen af 2022), selv om midlerne for perioden 2014-2020 skal anvendes inden juni 2024;

167. bemærker, at Revisionsretten undersøgte en stikprøve på 23 transaktioner, som ikke er tilstrækkeligt repræsentativ for udgifterne under FFR-udgiftsområde 4 og 5 og derfor ikke kan give et skøn over fejlforekomsten; understreger med bekymring, at Revisionsrettens revisionsresultater viser, at udgifterne er påvirket af støtteberettigelses- og udbudsproblemer, og at det er et højrisikoområde (11 ud af 23 reviderede transaktioner, dvs. 48 %, var behæftet med fejl), og opfordrer derfor Revisionsretten til at fremlægge et klart skøn over fejlforekomsten for dette kapitel; er bekymret over, at Revisionsretten kvantificerede ni fejl, som havde en indvirkning på de beløb, der blev afholdt over Unionens budget, og at den også konstaterede fire tilfælde af manglende overholdelse af retlige og finansielle bestemmelser uden indvirkning på Unionens budget; bemærker, at Kommissionen konkluderer, at risikoen ved betaling er under 2 % for udgifterne til migration og grænseforvaltning samt til sikkerhed og forsvar;

168. glæder sig over de fremskridt, Revisionsretten har konstateret i sin gennemgang af det arbejde, som seks medlemsstaters revisionsmyndigheder har udført som forberedelse til årsregnskaberne for AMIF 2021-2027, instrumentet for grænseforvaltning og visa (IGFV) og Fonden for Intern Sikkerhed; noterer sig Revisionsrettens bemærkning om, at de seks medlemsstaters revisionsstrategier endnu ikke var blevet vedtaget på tidspunktet for Revisionsrettens besøg (mellem september 2022 og februar 2023), hvilket er en forudsætning for at indgive en »sikkerhedspakke«; bemærker, at IT-systemerne til lagring af oplysninger og dokumentation, der var nødvendige for revisioner af de seks medlemsstaters forvaltningsmyndigheder, på tidspunktet for Revisionsrettens besøg enten var under udvikling eller endnu ikke var udviklet;

169. bemærker, at GD DEFIS' strategi til bekæmpelse af svig blev ajourført i februar 2022, og at dens gennemførelse overvåges og rapporteres til ledelsen årligt; glæder sig over, at 100 % af OLAF's henstillinger vedrørende GD DEFIS blev gennemført, og at der ikke er indberettet tilfælde af svig på kommissionsniveau eller af dens partnere; bemærker, at den seneste ajourføring af Generaldirektoratet for Migration og Indre Anliggenders (GD HOME's) strategi for bekæmpelse af svig fandt sted i oktober 2021 og i øjeblikket er ved at blive gennemført; glæder sig over, at 72 % af OLAF's finansielle henstillinger fra det foregående år var gennemført fuldt ud ved udgangen af 2022, og at 28 % var under gennemførelse;

Migration og grænseforvaltning

170. bemærker, at midlerne under FFR-udgiftsområde 4 i 2022 tjente som redskab til at imødegå konsekvenserne af Ruslands angrebskrig mod Ukraine; noterer sig, at der blev indført større fleksibilitet under fondene for 2014-2020 for at forbedre medlemsstaternes muligheder for at kanalisere midler til nye behov, og at der blev udløst 400 mio. EUR i nødhjælp under de tematiske faciliteter; bemærker, at vedtagelsen af medlemsstaternes programmer for 2021-2027 gav dem adgang til mere end 10 mia. EUR under de nye fonde for programmeringsperioden;

171. bemærker, at mere end 16 millioner mennesker fra Ukraine og Moldova er blevet registreret som indrejst i Unionen siden begyndelsen af Ruslands aggressionskrig mod Ukraine, og at over fire millioner mennesker, der er flygtet fra krigen, har opnået beskyttelse i Unionen; bemærker, at Kommissionen ydede finansiel støtte til Den Internationale Organisation for Migration for at støtte processen som led i et projekt til 15 mio. EUR, som letter overførsler fra Moldova af sårbare personer, der er flygtet fra Ukraine; bemærker endvidere, at Kommissionen den 30. november 2022 bekendtgjorde sin beslutning om at yde finansiel støtte på 5,5 mio. EUR til et projekt, der skulle gennemføres af Det Internationale Forbund af Røde Kors- og Halvmåne-selskaber (IFRC) for at støtte værter og alle dem, der er involveret i at stille privat indkvartering til rådighed for fordrevne personer, og samle god praksis med henblik på fremtidige behov; noterer sig, at Kommissionen i 2022 i forbindelse med finansieringen af Ukraine vedtog afgørelser, der gav tilladelse til at anvende midler, som ikke er knyttet til omkostninger, der beløb sig til i alt 248 mio. EUR (maj 2022) og 137 mio. EUR (august 2022), samt til mindre tilskud, sikre boliger og psykosocial støtte, der beløb sig til i alt 15 mio. EUR;

172. bemærker, at GD HOME i 2022 ydede 27 mio. EUR til udveksling af sikkerhedsrelaterede oplysninger og 25,5 mio. EUR til bekæmpelse og forebyggelse af kriminalitet, herunder terrorisme; bemærker endvidere, at Kommissionen i juli 2022 gennem Fonden for Intern Sikkerhed bevilgede 15,7 mio. EUR til medlemsstaterne for yderligere at støtte langsigtede projekter og aktiviteter inden for den europæiske tværfaglige platform mod kriminalitetstrusler (EMPACT) – et sikkerhedsinstrument, der er »drevet« af medlemsstaterne med henblik på at identificere, prioritere og imødegå trusler fra organiseret og grov international kriminalitet;

Sikkerhed og forsvar

173. glæder sig over, at SMV'ers deltagelse i Den Europæiske Forsvarsfond (navnlig SMV'ers grænseoverskridende deltagelse i industrikonsortier) fremmes gennem målrettede indkaldelser af forslag under Den Europæiske Forsvarsfond, økonomiske bonusser, særlige tildelingskriterier og anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder for at mindske den administrative byrde; bemærker, at 38,2 % af de deltagende enheder i indkaldelserne under Den Europæiske Forsvarsfond i 2022 var SMV'er, og at 20 % af den samlede finansiering, der var til rådighed gennem disse indkaldelser, vil gå til SMV'er (166 mio. EUR);

174. minder om, at den forberedende foranstaltning vedrørende forsvarsforskning (PADR) var et forgængerprogram for Den Europæiske Forsvarsfond med et budget på 90 mio. EUR, som finansierede 18 forskningsprojekter udvalgt efter indkaldelser af forslag i årene 2017-2019; bemærker med bekymring, at Revisionsretten i sin særberetning 10/2023 »Den forberedende foranstaltning vedrørende forsvarsforskning« bemærker, at Unionen stadig mangler en langsigtet strategi for projekterne under Den Europæiske Forsvarsfond, navnlig med hensyn til virkning, yderligere forskning, udvikling, fremstilling, udbud og andre aspekter; glæder sig over, at Kommissionen har accepteret alle Revisionsrettens anbefalinger;

175. noterer sig Revisionsrettens bemærkninger i særberetning 10/2023 om de begrænsede menneskelige ressourcer, der er til rådighed i Kommissionen, og den deraf følgende risiko for Den Europæiske Forsvarsfond; bemærker, at antallet af medarbejdere, der er nødvendigt for at forvalte forsvarsprojekter er højere end for andre projekter som følge af sikkerhedsproblemerne; bemærker, at det konstant stigende antal forslag, der skal bedømmes, og projekter, der skal forvaltes, lægger et betydeligt pres på de menneskelige ressourcer og skaber udfordringer med hensyn til at rekruttere kvalificeret og tilstrækkeligt erfarent personale;

Henstillinger

176. opfordrer Kommissionen til:

i) at udvikle en mere langsigtet strategi for Den Europæiske Forsvarsfond på grundlag af erfaringerne med PADR og Revisionsrettens anbefalinger

ii) at sikre, at der stilles tilstrækkelige budgetmidler og kvalificerede menneskelige ressourcer til rådighed til at styrke forsvarssamarbejdet og -investeringerne og til at gennemføre Den Europæiske Forsvarsfond

iii) at fokusere sin kontrol på udgifter, som Revisionsretten fandt var stærkt påvirket af støtteberettigelses- og udbudsproblemer i 2022, og anmoder Revisionsretten om at udvide en stikprøve af reviderede transaktioner for at kunne give et skøn over fejlforekomsten

iv) at overvåge gennemførelsen af OLAF's udestående finansielle henstillinger;

Naboområder og verden

177. bemærker, at budgettet for programmerne under FFR-udgiftsområde 6 »Naboområder og verden« var på 14,5 mia. EUR (7,4 % af Unionens budget) fordelt som følger: 64,8 % til instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde – et globalt Europa (NDICI – et globalt Europa), 16,8 % til humanitær bistand, 14,4 % til førtiltrædelsesbistand (IPA III) og 4 % til andre foranstaltninger og programmer; bemærker, at de endeligt vedtagne forpligtelsesbevillinger på budgettet pr. 31. december 2022 var på 17 670,49 mio. EUR, og at 99,79 % af dem blev gennemført (17 632,52 mio. EUR); bemærker endvidere, at de endeligt vedtagne betalingsbevillinger på budgettet beløb sig til 13 156,10 mio. EUR, og at 99,19 % af dem blev gennemført (13 049,50 mio. EUR);

178. bemærker, at Revisionsretten undersøgte en stikprøve på 72 transaktioner, som ikke er tilstrækkeligt repræsentativ for udgifterne under dette FFR-udgiftsområde og derfor ikke kan give et skøn over fejlforekomsten; opfordrer i betragtning af, at Revisionsrettens revisionsresultater viser, at dette er et højrisikoområde (34 ud af 72 reviderede transaktioner, dvs. 47 %, var behæftet med fejl), Revisionsretten til at fremlægge et klart skøn over fejlforekomsten for dette kapitel; bemærker, at Revisionsretten konstaterede 25 fejl, der havde en finansiel indvirkning på Unionens budget, vedrørende ikkestøtteberettigede omkostninger, manglende bilag, offentlige udbud og udgifter, der ikke var afholdt, områder, der kunne tyde på risici for, at de nationale myndigheders kontrolmekanisme ikke fungerer pålideligt, eller endog den administrative eller politiske manglende vilje til at gennemføre Unionens finansielle regler korrekt;

179. minder om, at Generaldirektoratet for Naboskabspolitik og Udvidelsesforhandlinger (GD NEAR) rapporterer om risikoen ved afslutningen i sine årlige aktivitetsrapporter på grundlag af en undersøgelse foretaget af en ekstern kontrahent, kendt som restfejlfrekvensen (RER), hvis formål er at anslå den fejlprocent, der ikke opdages af det interne kontrolsystem, og konkludere, om det er effektivt eller ej; bemærker resultaterne af 2022-undersøgelsen af restfejlfrekvensen, som viser, at restfejlfrekvensen i 2022 er 1 % og dermed under væsentlighedstærsklen på 2 %;

180. bemærker, at Revisionsretten konstaterede begrænsninger med hensyn til den metode, der blev anvendt til at fastslå restfejlfrekvensen, som kan bidrage til, at den undervurderes, navnlig at kontrahenten i nogle tilfælde udelukkende kan forlade sig på resultaterne af tidligere kontrolarbejde, og at den anslåede restfejlfrekvens for tilskud under direkte forvaltning ikke er medtaget i beregningen af GD NEAR's samlede restfejlfrekvens; bemærker, at Kommissionen bekræfter, at den ikke er omfattet af sådanne begrænsninger, fordi i) anvendelsen af tidligere kontrolarbejde er underlagt strenge betingelser, og ii) den samlede fejlfrekvens indbefatter tilskud under direkte forvaltning;

181. glæder sig over, at Kommissionen siden 2021 har gennemført Revisionsrettens anbefalinger om at offentliggøre begrænsningerne i undersøgelsen af restfejlfrekvensen i GD NEAR's årlige aktivitetsrapporter, om at styrke kontrollen ved at identificere og forebygge tilbagevendende fejl og om, at GD NEAR skal indføre forpligtelser, ifølge hvilke den kontrahent, der er ansvarlig for undersøgelsen af restfejlfrekvensen, skal underrette Kommissionen om tilfælde af mistanke om svig mod EU-budgettet, der konstateres under arbejdet vedrørende undersøgelsen af restfejlfrekvensen;

182. bemærker med bekymring, at de årlige aktivitetsrapporter fra GD NEAR og Generaldirektoratet for Internationale Partnerskaber (GD INTPA) meldte om vanskeligheder med gennemførelsen af det nye operationelle informationssystem OPSYS, som til tider var ustabilt, ikke opfyldte forventningerne og krævede hyppig indgriben fra GD DIGIT's støtteteams, hvilket førte til, at det blev identificeret som en kritisk risiko i GD NEAR's risikovurdering;

183. bemærker, at Revisionsretten også vurderede arbejdet med at bevidstgøre EU-delegationspersonalet om forebyggelse af svig samt om etik og integritet; bemærker med bekymring, at nogle af de medarbejdere, som Revisionsretten interviewede, ikke var blevet undervist i forebyggelse af svig i de seneste fem år; bemærker, at GD NEAR stiller en række værktøjer og ressourcer til rådighed for sit personale for at dække problemstillinger vedrørende svig, såsom uddannelse, et netværk til bekæmpelse af svig med kontaktpunkter og vejledning; noterer sig de positive resultater af de undersøgelser, som GD NEAR har foretaget for at kontrollere graden af bevidsthed om svig blandt medarbejderne, samt at der blev identificeret nogle områder, hvor der kunne foretages forbedringer, og at der er ved at blive gennemført en handlingsplan;

184. anerkender NGO'ers betydning for at sikre, at Unionen, som verdens største bidragyder af udviklingsbistand, fortsat bidrager til at fremme stabilitet og fred, afhjælpe fattigdom og fremme bæredygtig udvikling; roser navnlig NGO'ers aktivitet i konfliktområder for at sikre, at humanitær bistand kommer frem til civilbefolkningen på en hurtig og effektiv måde; bemærker de krav om kontrol og revision, gennemsigtighed og ansvarlighed, der gælder for al EU-finansiering og forskellige interessenter, men mener, at der altid er plads til forbedringer, navnlig ved at få mest muligt ud af digitaliseringen;

185. understreger den rolle, som lokale NGO'er og partnere spiller i levering af tjenesteydelser og støtte til lokalsamfund; understreger vigtigheden af at styrke deres kapacitet til at forvalte og gennemføre foranstaltninger, der finansieres af Unionen, og opfordrer Kommissionen til at fremme passende undervisning med henblik herpå; er bekymret over de vedvarende vanskeligheder, som små lokalorganisationer står over for med hensyn til at få adgang til EU-finansiering; opfordrer Kommissionen til at forbedre disse finansieringsprocedurer og til systematisk at prioritere lokale organisationer for at sikre bedre kapacitetsopbygning på stedet; fremhæver effektiviteten af lokalt ejerskab i forbindelse med projektgennemførelsen for så vidt angår prioritering, tildeling af ressourcer og opbygning af lokal knowhow;

186. understreger, at legitimiteten og effektiviteten af Unionens udviklingssamarbejde afhænger af en korrekt gennemførelse af aktiviteter og en passende finansiering af disse; anerkender Kommissionens arbejde med at anvende kontrol til at sikre, at transaktionerne foretages på en lovlig måde, og at aktiviteterne gennemføres i overensstemmelse med de prioriteter, som den lovgivende myndighed har fastsat; opfordrer Kommissionen til yderligere at forbedre kontrollen med henblik på at reducere antallet af transaktionsfejl, til at reagere på Revisionsrettens anbefalinger, der ikke er blevet gennemført, og til at øge indsatsen for at finde støtteberettigede projekter og sikre et tilstrækkeligt beløb af betalinger under det nuværende udgiftsloft; glæder sig over, at det i Revisionsrettens beretning om Unionens budget for 2022 konkluderes, at GD ECHO har gennemført Revisionsrettens anbefaling og indført en procedure, der sikrer, at partnerorganisationerne baserer deres fordeling af delte omkostninger på de faktisk afholdte udgifter;

187. opfordrer Kommissionen til at sende klare signaler til de kandidatlande, hvor et tilbageslag for retsstatsstandarderne – herunder begrænsninger af ytringsfriheden, pressefriheden, kvinders og mindretals rettigheder samt chikane af NGO'er og menneskerettighedsforkæmpere – bringer deres tiltrædelse af Unionen i fare eller forsinker den; opfordrer Kommissionen til at undersøge effektiviteten af de midler, der anvendes til at forbedre retsstatssituationen i tiltrædelseslandene og rapportere tilbage herom til AFET- og CONT-udvalget;

188. glæder sig over Kommissionens indførelse af en række mekanismer til at afbøde risici og sikre korrekt anvendelse af EU-midler, som anvendes i ustabile områder eller konfliktområder; bemærker, at Kommissionen systematisk vurderer korruptionsrisici i partnerlande og anvender en række værktøjer til at afbøde dem, samtidig med at den anvender betingelser og resultatindikatorer til at fremme finanspolitisk gennemsigtighed og ansvarlighed gennem sin budgetstøtte; glæder sig over, at lande, der modtager EU-budgetstøtte, over tid er blevet bedre til at kontrollere korruption, ifølge Verdensbankens data;

189. bemærker med bekymring, at Revisionsretten i sin særberetning 14/2023 »Programmering af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde – et globalt Europa« konstaterede, at selv om Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten havde samlet finansieringen i et enkelt instrument, instrumentet NDICI – et globalt Europa, som dækker mere end 70 % af den EU-finansiering, der var afsat til foranstaltninger udadtil i finansieringsperioden 2021-2027, anvendte de to forskellige metoder til tildeling af midler til naboskabslande og lande uden for naboskabsområdet, og at de flerårige vejledende programmer ikke sikrede, at de udvalgte interventionssektorer var dem, hvor EU-midlerne kunne opnå en høj virkning;

190. fremhæver betydningen af at opfylde alle udgifts- og programrelaterede mål, der er skitseret i NDICI-GE-instrumentet, og opfordrer til, at der gives omfattende oplysninger om de fremskridt, der opnås; beklager de betydelige mangler med hensyn til at nå instrumentets klimamål på 30 %, med hensyn til at bidrage til biodiversitetsmålet på 10 % inden for rammerne af FFR for 2026 og 2027 og med hensyn til at sikre, at Unionens globale finansielle forpligtelser inden for rammerne af FN opfyldes, navnlig hvad angår bidraget til fonden for tab og skader; understreger, at klimaændringer i stigende grad lægger pres på fødevareproduktionen og adgangen til fødevarer, navnlig i udsatte regioner, hvilket går ud over fødevaresikringen og ernæringen; minder om, at biodiversitet er afgørende for at bekæmpe klimaændringer, og at tabet heraf undergraver fremskridtene med hensyn til ca. 80 % af de vurderede delmål under verdensmålene for bæredygtig udvikling; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en detaljeret plan, som skitserer, hvordan den agter at opfylde udgifts- og kønsmålene inden udgangen af FFR;

191. opfordrer indtrængende Kommissionen til at øge gennemsigtigheden og ansvarligheden i forbindelse med programmeringen og gennemførelsen af midler fra fondene for indre anliggender i tredjelande og af NDICI-midlerne, eksempelvis i lande som Tunesien og Libyen; opfordrer Kommissionen til at skabe en offentligt tilgængelig oversigt over alle migrationsrelaterede udgifter i tredjelande, og opfordrer indtrængende til, at der gennemføres forudgående vurderinger af indvirkningen af migrationsrelaterede udgifter på menneskerettighederne i tredjelande, samt til, at disse vurderinger deles med Parlamentet, når reglerne foreskriver det;

192. understreger, at Kommissionen den 9. oktober 2023 efter Hamas' afskyelige terrorangreb på Israel den 7. oktober 2023 bekendtgjorde sin beslutning om at gennemgå Unionens bistand til Palæstina; bemærker, at gennemgangen, som blev afsluttet den 21. november 2023, har vist, at Kommissionen anvender passende forudgående og efterfølgende kontroller, at de eksisterende sikkerhedsforanstaltninger er effektive, og at der hidtil ikke er fundet dokumentation for, at der er blevet omdirigeret penge til utilsigtede formål; insisterer på behovet for, at EU-midler kun går til modtagere, der deler Unionens værdier med hensyn til retsstatsprincippet, demokrati og menneskerettigheder; minder i denne forbindelse om Parlamentets betænkning 2023/2122(INI), som blev vedtaget den 17. januar 2024, om gennemsigtighed og ansvarlighed for ikkestatslige organisationer, der finansieres over Unionens budget, hvori der opfordres til en styrkelse af Kommissionens kontrolmekanismer og udvikling af et harmoniseret overvågningssystem, der har til formål at spore EU-midler til de endelige modtagere;

193. understreger, at Unionens budget fortsat skal yde støtte til at opbygge fred og stabilitet i Mellemøsten, bekæmpe had og fundamentalisme og fremme menneskerettighederne; afventer den gennemgang, som Kommissionen foretager af anvendelsen af EU-midler; understreger de indbyrdes forbindelser mellem stabilitet og bæredygtig udvikling, navnlig i skrøbelige lande og regioner;

194. understreger, at Unionens bistand under ingen omstændigheder – hverken direkte eller indirekte – må finansiere terrorisme, og at den derfor ikke bør støtte nogen enhed med tilknytning til Hamas eller nogen anden terrororganisation; understreger, at Unionen bør hjælpe den palæstinensiske civilbefolkning og fremme freden i regionen; anmoder Kommissionen om at holde Parlamentet underrettet om nye udviklinger og bestræbelser på at yde direkte støtte til palæstinensiske civile og flygtninge og forhindre terrorister i at omdirigere midler;

195. er bekymret over troværdige oplysninger om, at EU-skatteydernes penge eller midler fra andre donorer delvist kan være blevet misbrugt af terrororganisationen Hamas; understreger, at de relevante EU-midler bør være til gavn for den palæstinensiske civilbefolkning og levere fødevarer, medicinsk udstyr, boliger og grundlæggende infrastruktur til den nødlidende befolkning og navnlig til børn, kvinder, ældre og handicappede; opfordrer indtrængende Kommissionen til i forbindelse med leveringen af støtte og humanitær bistand til den palæstinensiske befolkning at sprede støtten til flere betroede partnere såsom WHO, UNICEF eller forskellige Røde Halvmåne-organisationer; er endvidere bekymret over andre troværdige oplysninger om, at visse ansatte i UNWRA kunne have været involveret i eller forbundet med terrorhandlinger begået af terrororganisationen Hamas; opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre uafhængig kontrol af UNRWA foretaget af eksterne eksperter, Den Europæiske Revisionsret og erfarne internationale partnere såsom, men ikke begrænset til, Global Affairs Canada eller AusAid;

196. udtrykker dyb bekymring over visse landes nylige meddelelse om suspension af finansieringen til FN's Hjælpeorganisation for Palæstinaflygtninge (UNRWA) i afventning af resultatet af undersøgelsen; opfordrer til øget og vedvarende finansiering i anerkendelse af agenturets afgørende rolle i den humanitære indsats i Gaza og til, at der sikres uafbrudt levering af livsvigtige tjenester til en sårbar befolkning i Mellemøsten; minder om den afgørende rolle, som humanitær bistand til de palæstinensiske flygtninge spiller i hele Mellemøsten;

197. fremhæver betydningen af uddannelse og det kritiske behov for at fordømme og bringe alle former for hadefuld tale og voldelige handlinger på begge sider til ophør; understreger, at suspension af finansiering ikke bør ske vilkårligt eller uden gennemsigtige og uafhængige beviser for misbrug;

198. minder om, at resultaterne af den undersøgelse, som Kommissionen har bestilt hos Georg Eckert Institut om de palæstinensiske lærebøger, afslørede et komplekst billede, hvor lærebøgerne i) overholder UNESCO's standarder og tilgodeser kriterier, der er fremtrædende i den internationale uddannelsesdebat, herunder et stærkt fokus på menneskerettigheder, ii) udtrykker en fortælling om modstand i forbindelse med den israelsk-palæstinensiske konflikt og iii) udviser en fjendtlig holdning over for Israel; bemærker, at Unionen ikke finansierer de palæstinensiske lærebøger, at de heller ikke hører under UNRWA's ansvar, og at UNRWA arbejder for at levere kvalitetsuddannelse med vægt på at fremme en menneskerettighedskultur, selv i vanskelige tider; understreger, at uddannelse og elevers adgang til fredelige og upartiske lærebøger er afgørende; understreger Parlamentets holdning om, at lærebøger, der udarbejdes med EU-midler, skal gøres betinget af fuldstændig overholdelse af UNESCO's standarder for fred og tolerance i overensstemmelse med, hvad Parlamentet allerede vedtog i sin henstilling fra 2023 om forbindelserne med Den Palæstinensiske Myndighed, og hvad Parlamentet gentagne gange har anmodet om i sine senest vedtagne beslutninger om fremtidsudsigterne for tostatsløsningen;

199. minder om EU-strategien for at fremme og sikre kvalitetsuddannelse for børn i hele verden, navnlig når der ydes specifik finansiel støtte fra Unionen; fordømmer problematisk og hadefuldt indhold, der opfordrer til vold, spreder antisemitisme og tilskynder til had i palæstinensiske lærebøger udarbejdet af EU-finansierede embedsmænd samt i supplerende undervisningsmateriale, der er udviklet af UNRWA's personale og anvendes til undervisning i dets skoler; bekræfter på ny i forbindelse med Hamas afskyelige terrorangreb den 7. oktober 2023, at uddannelse i had har direkte og dramatiske konsekvenser for israelernes sikkerhed og for udsigterne til en bedre fremtid for unge palæstinensere; anmoder derfor Kommissionen om nøje at kontrollere, at ingen midler tildeles eller er direkte eller indirekte knyttet til anvendelsen af sådant undervisningsmateriale, og at Den Palæstinensiske Myndighed hurtigt ændrer den fuldstændige læseplan, som der gentagne gange er anmodet om i dechargeafgørelserne vedrørende gennemførelsen af Unionens almindelige budget for regnskabsårene 2016, 2018, 2019, 2020 og 2021; understreger, at finansiel støtte fra Unionen til Den Palæstinensiske Myndighed på uddannelsesområdet skal ydes på betingelse af, at der udarbejdes et nationalt palæstinensisk pensum med referencelærebøger og undervisningsmateriale, som er uden antisemitisk indhold og tilskyndelse til vold og er i overensstemmelse med standarderne for kvalitetsuddannelse; opfordrer i den forbindelse Kommissionen og medlemsstaterne til at yde ekspertise, dele viden, vejledning og teknisk støtte for at styrke palæstinensiske lærere, undervisere og eksperter med henblik på at gennemføre uddannelse, der overholder UNESCO's standarder fuldt ud;

200. fremhæver, at den igangværende udviklingsportefølje for palæstinenserne under forordningen om instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde (NDICI) ifølge svarene fra kommissæren med ansvar for naboskabspolitik og udvidelse i forbindelse med dechargerapporten for 2021 beløber sig til 681 mio. EUR mellem 2021 og 2023 til Den Palæstinensiske Myndighed, UNRWA og udviklingsprojekter på Vestbredden og i Gaza; bemærker, at ca. en tredjedel af finansieringen gavnede projekter i Gaza og to tredjedele projekter på Vestbredden; understreger, at Unionen ydede 271 mio. EUR til UNRWA til levering af sociale ydelser til de palæstinensiske flygtninge, og at Unionen desuden ydede støtte til Den Palæstinensiske Myndigheds løbende udgifter, hovedsagelig lønninger og pensioner til tjenestemænd, sociale ydelser udbetalt gennem programmet for kontantoverførsler og en del af omkostningerne ved henvisninger til hospitaler i Østjerusalem gennem PEGASE-mekanismen;

201. udtrykker chok over terrorangrebene den 7. oktober 2023, hvor Hamas begik voldshandlinger, voldtægt og andre former for seksuel tortur mod kvinder, kvindelige teenagere og piger af israelsk nationalitet og anden nationalitet; understreger, at denne målrettede form for seksuel vold og tortur mod kvinder systematisk anvendes som krigsforbrydelse og terrorisme; beklager EU-Udenrigstjenestens og Kommissionens manglende fokus på konfliktrelateret seksuel vold mod kvinder; opfordrer til, at der oprettes en mekanisme til at identificere og yde støtte til ofre, indsamle vidneudsagn, identificere gerningsmænd og træffe rettidige foranstaltninger for at sikre, at lignende situationer ikke opstår i fremtiden; opfordrer til, at der oprettes en platform for at synliggøre ofre og deres lidelser; opfordrer til øget støtte til enheder såsom Association of Rape Crisis Centres i Israel eller lignende enheder i konfliktområder; understreger, at der bør ydes yderligere EU-finansiering til ofre for konfliktrelateret seksuel vold samt til relevante uddannelsesaktiviteter; bemærker manglen på data i de årlige aktivitetsrapporter om størrelsen af de EU-midler, der er afsat til støtte for sådanne ofre og relevante enheder; anbefaler, at Kommissionen foretager en klarere rapportering om den EU-støtte, der ydes til sådanne ofre og relevante enheder;

202. understreger, at Revisionsrettens årsberetning for 2022 fremhæver et eksempel på ikkestøtteberettigede udgifter, der var medtaget i omkostningsanmeldelsen vedrørende et projekt i Palæstina om bæredygtig anvendelse af naturressourcer til støtte for Palæstinas omstilling til en grøn økonomi med en incitamentskomponent, der havde til formål at støtte SMV'er i form af tilskud til »grønne« projekter på områderne energieffektivitet, vedvarende energi og forureningsreduktion; fremhæver, at der var blevet godkendt og betalt 190 500 EUR til et udviklingsorgan, som havde til opgave at overvåge den endelige støttemodtagers gennemførelse af projektet, men at projektet ikke blev gennemført ([17]);

203. er bekymret over ødelæggelsen og konfiskationen af EU-finansierede projekter på Vestbredden og bemærker, at 101 strukturer finansieret af Unionen eller medlemsstaterne til en værdi af 337 019 EUR blev nedrevet eller beslaglagt af Israel i 2022, hvilket er den tredjestørste økonomiske skade siden 2016; minder om, at repræsentanter for EU-institutionerne, de berørte medlemsstater og andre donorer ved flere lejligheder har anmodet om tilbagelevering af eller kompensation for EU-finansierede aktiver, der er nedrevet, demonteret eller konfiskeret; minder om, at Rådet i sin holdning gav tilsagn om at sikre, at det af alle aftaler mellem Israel og Unionen utvetydigt og udtrykkeligt fremgår, at de ikke finder anvendelse på de områder, som har været besat af Israel siden 1967, og om fortsat gennemførelse af eksisterende EU-ret og bilaterale ordninger, der finder anvendelse på produkter fra bosættelserne;

204. bemærker, at GD NEAR i 2022 betalte 910,8 mio. EUR i bilateral bistand til Ukraine, hvoraf 698 mio. EUR blev betalt gennem budgetstøtte; bemærker, at næsten 200 mio. EUR fra igangværende projekter med succes blev omdirigeret for at nå ud til modtagerne, før de humanitære partnere kunne mobilisere deres bistandsprogrammer; bemærker, at begrænsningerne med hensyn til en tilstrækkelig overvågning af projekter i Ukraine førte til et forbehold i GD NEAR's årlige aktivitetsrapport for 2022, og at der gennemføres korrigerende foranstaltninger såsom overvågning af fremskridt med projektgennemførelsen gennem skrivebordsgennemgange, fjernløsninger og anvendelse af en tjenesteudbyder;

205. noterer sig reformvækstplanen for Vestbalkan, som Kommissionen har foreslået for yderligere at støtte konvergensbestræbelserne i regionen; understreger behovet for større klarhed om anvendelsen af forskellige finansielle instrumenter i regionen, primært blandt IPA III, den økonomiske plan og investeringsplanen og reformvækstplanen; opfordrer indtrængende Kommissionen til at muliggøre en mere direkte adgang til EU-midler på subnationalt plan;

206. glæder sig over, at Ukrainefaciliteten indeholder bestemmelser, der skal sikre effektiv kontrol; minder om, at Parlamentet til den 7. april 2022 opfordrede til konfiskation af russiske aktiver, der ejes af russiske personer og enheder, og som er indefrosset som følge af EU's restriktive foranstaltninger, med henblik på at finansiere genopbygningen af Ukraine;

207. glæder sig over Global Gateway-strategien som en samordnet EU-reaktion på globale udfordringer, der samler offentlige og private investeringer; bemærker, at 2022 var det første hele år af gennemførelsen af Global Gateway-strategien; understreger behovet for større gennemsigtighed, ansvarlighed og regelmæssige vurderinger af gennemførelsen af Global Gateway samt for øget inddragelse af Parlamentet for så vidt angår dets rolle med demokratisk kontrol;

([17]) https://www.eca.europa.eu/ECAPublications/AR-2022/AR-2022_DA.pdf.

208. glæder sig over, at OLAF undertegnede administrative samarbejdsordninger med både Ukraines anklagemyndighed den 11. februar 2021 og Ukraines statslige revisionstjeneste i marts 2023; bemærker, at Ukraine snart forventes at blive associeret med EU-programmet for bekæmpelse af svig, og glæder sig over, at OLAF yder støtte til de ukrainske myndigheder i deres nationale indsats og strategier for bekæmpelse af svig; glæder sig over, at EPPO undertegnede samarbejdsordninger med Ukraines nationale kontor for bekæmpelse af korruption i juli 2023 med henblik på at lette samarbejdet om efterforskning af korruptionssager og med den ukrainske anklagemyndighed i marts 2022 for at beskytte Unionens og Ukraines finansielle interesser gennem effektiv efterforskning og retsforfølgning;

Henstillinger

209. opfordrer Kommissionen til:

i) med hensyn til OPSYS-applikationssystemet at forbedre kvaliteten af den nye software, stabilisere applikationen og forbedre grænsefladerne mellem de forskellige OPSYS-moduler og afsætte de ressourcer, der er nødvendige for at øge dets modenhed/robusthed

ii) at fortsætte med at sikre, at alle kontrakter, der involverer EU-finansiering, overholder gældende EU-lovgivning fuldt ud, herunder ansvarlighed, gennemsigtighed og beskyttelse af EU-midler; at sørge for, at streng overvågning og forudgående og efterfølgende kontrol tilsikrer, at alle enkeltpersoner, der er involveret i EU-finansierede foranstaltninger, udelukkende forfølger Unionens mål og aktiviteter, der er godkendt til EU-finansiering, og om nødvendigt anmode om tilbagelevering af eller kompensation for EU-finansierede aktiver, der er blevet nedrevet, demonteret eller konfiskeret

iii) at intensivere sin kommunikation med internationale organisationer med henblik på at give Revisionsretten komplet, ubegrænset og rettidig adgang til de dokumenter, der er nødvendige for at udføre dens opgaver i overensstemmelse med TEUF, og ikke kun i skrivebeskyttet format

iv) at indføre passende forudgående og efterfølgende kontrolforanstaltninger i ustabile områder eller konfliktområder for at sikre korrekt kontrol med anvendelsen af EU-midler

v) at sikre en korrekt, rettidig og grundig revision, herunder med inddragelse af EPPO og Den Europæiske Revisionsret, af alle midler, der stilles til rådighed under Ukrainefaciliteten og den kommende facilitet for Vestbalkan;

Europæisk offentlig forvaltning

Menneskelige ressourcer

210. bemærker, at budgettet for programmerne under FFR-udgiftsområde 7 »Europæisk offentlig forvaltning« var på 11,6 mia. EUR (5,9 % af Unionens budget), hvilket omfatter EU-institutionernes og -organernes udgifter til menneskelige ressourcer og pensioner (ca. 70 % af det samlede beløb), bygninger, udstyr, energi, kommunikation og informationsteknologi; bemærker, at 58,6 % af det samlede beløb anvendes af Kommissionen (6,7 mia. EUR); bemærker, at de endeligt vedtagne forpligtelsesbevillinger i budgettet for Kommissionen pr. 31. december 2022 var på 6 298,13 mio. EUR (99,84 % af dem blev gennemført, dvs. 6 288,14 mio. EUR), og at de endeligt vedtagne betalingsbevillinger på budgettet beløb sig til 6 298,22 mio. EUR (94,66 % af dem blev gennemført, dvs. 5 961,72 mio. EUR);

211. bemærker, at Revisionsretten har undersøgt en stikprøve på 60 transaktioner, som dækker samtlige udgifter under FFR-udgiftsområde 7 og omfatter alle EU-institutioner og -organer; bemærker, at Revisionsretten også har undersøgt, om oplysningerne om formel rigtighed i de årlige aktivitetsrapporter fra alle institutioner og organer – herunder fra de generaldirektorater og kontorer i Kommissionen, der har det primære ansvar for administrationsudgifterne – var pålidelige og efterfølgende medtaget i Kommissionens årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport; bemærker med tilfredshed, at Revisionsretten anslår, at fejlforekomsten inden for FFR-udgiftsområde 7 ikke var væsentlig, og bemærker, at der ikke er fremsat nye anbefalinger til Kommissionen;

212. bemærker, at Kommissionen i april 2022 vedtog sin nye strategi for menneskelige ressourcer (»HR-strategien«), som har til formål at imødekomme nye behov efter covid-19-krisen og fokuserer på at opnå en attraktiv arbejdsplads, hurtigere og mere smidig udvælgelse og rekruttering og en fleksibel og udbytterig karriere for alle medarbejdere; bemærker, at dokumentet er en række intentioner om ændringer og forbedringer, som bør gennemføres gradvist, og at en del af dets indhold først skal forhandles på plads i den sociale dialog med personalerepræsentanterne;

213. bemærker, at Kommissionen i stigende grad har rekrutteret kontraktansatte eller midlertidigt ansatte i faste stillinger til at udføre nye opgaver som følge af hastigt skiftende prioriteter som reaktion på særlige eller hastende situationer og endda for at kompensere for geografiske skævheder i ansættelserne; minder om sin bekymring over institutionernes videntab og den negative indvirkning på de berørte medarbejderes perspektiver og jobsikkerhed; fremhæver, at ansættelse af kontraktansatte eller midlertidigt ansatte ikke er en holdbar løsning på det faldende antal af og de geografiske skævheder i ansøgninger til Unionens udvælgelsesprøver og, vigtigst af alt, på det længe kendte og komplekse spørgsmål om Unionens stadig ringere tiltrækningskraft som arbejdsgiver;

214. bemærker med tilfredshed, at procentdelen af kvinder i ledelsesfunktioner er steget betydeligt siden begyndelsen af valgperioden: I juli 2023 var andelen af kvinder i ledelsesfunktioner 45,2 % på toplederniveau (en stigning på næsten 9 procentpoint siden begyndelsen af valgperioden) og 47,5 % på mellemlederniveau (en stigning på 6 procentpoint);

215. anerkender, at det for at sikre rekruttering på det bredest mulige geografiske grundlag er nødvendigt at gøre noget ved årsagerne til underrepræsentationen lige fra den første ansættelse; glæder sig over, at Generaldirektoratet for Menneskelige Ressourcer og Sikkerhed (GD HR) for at styrke den geografiske balance på tværs af forskellige kategorier af Kommissionens personale mødtes med alle medlemsstater for at drøfte deres repræsentation og færdiggjorde alle fælles handlingsplaner under hensyntagen til de særlige forhold i hver enkelt medlemsstat med henblik på i fællesskab at tackle de mulige årsager til underrepræsentation;

216. noterer sig vedtagelsen og gennemførelsen af en handlingsplan for at gøre karrieremulighederne i Luxembourg mere attraktive; bemærker Kommissionens overvejelser imod at indføre en justeringskoefficient for Luxembourg på nuværende tidspunkt i dens rapport om udviklingen i EU-tjenestemænds vederlags og pensioners købekraft (COM (2022)0180); minder om sine gentagne anmodninger til Kommissionen om at finde metoder til at afhjælpe det voksende problem med den forskel i købekraft, som de ansatte, der er udstationeret i Luxembourg, lider under, og som hovedsagelig skyldes leveomkostningerne;

217. minder om Revisionsrettens revision af Det Europæiske Personaleudvælgelseskontors (EPSO's) aktiviteter og bemærkningerne vedrørende dets effektivitet ([18]); bemærker, at EPSO i 2022-2023 indførte fjernprøver, og beklager, at dette system nu er ved at blive revurderet på grund af de mange tekniske vanskeligheder, som mange ansøgere oplevede; beklager de ulemper, som ansøgerne var udsat for, de direkte budgetomkostninger ved at suspendere de eksterne udvælgelsesprøver og den ekstra indsats, som Kommissionens rekrutteringstjenester måtte gøre for at finde en passende erstatning;

218. minder om Revisionsrettens konklusion i dens særberetning 13/2019 om, at »Enhver form for uetisk adfærd blandt ansatte i og medlemmer af Den Europæiske Unions institutioner og organer tiltrækker stor offentlig interesse og svækker tilliden til EU«; beklager de to tilfælde af potentielle interessekonflikter, der involverer højtstående embedsmænd i GD MOVE vedrørende tjenesterejser og GD NEAR vedrørende ejerskab, som blev rapporteret af pressen i 2022; bemærker, at Kommissionen iværksætter et effektivt internt kontrolsystem i sager vedrørende etisk forvaltning ifølge Revisionsretten i dens beretning fra 2019 og ifølge Den Europæiske Ombudsmand i dennes afgørelse om svingdørsundersøgelsen; påpeger, at uetisk adfærd også har budgetmæssige omkostninger for den pågældende institution, og gentager sin holdning og sine forventninger til Unionens organ med ansvar for etiske spørgsmål;

219. noterer sig oprettelsen af posten som EU's SMV-repræsentant og den efterfølgende ansættelse af denne repræsentant som særligt midlertidigt ansat i lønklasse AD 15; beklager, at flere medieforetagender rapporterede, at den valgte ansøger i sidste ende blev udnævnt til trods for, at det fremgik af ansættelsesvurderingerne, at de to resterende kvindelige ansøgere fra underrepræsenterede medlemsstater var bedre kvalificerede, hvilket sætter spørgsmålstegn ved, om der blev taget hensyn til principperne om fortjeneste, køn og geografisk balance; bemærker med bekymring, at den valgte ansøger er et afgående medlem fra formand Ursula von der Leyens eget tyske politiske parti; opfordrer Kommissionen til at rette op på situationen ved at ophæve udnævnelsen og indlede en virkelig gennemsigtig og åben proces for udvælgelse af EU's SMV-repræsentant;

([18]) Den Europæiske Revisionsret, særberetning 23/2020 »Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor: Det er på tide at tilpasse udvælgelsesprocessen til udviklingen i rekrutteringsbehovene«.

Bygninger og administration

220. bemærker, at Kommissionens nye centrale finansielle system, SUMMA, var planlagt til at gå i produktion inden udgangen af 2023, og at der var gjort fremskridt i overensstemmelse med målet om idriftsættelse i begyndelsen af 2024; beklager, at fristen for indførelsen af det nye regnskabssystem er blevet forlænget med et år, fordi den samtidige effektuering af forbindelserne mellem SUMMA og de operationelle programmer (delt forvaltning, e-Grants, e-Procurement, personalebetalinger) har vist sig at være en mere kompleks manøvre end forventet; understreger med bekymring, at omkostningerne til SUMMA-programmet siden dets start i begyndelsen af 2018 og frem til udgangen af 2022 var omkring 95 mio. EUR, og at forlængelsen af dets tidsplan vil kræve yderligere midler i 2024, der anslås til ca. 7 mio. EUR;

221. noterer sig vedtagelsen den 5. april 2022 af »Meddelelse om grøn omstilling i Kommissionen«, som har til formål at opnå klimaneutralitet senest i 2030, herunder en handlingsplan for reduktion af Kommissionens drivhusgasemissioner; bemærker, at Kommissionen har til hensigt at nå disse mål ved at erhverve mere energieffektive og grønnere bygninger, skifte til dynamiske samarbejdsbaserede arbejdspladser og reducere antallet af kontorer, og gentager sin advarsel om, at der bør tages hensyn til personalets trivsel og tilfredshed i alle fremtidige beslutninger i denne henseende;

222. bemærker medierapporterne om forhandlinger mellem den belgiske regering og Kommissionen om en ejendomstransaktion til en værdi af næsten 1 mia. EUR og ligeledes Kommissionens planer om at leje kontorlokaler i området Bruxelles nord, herunder de berørte medarbejderes modvilje; understreger, at en eventuel udvikling i Kommissionens ejendomspolitik ikke bør forringe arbejdsvilkårene for dens personale;

223. er bekymret over, at Kommissionen har nægtet at fremlægge referater af drøftelserne med en medicinalvirksomhed og beklager den manglende gennemsigtighed i forbindelse med tekstbeskederne mellem Kommissionens formand og medicinalvirksomhederne vedrørende indkøb af covid-19-vacciner; noterer sig Den Europæiske Ombudsmands afgørelse i den relaterede sag 1316/2021/MIG om, at manglende registrering af tekstbeskeder i dens dokumentregister udgør »fejl eller forsømmelser«, og er bekymret over, at Kommissionen ikke har fulgt op på anbefalingen om at foretage endnu en søgning efter relevante tekstbeskeder; bemærker, at Kommissionen til dato ikke har stillet de uredigerede udgaver af de underskrevne kontrakter til rådighed for medlemmerne af Europa-Parlamentet; minder om sin beslutning af 13. juli 2023 om aktindsigt – årlig rapport for årene 2019-2021;

Europaskolerne

224. bemærker med tilfredshed, at Revisionsretten i sin årsberetning om regnskabet for Europaskolerne for regnskabsåret 2022 ikke konstaterede væsentlige fejl i Europaskolernes endelige konsoliderede årsregnskab for 2022; glæder sig over de yderligere forbedringer, som Revisionsretten har fremhævet, med hensyn til kvaliteten af de endelige individuelle og konsoliderede regnskaber i forhold til tidligere år;

225. bemærker med bekymring, at både Revisionsretten og den eksterne revisor fandt uvæsentlige fejl, som hovedsagelig vedrørte beregningen af hensættelser til ydelser efter fratrædelse, og at revisionserklæringerne fra den eksterne revisor ikke var i overensstemmelse med den rammeaftale, der var indgået med generalsekretærens kabinet (»hovedkontoret«);

226. bemærker, at Revisionsretten, omend den roste forbedringerne i ansættelses- og indkøbsprocedurerne i hovedkontoret, konstaterede mangler i disse procedurer for to ud af de syv skoler, den reviderede (Frankfurt og Luxembourg I); bemærker med bekymring, at Revisionsretten endnu en gang bemærkede svagheder i betalingsprocedurerne for både hovedkontoret og de to skoler, der blev revideret;

227. minder om, at Parlamentet i sin beslutning af 12. september 2023 om Europaskolesystemet: status, udfordringer og perspektiver ([19]) understregede, at der er alvorlige mangler i det nuværende system for ansættelse af lærere i Europaskolesystemet, hvilket resulterer i et misforhold mellem behovene på skolerne og det faktiske personale, der udstationeres af medlemsstaterne, problemer med årlige ansættelsesplaner og med at finde kvalificerede lærere og medarbejdere, usikre arbejdsvilkår for lokalt ansatte lærere og andet pædagogisk personale og problemer med løbende faglig udvikling;

Henstillinger

228. opfordrer Kommissionen til:

i) i lige stort omfang at tage hensyn til den effektive udnyttelse af kontorlokaler og personalets sundhed og trivsel i forbindelse med gennemførelsen af den nye HR-strategi, navnlig for så vidt angår personer med handicap, samt at inddrage personalerepræsentanter på behørig vis, når arbejdsvilkårene ændres

ii) fortsat at være opmærksom på forebyggelse, identifikation og tilstrækkelig håndtering af tilfælde af udbrændthed i den større sammenhæng med personaleniveau, arbejdsbyrde og medarbejdertrivsel

iii) at styrke foranstaltningerne for at støtte kvinder i at forfølge en karriere som leder med henblik på at øge antallet af ansøgninger fra højt kvalificerede kvinder til mellem- og topledерstillinger i både Kommissionen og EU-agenturerne

iv) at fortsætte sit arbejde for at styrke den geografiske balance blandt sine medarbejdere på alle niveauer og samtidig opfylde kravene i personalevedtægten vedrørende ansøgernes kompetencer og merit

v) uden yderligere forsinkelse og på en effektiv måde at gøre noget ved de udfordringer, som medarbejdere, der skal arbejde og bo i Luxembourg, står over for

vi) at foretage passende investeringer i opbygningen af IT-kapacitet og -ressourcer for at gøre EPSO mere effektivt og produktivt, og navnlig for at sikre optimale prøvebetingelser i fremtidige udvælgelsesprocesser

vii) at sikre en bedre og strengere risikostyringstilgang, så SUMMA bliver klart til anvendelse, og undgå væsentlige risici for midlertidige forstyrrelser, indtil det nye regnskabssystem er fuldt operationelt

viii) at følge op på Ombudsmandens henstilling i sag 1316/2021/MIG og sikre, at dens interne retningslinjer for dokumentregistrering er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 ([20]);

229. opfordrer desuden Kommissionen og Europaskolerne til:

i) straks at gennemføre Revisionsrettens anbefalinger i dennes beretning om Europaskolernes årsregnskab for regnskabsåret 2022 og holde dechargemyndigheden underrettet om fremskridtene

ii) hurtigst muligt at afhjælpe den fortsatte mangel på lærere og sikre en stabil og retfærdig beskæftigelsessituation for alle ved at fastholde personalet og reducere udskiftningen og dermed også undgå hjerneflugt og

iii) at foretage en dybdegående undersøgelse under en uafhængig formand af forvaltnings- og ledelsesstrukturerne i Europaskolerne og inddrage Kommissionens Generaldirektorat for Uddannelse, Unge, Idræt og Kultur;

([19]) Vedtagne tekster, P9_TA(2023)0306.
([20]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

KAPITEL II

Den europæiske genopretnings- og resiliensfacilitet

Generelle bemærkninger

230. minder om, at udbruddet af covid-19-pandemien i 2020 meget pludseligt ændrede Unionens økonomiske og sociale udsigter og førte til en samlet indsats for at iværksætte genopretningspakken for Europa, der består af FFR'en for 2021-2027 og NGEU, hvori hjørnestenen er genopretnings- og resiliensfaciliteten; minder om, at formålet med genopretnings- og resiliensfaciliteten er at yde medlemsstaterne finansiel støtte til at afbøde de alvorlige økonomiske og sociale virkninger af covid-19-pandemien og gøre de europæiske økonomier og samfund mere bæredygtige, modstandsdygtige, inkluderende og bedre forberedt på de udfordringer og muligheder, der er forbundet med den grønne og den digitale omstilling; minder om, at genopretnings- og resiliensfaciliteten er et innovativt, midlertidigt instrument baseret på resultater, hvilket betyder, at betalingerne er knyttet til en tilfredsstillende opfyldelse af milepæle og mål, som afspejler fremskridt med reformer og investeringer i de nationale genopretnings- og resiliensplaner, der er fastsat i en gennemførelsesafgørelse fra Rådet;

231. bemærker, at alle 27 nationale genopretnings- og resiliensplaner var vedtaget ved udgangen af 2022 med tildeling af 335,1 mia. EUR i tilskud og 165,3 mia. EUR i lån, som vil blive udbetalt efter virkeliggørelsen af 2 557 foranstaltninger (bestående af ca. en tredjedel til reformer og to tredjedele til investeringer) og de tilhørende 6 237 milepæle og mål senest i 2026; bemærker, at Kommissionen i 2022 udbetalte i alt 74,4 mia. EUR (47,2 mia. EUR i tilskud og 27,2 mia. EUR i lån), inklusive forfinansiering;

232. bemærker, at planen REPowerEU blev iværksat i maj 2022 for at hjælpe Unionen med at mindske sin afhængighed af russiske fossile brændsler ved at spare energi, producere ren energi og diversificere Unionens energiforsyninger, hvilket er i overensstemmelse med den grønne omstilling; bemærker, at de ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 ([21]) (»forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten«), der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/435 ([22]) om REPowerEU, føjede yderligere finansiering og prioriteter til genopretnings- og resiliensfaciliteten; bemærker, at alle 27 medlemsstater har indgivet ændrede genopretnings- og resiliensplaner med henblik på at medtage REPowerEU-kapitler, men også for at anmode om yderligere lånestøtte, foretage justeringer efter ajourføringen af det maksimale finansielle bidrag eller foretage ændringer på grund af objektive omstændigheder, hvilket forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten muliggjorde; bemærker, at revisionen af genopretnings- og resiliensplanerne er underlagt de samme vurderingskriterier som de oprindelige planer samt de specifikke krav, der gælder for kapitlerne om REPowerEU;

233. minder om, at Kommissionen inden for rammerne af NGEU kan skaffe op til 806,9 mia. EUR mellem medio 2021 og 2026 ved at udstede EU-obligationer; bemærker, at Kommissionen i juni 2022 bebudede en finansieringsplan for perioden fra juni til udgangen af december 2022 og skaffede yderligere 50 mia. EUR i langsigtet finansiering til NGEU suppleret med udstedelse af kortfristede EU-gældsbeviser, hvilket bragte det samlede udestående beløb for NGEU-obligationer op på 171 mia. EUR, hvoraf 36,5 mia. EUR blev skaffet ved at udstede grønne obligationer; bemærker, at denne gæld består af lånte beløb med forskellige løbetider, fra 1 år til over 25 år; bemærker, at tilbagebetalingen af NGEU-gæld først vil begynde efter 2028;

234. bemærker Kommissionens indsats for at rejse midler på de finansielle markeder for at skaffe de finansielle midler til genopretnings- og resiliensfaciliteten; bemærker, at der i 2020 var planlagt et beløb på 14,9 mia. EUR i FFR'en for 2021-2027 til dækning af rentebetalingerne for ikketilbagebetalingspligtig støtte under NGEU; er bekymret over indvirkningen af de højere rentesatser på EU-budgettets købekraft, idet rentesatserne for 10-årige EU-obligationer er steget fra 0,09 % i 2021 til 3,2 % i 2023; bemærker, at Kommissionens AAA-låneomkostninger er højere end nogle medlemsstaters, hvis kreditvurderinger er lavere; bemærker, at lånte beløb skal tilbagebetales, og at der fortsat er behov for låntagningsaktiviteter, ikke blot for at skaffe nye midler, men også for at erstatte eksisterende gæld; er bekymret over de stigende rentesatser, navnlig i 2022, og den deraf følgende gæld og usikkerheden omkring evnen til at tilbagebetale lånene i betragtning af det store beløb, som Kommissionen låner for at finansiere genopretnings- og resiliensfaciliteten; bemærker imidlertid, at gælden i øjeblikket er 90 mia. EUR mindre end oprindeligt forventet; noterer sig Kommissionens langsigtede plan for tilbagebetaling af gælden og opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at ajourføre den og underrette dechargemyndigheden om eventuelle nye risici, der kan påvirke dens gennemførelse; noterer sig Kommissionens udsagn om, at Unionen under alle omstændigheder vil opfylde sine

([21]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).

([22]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/435 af 27. februar 2023 om ændring af forordning (EU) 2021/241 for så vidt angår kapitler om REPowerEU i genopretnings- og resiliensplaner og om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013, (EU) 2021/1060 og (EU) 2021/1755 og direktiv 2003/87/EF (EUT L 63 af 28.2.2023, s. 1).

forpligtelser over for obligationsindehaverne, og dens forslag til en teknisk ændring af FFR'en for at optimere den budgetmæssige behandling af NGEU-låneomkostningerne; bemærker, at oplysninger om Unionens gæld og planlagte tilbagebetalinger er en del af den regelmæssige rapportering inden for rammerne af NGEU-dialogen; anmoder Kommissionen om fortsat at give Europa-Parlamentet flere oplysninger om, hvordan tilbagebetalingen vil blive foretaget, og fra hvilke institutioner der lånes; understreger, at denne gæld belaster EU-budgettet;

235. glæder sig over Kommissionens skøn om, at den fulde gennemførelse af kvantificerbare milepæle og mål frem til udgangen af 2026, der finansieres af grønne NGEU-obligationer, svarende til 57 % af de støtteberettigede udgifter til grønne NGEU-obligationer, kan reducere drivhusgasemissionerne med 44 mio. ton CO_2 pr. år – svarende til 1,2 % af det samlede beløb for Unionens drivhusgasemissioner i 2022, og insisterer på en korrekt gennemførelse; understreger desuden vigtigheden af, at reformer og investeringer i forbindelse med genopretnings- og resiliensplanerne opfylder klimamålene i forordningen og fuldt ud respekterer princippet om ikke at gøre væsentlig skade;

Revisionsrettens bemærkninger

236. bemærker, at Revisionsretten afgav en erklæring med forbehold om lovligheden og den formelle rigtighed af indtægterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten i 2022; er bekymret over, at Revisionsretten konkluderede, at 11 ud af 13 betalinger fra genopretnings- og resiliensfaciliteten gennemført i 2022 var påvirket af kvantitative revisionsresultater, og at seks af dem var behæftet med væsentlige fejl; bemærker, at de udgifter under genopretnings- og resiliensfaciliteten, der er godkendt i regnskaberne for regnskabsåret 2022, ifølge Revisionsretten i alt væsentligt er lovlige og formelt rigtige; bemærker, at genopretnings- og resiliensfacilitetens udgiftsmodel er afhængig af de vurderinger, som Kommissionen skal foretage, og at Revisionsretten derfor ikke angiver en fejlforekomst, men anslår, at den minimale finansielle effekt af dens revisionsresultater ligger under, men tæt på væsentlighedstærsklen;

237. bemærker, at Revisionsretten reviderede 244 af 274 milepæle og alle 37 mål, der indgik i betalingsanmodningerne vedrørende tilskud i 2022; beklager, at Revisionsretten mener, at der vedrørende 15 af dem var problemer med den formelle rigtighed (mindre end 5 % af det samlede antal); bemærker, at Revisionsretten mener, at kravene ikke var var tilfredsstillende opfyldt for så vidt angår otte milepæle og mål i otte betalinger, og at Kommissionen havde foretaget de tilhørende betalinger; bemærker, at Revisionsrettens konklusioner er baseret på dens omfattende revisionsarbejde, og at Kommissionen bestrider Revisionsrettens fortolkning af de retlige krav, som Rådet har fastsat, eller på kvalitative vurderinger, der afviger fra Kommissionens; bemærker, at alle betalinger fra genopretnings- og resiliensfaciliteten skal vurderes i forhold til de rammer, der er meddelt og anvendes af Kommissionen, som ved hver betaling også skal tage hensyn til Det Økonomiske og Finansielle Udvalgs udtalelse og den kontrol, som medlemsstaternes eksperter foretager i henhold til udvalgsproceduren;

238. bemærker, at Revisionsretten har konstateret, hvad den anser for at være to tilfælde af videreførelse af et eksisterende projekt, der blev iværksat før støtteberettigelsesperioden, og mål, der erstattede tilbagevendende nationale budgetudgifter; er bekymret over sådanne situationer, selv om denne konklusion ikke er i overensstemmelse med Revisionsrettens egen betragtning om, at tilbagevendende foranstaltninger henviser til udgiftstyper såsom offentlige enheders personale- og driftsomkostninger; minder om, at genopretnings- og resiliensfaciliteten ikke må anvendes til at finansiere tilbagevendende budgetudgifter, og opfordrer til, at der træffes passende foranstaltninger, herunder delvise betalinger, når sådanne tilfælde påvises af Kommissionen;

239. minder om Revisionsrettens bemærkning i særberetning 21/2022 og dens årsberetning for 2021 om, at milepæle og mål ofte mangler klarhed og ikke er veldefinerede, og at Revisionsretten fremsætter den samme bemærkning i sin årsberetning for 2022; opfordrer Kommissionen til at trække på de indhøstede erfaringer ved udformningen af fremtidige resultatbaserede instrumenter;

240. er bekymret over Revisionsrettens konklusioner i særberetning 26/2023 om, at milepæle og mål varierer med hensyn til ambitionsniveau fra medlemsstat til medlemsstat, og mener, at dette er endnu et eksempel, hvor Kommissionen ikke behandler medlemsstaterne ens; bemærker, at Kommissionen bekræftede forskellene og vil forsøge at forbedre ligebehandlingen i gennemførelsesfasen; mener, at medlemsstaterne som standard bør behandles ens, og beklager, at dette ikke har været tilfældet under forhandlingerne om genopretnings- og resiliensplanerne; insisterer på, at der bør sikres ligebehandling i forbindelse med evalueringen af opfyldelsen af milepæle og mål;

241. bemærker med bekymring, at Revisionsretten mener, at der var et tilfælde af dobbeltfinansiering i 2022, selv om der ikke er knyttet nogen omkostninger til den pågældende foranstaltning under genopretnings- og resiliensfaciliteten; noterer sig Kommissionens bemærkning om, at »dobbeltfinansiering« i henhold til forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten udtrykkeligt er knyttet til omkostninger, og at der derfor ikke kan være tale om »dobbeltfinansiering«, hvis medlemsstaten ikke har fremlagt anslåede omkostninger som led i sin nationale plan; bemærker, at Kommissionen understreger, at omkostningsfrie reformer ikke øger finansieringsrammen, men ikke desto mindre er væsentlige kriterier for Kommissionens positive vurdering af genopretnings- og resiliensplanerne samt deres fulde gennemførelse af de relevante betalinger;

242. bemærker med bekymring, at Revisionsretten også konstaterede flere tilfælde af svagheder i udformningen af milepæle og mål og problemer med pålideligheden af de oplysninger, som medlemsstaterne havde givet i deres forvaltningserklæringer, og bemærker, at Kommissionen indvilliger i at revidere milepæle og mål, forudsat at der er en retlig begrundelse for at ændre elementerne i en gennemførelsesafgørelse fra Rådet, nemlig at en medlemsstat forelægger en ændret plan, og at et retsgrundlag berettiger ændringerne;

243. understreger, at Kommissionen ved udgangen af 2022 indberettede seks tilfælde af potentielle uregelmæssigheder til OLAF, som var påvist under efterfølgende revisioner eller gennem åbne kilder i forbindelse med foranstaltninger støttet af genopretnings- og resiliensfaciliteten; glæder sig over, at OLAF i 2022 formidlede et risikovurderingssystem for genopretnings- og resiliensfaciliteten og afholdt over 50 kurser i bekæmpelse af svig for Kommissionens tjenestegrene, agenturer og andre eksterne partnere, herunder medlemsstaternes myndigheder;

244. understreger, at beskyttelsen af Unionens finansielle interesser er en topprioritet, og at en mere præcis gennemførelses- og performanceovervågning vil bidrage til at forebygge og reducere svig i de tidlige faser; understreger, at navnlig milepæle og mål vedrørende retsstat og korruptionsbekæmpelse er afgørende for at bremse korrupte enkeltpersoner, organisationer, regeringer eller kriminelle systemer; opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge opfyldelsen af milepæle og mål vedrørende retsstat og korruptionsbekæmpelse og rapportere om eventuelle omgørelser;

245. udtrykker bekymring over Revisionsrettens konstatering af, at indberetning af svig, der involverer udgifter under genopretnings- og resiliensfaciliteten, mangler en standardiseret tilgang med forstærket koordinering og samarbejde mellem medlemsstaterne; glæder sig over, at Kommissionen allerede har tilpasset systemet til indberetning af uregelmæssigheder, så det kan anvendes til genopretnings- og resiliensfaciliteten af de kompetente nationale myndigheder; opfordrer Kommissionen, EPPO og andre relevante enheder på EU-plan og nationalt plan til at indgå i et struktureret samarbejde for i overensstemmelse med deres respektive kompetence at udpege og indberette sager og mulige mønstre for svig og forbrydelser mod Unionens finansielle interesser med henblik på at beskytte skatteydernes penge bedre; opfordrer medlemsstaterne til at styrke deres kapacitet til at afsløre forbrydelser på dette område;

246. glæder sig over den indsats, som er gjort gennem Revisionsrettens systematiske og omfattende revisionsarbejde i forbindelse med genopretnings- og resiliensfaciliteten med vægt på beskyttelsen af Unionens finansielle interesser, som giver en grundig analyse af de relevante aspekter af faciliteten og værdifuld indsigt i dens gennemførelse; bemærker med tilfredshed, at Kommissionen i det store og hele accepterer og anvender Revisionsrettens anbefalinger, og anerkender, at mange af de problemer, som Revisionsretten har påpeget, vedrører retsgrundlaget for genopretnings- og resiliensfaciliteten; mener, at Revisionsrettens anbefalinger fra dens revisionsarbejde med genopretnings- og resiliensfaciliteten er særligt relevante for EU-lovgiverne med henblik på fremtidige resultatbaserede EU-finansieringsinstrumenter;

247. understreger, at genopretnings- og resiliensfaciliteten blev oprettet som Unionens fælles instrument for at afbøde de alvorlige økonomiske og sociale virkninger af covid-19-pandemien og for at gøre de europæiske økonomier og samfund mere bæredygtige, modstandsdygtige, inkluderende og bedre forberedt på de udfordringer og muligheder, der er forbundet med den grønne og den digitale omstilling, og at dens finansielle midler derfor ikke kan opfattes som medlemsstaternes egne budgetmidler; understreger den afgørende rolle, som Revisionsretten og Kommissionen spiller i deres proaktive forudgående og efterfølgende kontrol med hensyn til at sikre, at midlerne anvendes effektivt med tilfredsstillende opfyldelse af milepæle og mål;

Revision og kontrol

248. understreger, at kontrolrammen er skræddersyet til genopretnings- og resiliensfacilitetens unikke karakter og bygger på to typer kontroller, nemlig i) Kommissionens kontrol med henblik på at give rimelig sikkerhed for lovligheden og den formelle rigtighed af forpligtelser og betalinger på grundlag af en tilfredsstillende opfyldelse af milepæle og mål som fastsat i Rådets gennemførelsesafgørelser om godkendelse af genopretnings- og resiliensplanerne og ii) medlemsstaternes kontrol for at sikre tilstrækkelig beskyttelse af Unionens finansielle interesser som fastsat i artikel 22 i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten;

249. glæder sig over, at Kommissionen på grundlag af Revisionsrettens anbefalinger og de indhøstede erfaringer har fremlagt sine metoder til i) vurdering af den tilfredsstillende opfyldelse af milepæle og mål, ii) beregning af de suspenderede beløb i tilfælde af manglende opfyldelse af en milepæl eller et mål og iii) håndtering af potentielle situationer, hvor de milepæle og mål, som Kommissionen oprindeligt vurderede var tilfredsstillende opfyldt, efterfølgende blev ændret af medlemsstaten;

250. bemærker, at rammen for vurdering af milepæle og mål mangler forklaringer, herunder hvorfor kontrolmekanismen som beskrevet i den operationelle ordning ikke bør tages i betragtning i forbindelse med vurderingen; bemærker, at definitionerne af »opfyldelse på tilfredsstillende vis« af de relevante milepæle og mål defineres ved hjælp af udtryk, der mangler en klar definition og indeholder skønsmæssige elementer såsom »minimal afvigelse fra et krav« eller »forholdsmæssige forsinkelser«, og at metoden til fastsættelse af delvis betaling ikke giver en forklaring på de værdier, der er valgt som koefficienter; anmoder om, at der gives yderligere præciseringer;

251. udtrykker bekymring over, at Kommissionen er afhængig af oplysningerne fra medlemsstaterne, og anbefaler en mere aktiv kommunikation med henblik på proaktivt at identificere eventuelle omgørelser af milepæle og mål; glæder sig over, at Kommissionen accepterer anbefalingen om at foretage en revision af sine procedurer for efterfølgende revision for at kontrollere den potentielle omgørelse af milepæle og mål efter udbetalingen, men beklager imidlertid, at den ikke planlægger nogen overvågningsforanstaltninger af potentielle omgørelser efter 2026; er navnlig bekymret over, at der ikke er nogen retlig bestemmelse i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten, der omhandler omgørelse af milepæle og mål efter den sidste dato for betalinger fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, og at Kommissionens metode derfor ikke skaber retlig klarhed, hvis en milepæl eller et mål ændres efter genopretnings- og resiliensfacilitetens gennemførelsesperiode, når alle betalinger er foretaget, navnlig i betragtning af at nogle vigtige milepæle og mål, der indgår i genopretnings- og resiliensplanerne, sandsynligvis vil blive opfyldt i den sidste del af genopretnings- og resiliensfacilitetens levetid;

252. bemærker, at 12 nationale genopretnings- og resiliensplaner indeholder retsstatsreformer eller reformer til bekæmpelse af korruption i deres milepæle og mål; bemærker det nylige tilfælde af en potentiel omgørelse af to milepæle vedrørende retsstatsprincippet i én medlemsstat; understreger behovet for, at Kommissionen er mere opmærksom på den potentielle omgørelse af milepæle og mål på retsstatsområdet, da de er særligt sårbare over for vilkårlige regeringsbeslutninger;

253. bemærker, at Kommissionen har verificeret tilstrækkeligheden af medlemsstaternes kontrolsystemer som en forudsætning for en positiv vurdering af genopretnings- og resiliensplanerne; bemærker, at der til gengæld blev tilføjet yderligere specifikke »kontrolmilepæle« som en forudsætning for de første betalinger i genopretnings- og resiliensplanerne for 16 medlemsstater, hvor huller eller mangler nødvendiggjorde yderligere foranstaltninger for at sikre, at systemerne er fuldt ud tilstrækkelige til at beskytte Unionens finansielle interesser; er bekymret over Revisionsrettens bemærkning om vedvarende svagheder i medlemsstaternes kontrolsystemer, som bringer den forsvarlige økonomiske forvaltning af midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten i fare, og opfordrer indtrængende Kommissionen og de nationale myndigheder til hurtigt at afhjælpe dem; glæder sig over, at Revisionsretten ikke rejste spørgsmål vedrørende deres tilfredsstillende opfyldelse, som blev vurderet i 2022; bemærker, at der er problemer med pålideligheden af oplysningerne i medlemsstaternes forvaltningserklæringer, hvilket rejser tvivl om muligheden for at forlade sig på dem, når milepæle og mål vurderes; bemærker, at Kommissionen gennemførte 16 systemrevisioner i 2022 og 14 i 2023, herunder af om de kontrollerer overensstemmelsen med EU-bestemmelser og nationale bestemmelser, således at alle medlemsstaternes kontrolsystemer vil være blevet revideret mindst én gang ved udgangen af 2023; forstår, at forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten pålægger medlemsstaterne hovedansvaret for at sikre overholdelse af national ret og EU-retten, men er bekymret over Revisionsrettens bemærkning om en sikkerheds- og ansvarlighedsmangel med hensyn til overholdelse, fordi Kommissionen ikke foretager juridisk-kritiske revisioner af investeringsprojekter finansieret af genopretnings- og resiliensfaciliteten; opfordrer til en passende og ensartet anvendelse af artikel 22 i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten for alle medlemsstater og minder om, at manglende opfyldelse af milepæle og mål i forbindelse med en medlemsstats kontrolsystem kan føre til suspension af hele tranchen og alle fremtidige trancher;

254. minder om, at det i Rådets forordning (EU) 2017/1939 ([23]) (»EPPO-forordningen«) fastsættes, at EPPO har kompetence med hensyn til de strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser, og som er fastsat i direktiv (EU) 2017/1371 på de betingelser, der er fastsat i EPPO-forordningen og specifikt i kapitel IV heri;

([23]) Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed (EPPO) (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

255. udtrykker bekymring over de sager, der er indberettet til EPPO efter det første år af gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten, nemlig 15 aktive sager som indberettet i EPPO's årsberetning for 2022; opfordrer Kommissionen til at samarbejde med OLAF og EPPO med henblik på at identificere mønstre for svig, korruption og hvidvask i forbindelse med genopretnings- og resiliensfaciliteten og opfordrer Kommissionen til at skride til handling i sådanne situationer; opfordrer Kommissionen til at drage konsekvenser for medlemsstater, hvor der er for mange tilfælde af svig;

256. bemærker med bekymring, at EPPO's ansvar for efterforskning af kriminalitet, der involverer midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, drages i tvivl i ni sager i en medlemsstat; bemærker, at EU-Domstolen via et præjudicielt spørgsmål blev anmodet om at afgive udtalelse i en af disse sager;

Gennemførelse og virkning

257. bemærker, at Kommissionen i 2022 foretog 13 betalinger til 11 medlemsstater, som beløb sig til i alt 72,2 mia. EUR, efter tilfredsstillende opfyldelse af 366 milepæle og mål (heraf 328 milepæle og 38 mål); bemærker, at Kommissionen på datoen for offentliggørelsen af den anden gennemførelsesrapport i september 2023 havde modtaget 32 betalingsanmodninger fra 20 medlemsstater og udbetalt et samlet beløb på 153,4 mia. EUR (106,3 mia. EUR i tilskud og 47,1 mia. EUR i lån);

258. noterer sig i Kommissionen rapporter, at opfyldelsen af milepæle og mål stort set er på rette spor, efter at det første år, hvor genopretnings- og resiliensfaciliteten fungerede, var mere fokuseret på de nødvendige reformer med henblik på at opbygge rammerne for efterfølgende investeringsprojekter for at opnå en større virkning; bemærker, at Kommissionen rapporterer om forsinkelser i forhold til den vejledende tidsplan for betalinger som følge af processen med at revidere genopretnings- og resiliensplanerne i forbindelse med REPowerEU-planen og gennemførelsesudfordringer, som medlemsstaterne oplever, f.eks. forvaltningskapacitetsproblemer, investeringsflaskehalse og konsekvenserne af Ruslands angrebskrig mod Ukraine, herunder energikrisen, uventede prischok, mangel på visse materialer og høj inflation;

259. bemærker, at medlemsstaterne kan blive overbebyrdede administrativt med overførsler af store midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og samhørighedsmidler på samme tid, hvilket kan forsinke gennemførelsen og potentielt true gennemsigtigheden; bemærker risikoen for dobbeltfinansiering mellem genopretnings- og resiliensfaciliteten og de europæiske struktur- og investeringsfonde og opfordrer Kommissionen til aktivt at kontrollere, herunder de relevante databaser, og til at kommunikere med medlemsstaterne om deres administrative kapacitet til at sikre, at dobbeltfinansiering ikke finder sted;

260. bemærker, at flere medlemsstater har foreslået at anvende midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten via finansielle instrumenter, der gennemføres af EIB og andre nationale investeringsbanker, for at tilskynde til private investeringer på visse betingelser; er bekymret over den mulige anvendelse af disse instrumenter med det formål at udvide anvendelsen af midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten til efter 2026; minder om, at genopretnings- og resiliensfaciliteten er et kriseinstrument, og at finansieringen bør gennemføres inden for dens levetid;

261. bemærker, at Kommissionen støtter alle medlemsstater i at fremskynde gennemførelsen og revideringen af deres planer, bl.a. gennem instrumentet for teknisk støtte; understreger betydningen af Kommissionens proaktive rolle med hensyn til at støtte medlemsstaterne for bedst muligt at undgå forsinkelser og problemer med underudnyttelse samt for at sikre, at medlemsstaterne beskytter Unionens finansielle interesser, og at EU-skatteydernes penge anvendes hensigtsmæssigt; påpeger, at navnlig bekæmpelsen af alvorlige uregelmæssigheder og dobbeltfinansiering bør tildeles passende ressourcer og opmærksomhed; bemærker bekymringer, som dechargemyndigheden er blevet gjort opmærksom på, for medlemsstaternes administrative kapacitet til at absorbere midlerne og gennemførelsen af projekter af høj kvalitet, navnlig hen imod slutningen af genopretnings- og resiliensperioden;

262. er bekymret over, at tre medlemsstater ifølge Kommissionens resultattavle for genopretnings- og resiliensfaciliteten ved udgangen af 2023 endnu ikke har indgivet nogen betalingsanmodning til Kommissionen; opfordrer til en hurtig gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanerne, herunder en evaluering fra Kommissionens side af hindringer og resultater; er bekymret over, at underudnyttelse kan føre til en betalingskrise, medmindre den afbødes hurtigt;

263. kritiserer, at definitionen af »resiliens« i strid med facilitetens hovedmål er utilstrækkelig til at forbedre beredskabet med henblik på fremtidige krisesituationer; bemærker, at der kun lægges meget lidt vægt på resiliens eller merværdi med hensyn til at bidrage til resiliens, når milepæle og mål fremhæves; opfordrer indtrængende Kommissionen til at oprette en indikator for »bidrag til resiliens« for resultattavlen for genopretnings- og resiliensfaciliteten og til at fremlægge virkningen på området for resiliens i en tabel; opfordrer endvidere indtrængende Kommissionen til at overveje bidrag til resiliens, når den overvejer nye milepæle og mål, der indføres i reviderede nationale genopretnings- og resiliensplaner; opfordrer Revisionsretten til at se nærmere på genopretnings- og resiliensfacilitetens indvirkning på alle søjler i en fremtidig undersøgelse;

264. understreger, at Kommissionen, når den reviderer reviderede nationale genopretningsplaner, stadig omhyggeligt bør anvende »Vurderingsretningslinjer for faciliteten« som skitseret i bilag V til forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten, som kræver, at Kommissionen vurderer og bedømmer de nationale genopretnings- og resiliensplaner i henhold til kriterierne relevans, effektivitet, virkningsfuldhed (artikel 19, stk. 3) samt dækningen af de seks søjler, nemlig a) grøn omstilling, b) digital omstilling, c) intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, d) social og territorial samhørighed, e) sundhed og økonomisk, social og institutionel resiliens og f) politikker for den næste generation (artikel 3); mener, at dette er en vigtig proces for at undgå reviderede nationale genopretningsplaner, der er meget svagere end de oprindelige planer, eller som ikke længere opfylder kriterierne;

265. bemærker, at genopretnings- og resiliensfaciliteten bør skabe synergier, og at de gennemførte foranstaltninger bør føre til strukturreformer, der har en merværdi; er bekymret over, at nogle lande har »ompakket« gamle nationale reformer til de nationale genopretnings- og resiliensplaner;

266. understreger, at der bør være en bedre tilgang med fælles forvaltning i alle medlemsstater, således at lokale og regionale myndigheder, civilsamfundsorganisationer, arbejdsmarkedets parter, den akademiske verden eller andre relevante interessenter inddrages tilstrækkeligt i udformningen og gennemførelsen af de nationale genopretnings- og resiliensplaner; opfordrer til, at de inddrages på grundlag af klare, retfærdige, gennemsigtige og ikkepolitiserede principper i gennemførelsen af de nationale genopretnings- og resiliensplaner i størst muligt omfang inden for den nationale lovgivningsmæssige ramme;

267. opfordrer Kommissionen til at sikre, at medlemsstaterne anvender en nultolerancetilgang til korruption og svig, herunder underslæb, uden undtagelse;

268. glæder sig over genopretnings- og resiliensfacilitetens helt afgørende bidrag til at forhindre et alvorligt økonomisk tilbageslag og en alvorlig social krise efter covid-19-pandemien og det forhold, at den muliggjorde en hidtil uset bølge af reformer og investeringer i hele Unionen, som vil have en betydelig langvarig indvirkning på bruttonationalproduktet (BNP); påpeger, at genopretnings- og resiliensfacilitetens europæiske merværdi længe har været bevist gennem det forhold, at dens innovative og fleksible karakter gør det muligt for medlemsstaterne at nå Unionens fælles politiske mål; bemærker, at genopretnings- og resiliensfaciliteten samtidig giver medlemsstaterne mulighed for at håndtere landespecifikke udfordringer gennem udformningen af genopretnings- og resiliensplanerne, samtidig med at der anvendes en fælles vurderingsramme på lige vilkår for alle medlemsstater og betalingsanmodninger;

269. glæder sig over, at de reformer og investeringer, som medlemsstaterne har foreslået til støtte for den grønne og den digitale omstilling, har oversteget de mål, der er fastsat i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten, eftersom de anslåede klimaudgifter beløber sig til ca. 40 % og de digitale udgifter til 26 %, mens målene blev fastsat til henholdsvis 37 % og 20 %;

270. bemærker de fremskridt, der er rapporteret med hensyn til genopretnings- og resiliensfacilitetens seks søjler, og navnlig med gennemførelsen af landespecifikke henstillinger, idet der som minimum er gjort visse fremskridt med hensyn til 68 % og betydelige fremskridt med hensyn til 12 % af de landespecifikke henstillinger for 2019-2020, hvilket viser de incitamenter, som genopretnings- og resiliensfaciliteten skaber; bemærker, at der også er gjort betydelige fremskridt med gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger for 2022, idet der som minimum er gjort visse fremskridt med hensyn til næsten 52 % af de henstillinger, der blev rettet til medlemsstaterne i juli 2022;

271. minder om, at covid-19-pandemien afslørede strukturelle svagheder i sundhedssystemerne i hele Unionen såsom manglende modstandsdygtighed og kriseberedskabskapacitet; fremhæver, at sundhed er et politikområde, der hører under en af genopretnings- og resiliensfacilitetens seks søjler, som gør det muligt at gennemføre reformer og investeringer for at styrke deres kapacitet, kvalitet og modstandsdygtighed; bemærker, at 531 milepæle og mål og 223 foranstaltninger samt 48 % af det anslåede bidrag til denne søjle vedrører sundhedspleje, men beklager, at nogle nationale genopretnings- og resiliensplaner har sundhedsrelaterede milepæle eller mål, der ikke bidrager til at styrke det nationale sundhedssystem; bemærker, at det anslås, at 45 millioner mennesker kan anvende eller betjenes af nye eller moderniserede sundhedsfaciliteter takket være genopretnings- og resiliensfaciliteten; opfordrer indtrængende Kommissionen til, hvor det er muligt, at styrke milepæle og mål vedrørende beredskab og modstandsdygtighed i sundhedssektoren i forbindelse med revisionen af de nationale genopretnings- og resiliensplaner og til at aflægge rapport til dechargemyndigheden;

272. bemærker på baggrund af særberetning 26/2023, at Kommissionen og medlemsstaterne til trods for den begrænsede tid, der var til rådighed til at udforme genopretnings- og resiliensfacilitetens performancemodel, har formået at oprette et overvågningssystem, herunder et IT-system, der gør det muligt at måle fremskridtene med gennemførelsen; glæder sig over Kommissionens tilsagn om at arbejde med de påpegede problemer og gennemføre de relaterede henstillinger;

273. understreger, at den blotte afslutning af projekter, der finansieres af midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, ikke garanterer en positiv økonomisk og social indvirkning samt kvalitet og bæredygtighed; noterer sig Revisionsrettens bemærkninger, der fremhæver nogle af ulemperne ved at anvende en performanceorienteret ramme, navnlig ved at forsøge at kvantificere resultaterne, eftersom milepæle og mål snarere måler output; opfordrer indtrængende Kommissionen til at anvende de indhøstede erfaringer og Revisionsrettens bemærkninger og til at sikre, at udformningen af fremtidige resultatbaserede instrumenter også måler resultater og ikke kun output;

274. glæder sig over de betydelige fremskridt, som de fælles indikatorer har vist på tværs af alle politiske søjler frem til december 2022, eksempelvis er der opnået besparelser i det årlige energiforbrug på 22 mio. megawatt (»MWh«), 1,43 mio. virksomheder er blevet hjulpet enten gennem monetær støtte eller støtte i naturalier, fire millioner mennesker er blevet uddannet, og der er ydet støtte til 4 115 196 unge i alderen 15-29 år;

275. minder om, at Rådet den 15. december 2022 vedtog en gennemførelsesafgørelse om godkendelse af vurderingen af Ungarns genopretnings- og resiliensplan på grundlag af Kommissionens positive evaluering; minder om, at der blev tilføjet 27 »supermilepæle« til den nationale genopretnings- og resiliensplan med afhjælpende foranstaltninger og revisions- og kontrolforanstaltninger; bemærker, at Rådet den 7. december 2023 vedtog gennemførelsesafgørelsen om godkendelse af Ungarns ændrede genopretnings- og resiliensplan, herunder et REPowerEU-kapitel, som giver Ungarn mulighed for at modtage 0,9 mia. EUR i forfinansiering i form af REPowerEU-midler; beklager, at den nævnte forfinansiering ikke er omfattet af den igangværende procedure under konditionalitetsmekanismen vedrørende retsstatsprincippet;

276. bemærker, at resultattavlen for genopretnings- og resiliensfaciliteten indeholder realtidsoplysninger om medlemsstaternes udbetalinger og fremskridt samt yderligere data, indikatorer og tematiske analyser, og glæder sig over lanceringen af det EU-dækkende interaktive kort, der viser projekter under genopretnings- og resiliensfaciliteten efter geografisk placering og giver oplysninger om status; er imidlertid bekymret over, at Revisionsretten konkluderede, at de fremlagte resultater mangler gennemsigtighed med hensyn til medtagelse af skøn, og at aggregerede oplysninger ikke er sammenlignelige, samt at oplysningerne om fremskridtene under de seks søjler er vildledende, dvs. at når en foranstaltning henføres til et primært og et sekundært politikområde, der tilhører samme søjle, tælles hver foranstaltnings bidrag to gange; fremhæver, at gennemsigtighed med hensyn til begrænsninger er af allerstørste betydning, da den påvirker den (opfattede) pålidelighed af alle fremlagte oplysninger; opfordrer Kommissionen til straks at afhjælpe de konstaterede mangler og proaktivt informere om begrænsningerne i de data, der fremlægges på resultattavlen for genopretnings- og resiliensfaciliteten;

277. bemærker, at mange rent nationale projekter opføres som grænseoverskridende projekter, så snart de har energibesparende eller energireducerende elementer; kritiserer overvurderingen af det offentliggjorte antal grænseoverskridende projekter som vildledende;

278. bemærker, at Revisionsretten konstaterede, at kvaliteten og de underliggende metoder med hensyn til rapportering om de fælles indikatorer ikke kontrolleres af de nationale revisionsmyndigheder i nogen af de besøgte medlemsstater; er overrasket over, at den anførte plantning af træer i en medlemsstat for udgifter under FFR-udgiftsområde 3 ikke eksisterede, da Revisionsretten foretog en kontrol på stedet; bemærker, at Kommissionen ikke kræver dokumentation eller forklaringer på de indberettede data, undtagen i tilfælde, hvor der indberettes skøn; bemærker, at Revisionsretten konkluderer, at dette skaber en risiko med hensyn til dataenes pålidelighed og deres sammenlignelighed på tværs af medlemsstaterne; konkluderer, at dataenes pålidelighed i fravær af revisioner kan påvirke de performanceoplysninger, der rapporteres om fælles indikatorer, i højere grad end oplysninger baseret på milepæle og mål; mener, at dette i betragtning af de problemer, som Revisionsretten har identificeret i milepælene og målene, er en bekymrende situation, og opfordrer Kommissionen til at forbedre sin erklæring vedrørende rapporteringen om fælles indikatorer; bemærker, at revisionsmyndighederne har forskellig praksis med hensyn til tidspunktet for kontrollen af opfyldelsen af mål og reformer; mener, at sådanne kontroller bør harmoniseres bedre og bør omfatte en obligatorisk kontrol af pålideligheden og nøjagtigheden af dataene om milepæle og mål, inden disse milepæle og mål medtages i en betalingsanmodning; påpeger risiciene ved en tilgang, der hovedsagelig anvender efterfølgende kontrol, og opfordrer medlemsstaterne til at undgå en sådan praksis;

Gennemsigtighed

279. bemærker, at Ombudsmanden anerkender, at der er gjort fremskridt med hensyn til proaktiv gennemsigtighed, navnlig gennem resultattavlen for genopretnings- og resiliensfaciliteten og offentliggørelsen af de 100 største støttemodtagere; noterer sig imidlertid de punkter, hvor der kan foretages forbedringer, som Ombudsmanden har påpeget, og støtter Ombudsmandens henstillinger om at sikre større gennemsigtighed og ansvarlighed med hensyn til genopretnings- og resiliensfaciliteten;

280. bemærker, at den ændrede forordning om genopretnings- og resiliensfaciliteten efter et udtrykkeligt krav fra Parlamentets side pålægger medlemsstaterne at offentliggøre oplysninger om de 100 endelige støttemodtagere, der modtager det højeste finansieringsbeløb under genopretnings- og resiliensfaciliteten; beklager medlemsstaternes sene offentliggørelse af listerne og bemærker, at alle medlemsstater havde offentliggjort den krævede liste på resultattavlen for genopretnings- og resiliensfaciliteten i december 2023; konstaterer, at der er stor variation i betalingernes størrelse både på tværs af medlemsstaterne og inden for det enkelte land, hvilket skyldes genopretnings- og resiliensplanernes heterogene karakter; udtrykker bekymring over Kommissionens fortolkning af begrebet »endelig modtager« under genopretnings- og resiliensfaciliteten, da de ofte kun er opført på ministerielt niveau, og over at beskrivelserne er yderst vage, hvorimod der findes mange eksempler på næsten alle lister fra medlemsstaterne; gentager sit krav om, at listen over de 100 største endelige modtagere skal indeholde den faktuelle fysiske person eller enhed, der er den sidste i en kæde af pengeoverførsler; er bekymret over, at det ellers vil være problematisk at måle virkningen og sikre synligheden af midlerne fra genopretnings- og resiliensfaciliteten for borgerne;

281. minder om, at gennemsigtighed og ansvarlighed i forbindelse med gennemførelsen af Unionens budget er afgørende, og understreger i den forbindelse behovet for en yderligere indsats fra både Kommissionens og medlemsstaternes side; glæder sig over de øvrige initiativer, som Kommissionen har taget for at øge gennemsigtigheden i forbindelse med gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten; bemærker, at centrale dokumenter vedrørende gennemførelsen, såsom genopretnings- og resiliensplanerne, operationelle ordninger, vurderingsmetoder og dokumenter, der understøtter eller indeholder vigtige beslutninger vedrørende medlemsstaternes gennemførelse, er offentliggjort og let tilgængelige;

282. er bekymret over Revisionsrettens beretninger om vanskeligheder med at få adgang til data fra genopretnings- og resiliensfaciliteten med henblik på at udføre sine opgaver; opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre Revisionsretten fuld adgang til medlemsstaternes og Unionens relevante databaser; opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at data i FENIX-databasen ajourføres rettidigt med henblik på revision og kontrol; understreger, at data bør være nøjagtige og fremsendes i et standardiseret format;

283. anbefaler i forbindelse med gennemførelsen af resultatbaserede instrumenter fremover, at milepæle og mål rettidigt defineres klart og knyttes sammen for at undgå ansvarlighedsmæssige mangler, og at det er muligt at måle output og resultater; anbefaler, at der fra begyndelsen skabes en klar og præcis kontrolmekanisme for performancebaserede instrumenter; bemærker, at dette er afgørende i forbindelse med gennemsigtighed og ansvarlighed over for Unionens skatteydere;

284. er bekymret over gennemsigtigheden og ansvarligheden over for offentligheden; opfordrer indtrængende Kommissionen til at kommunikere med medlemsstaterne om passende mærkning af projekter, herunder henvisning til, at et projekt har modtaget midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten; beklager efter Revisionsrettens årsberetning for 2022, at der selv på kommissionsniveau ikke er noget klart tilsyn med, hvilke specifikke projekter genopretnings- og resiliensfacilitetens midler støtter; understreger, at de europæiske skatteydere har ret til at se, hvilke projekter EU-midlerne støtter, hvor projekterne finder sted, og hvilken merværdi de tilfører; opfordrer Kommissionen til at øge synligheden og insistere på en klar mærkning af projekter, enten i form af skilte til fysiske bygninger eller renoveringer, meddelelser på websteder, meddelelser på konferencer eller kurser eller mærkater på trykte dokumenter;

Henstillinger

285. bakker op om Revisionsrettens anbefalinger i dens årsberetning og i de tilknyttede særberetninger og glæder sig over, at Kommissionen accepterer størstedelen af dem; opfordrer Kommissionen til at gennemføre dem og holde dechargemyndigheden underrettet om de fremskridt, der gøres med gennemførelsen;

286. opfordrer desuden Kommissionen til:

i) at forbedre den efterfølgende overvågning af den fortsatte tilfredsstillende opfyldelse af milepæle og mål, herunder på retsstatsområdet, og strengt at anvende bestemmelserne i genopretnings- og resiliensfaciliteten og de vedtagne retningslinjer for at håndtere konkrete tilfælde af omgjort anvendelse af klare finansielle foranstaltninger, herunder suspension af betalinger og inddrivelse af midler, når omgørelse af milepæle og mål finder sted, i overensstemmelse med forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten og -metoderne

ii) at arbejde tæt sammen med dechargemyndigheden om at kortlægge forskellige muligheder og det relevante retsgrundlag for at håndtere omgørelsen af milepæle efter udløbet af gennemførelsesperioden for genopretnings- og resiliensfaciliteten

iii) at fortsætte med at forbedre klarheden af foranstaltningerne og de dertil knyttede milepæle og mål, samt at sikre at de fuldt ud overholder de horisontale principper i forordningen, når medlemsstaten forelægger en revision af den nationale genopretnings- og resiliensplan

iv) at medtage klare kontrolmekanismer i den operationelle ordning for milepæle og mål for at muliggøre en entydig vurdering af deres opfyldelse og for bedre at skitsere dens formål i fremtidige resultatbaserede instrumenter samt tage hensyn til kontrolmekanismen, når det analyseres, om milepæle og mål opfylder kravene på tilfredsstillende vis, for at bidrage til målingernes nøjagtighed

v) at fortsætte med at gennemføre revisioner af medlemsstaternes systemer for at kontrollere, at de er tilstrækkelige, og for at opnå rimelig sikkerhed for, at EU-reglerne og de nationale regler, navnlig reglerne for offentlige udbud, overholdes, og at arbejde tæt sammen med Revisionsretten om at finde måder, hvorpå dens bekymringer vedrørende sikkerhedsmanglen kan fjernes

vi) ikke blot at undersøge, om strukturen er hensigtsmæssig, men også hvordan medlemsstaternes revisions- og kontrolsystemer for fremtidige resultatbaserede instrumenter fungerer

vii) at hjælpe medlemsstaterne med at gennemføre projekterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten inden for den planlagte tidsplan og ændre metoden for kategorisering af grænseoverskridende projekter, så kun en reel geografisk grænseoverskridende komponent tages i betragtning

viii) yderligere at støtte medlemsstaterne i at øge deres forvaltningsmæssige kapacitet til at håndtere den samtidige gennemførelse af midler og hjælpe dem med at mindske unødvendige administrative byrder, navnlig for SMV'er, forenkle udbud og tilvejebringe mere målrettede oplysninger

ix) at være særligt opmærksom på og føre en løbende dialog med medlemsstaterne, således at reformer og investeringer opfylder klimamålene i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten og fuldt ud respekterer princippet om ikke at gøre væsentlig skade

x) at afhjælpe de forsinkelser, der rapporteres om, på et tidligt tidspunkt ved bl.a. at yde teknisk bistand til medlemsstaterne

xi) fortsat at samarbejde med Revisionsretten med henblik på at bringe fortolkningen af milepæle og mål så tæt på hinanden som muligt

xii) at forbedre gennemsigtigheden og præsentationen af resultattavlen for genopretnings- og resiliensfaciliteten ved at fjerne enhver mulighed for fejlfortolkning af tal og måle bidraget til resiliens mere præcist som led i den efterfølgende evaluering af genopretnings- og resiliensfaciliteten

xiii) at anvende bestemmelserne vedrørende »endelige modtagere« i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten konsekvent og korrekt og kommunikere med medlemsstaterne om den korrekte anvendelse af definitionen af »endelige modtagere«

xiv) at give Revisionsretten, OLAF og EPPO adgang til data vedrørende genopretnings- og resiliensfaciliteten, herunder FENIX, inden for rammerne af deres respektive beføjelser

xv) at kommunikere aktivt med medlemsstaterne om EPPO's kompetence i straffesager vedrørende midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, eftersom korruption eller svig med anvendelse af midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten udgør en forbrydelse mod Den Europæiske Unions finansielle interesser

xvi) at kommunikere mere aktivt med medlemsstaterne om forebyggelse af svig og tilskynde dem til at tilpasse indberetningen af svig på en digital standardiseret måde og til at gøre brug af systemet til indberetning af uregelmæssigheder

xvii) at indberette til OLAF på aggregeret niveau om de tilfælde af mistanke om svig, korruption og interessekonflikter, der konstateres i dens egne revisioner og af medlemsstaterne som indberettet i forvaltningserklæringerne, og evaluere de modtagne oplysninger med henblik på om nødvendigt at vejlede medlemsstaterne

xviii) at undersøge samspillet mellem midlerne fra Samhørighedsfonden og midlerne fra og genopretnings- og resiliensfaciliteten og navnlig de krav, der kan gøre det lettere at anvende den ene fond frem for den anden, og samarbejde med og vejlede medlemsstaterne i at udvælge midler i henhold til, hvad der er mest hensigtsmæssigt og effektivt for det pågældende projekt; aktivt at krydstjekke databaser for at sikre, at der ikke forekommer dobbeltfinansiering

xix) at tilskynde medlemsstaterne til at lægge større vægt på inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder ved at anmode medlemsstaterne om at arbejde mere aktivt inden for en tilgang med fælles forvaltning

xx) at holde sig målet om resiliens og genopretning for øje, navnlig med hensyn til sektorer, der er kritiske i tilfælde af kriser, såsom sundhedssektoren og varesektoren

xxi) at anvende Revisionsrettens anbefalinger fra dens arbejde med genopretnings- og resiliensfaciliteten og de erfaringer, der er indhøstet i forbindelse med gennemførelsen, i forbindelse med udformningen og gennemførelsen af fremtidige resultatbaserede EU-instrumenter, når det er relevant

xxii) at sikre et sammenligneligt og forholdsmæssigt niveau af præcision i vurderingen af milepæle og mål og fortsat sikre ligebehandling af medlemsstaterne, når det vurderes, om milepæle og mål er opfyldt på tilfredsstillende vis

xxiii) at være mere proaktiv med hensyn til at offentliggøre dokumenter og statistikker om, hvordan anmodninger om aktindsigt håndteres, da sådanne oplysninger vil bidrage til at vurdere institutionernes proaktive tilgang til aktindsigt; minder om, at en anmodning om aktindsigt skal behandles omgående.